

ในตอนนี้อาจไม่ได้รวมกันเหมือนเมื่อก่อนซึ่งก็เป็นปัญหาที่ทีมวิจัยและสมาชิกแกนนำของ NDR ต้องเร่งเข้าไปแก้ไขต่อไป

กลุ่มทางช้างเผือก (TCP)

เดิมชื่อกลุ่ม “สายไหม” แกนนำคนเดิมเป็นคนพากลุ่มเข้ามาอยู่กับ NDR แต่ปัจจุบันแกนนำคนนี้ต้องคดีและได้รับโทษอยู่ที่เรือนจำ ขยายแอมจึงคัดเลือกแกนนำ NDR เข้าไปดูแลสมาชิกในกลุ่ม สมาชิกส่วนใหญ่ของกลุ่มอยู่บริเวณ อบต. ป่าแดด กลุ่มทางช้างเผือกเป็นกลุ่มที่ชอบการแข่งขัน รถมอเตอร์ไซด์เห็นได้จากชื่อของกลุ่มที่ตั้งตามชื่อถนนสายไหมที่ตัดใกล้บริเวณบ้านของสมาชิก และสมาชิกก็ใช้เป็นแข่งรถมอเตอร์ไซด์เพื่อประลองความเร็วกับวัยรุ่นกลุ่มอื่นๆที่ชอบการแข่งขันเหมือนกัน แต่ปัจจุบันสมาชิกไม่ได้แข่งรถที่ถนนสาธารณะแล้วเพราะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจมาคอยจับอยู่บ่อยครั้ง กอปรกับการแข่งขันที่ถูกกฎหมายที่สนาม 700 ปี ซึ่งการสมัครเข้าแข่งขันไม่ยุ่งยาก เพียงแค่มีเงินค่าสมัคร รถมอเตอร์ไซด์ และมีทีมเข้าแข่งขันก็เข้าสมัครได้

สถานที่รวมตัวกันของสมาชิกจะเป็นบ้านของแกนนำคนปัจจุบัน โดยสมาชิกจะไปรวมตัวกันเพื่อสังสรรค์ดื่มสุรากันที่บ้านแกนนำเป็นประจำ กลุ่มทางช้างเผือกในปัจจุบันนั้น มีกิจกรรมการแข่งขันน้อยลงมากเนื่องจากแกนนำคนปัจจุบันนั้นชอบการสังสรรค์มากกว่าแข่งรถ วัฒนธรรมย่อยของกลุ่มทางช้างเผือกจึงซ่อนตัวอยู่ระหว่างการแข่งรถและการเที่ยวกลางคืนตาม การนำของแกนนำ นอกจากนี้แกนนำที่เป็นสมาชิก NDR ยังได้นำกฎหมายไปใช้กับสมาชิกกลุ่มคือการไม่ให้มียาเสพติดในกลุ่ม ถ้าพบว่ามีสมาชิกคนใดใช้ยาเสพติดจะทำการดักเตือน ซ้อม หรือฟ้องพ่อแม่ของสมาชิก กลุ่มทางช้างเผือกเป็นกลุ่มที่มาร่วมกิจกรรมของ NDR อย่างสม่ำเสมอ โดยมีแกนนำเป็นผู้ประสานงาน แต่ปัจจุบันแกนนำคนดังกล่าวได้เสียชีวิตไปแล้วทำให้สมาชิกขาดหายจากกลุ่ม NDR ไป นอกจากนี้สมาชิกยังรู้สึกเสียใจและรู้สึกกลัวกับการเสียชีวิตของแกนนำทำให้สมาชิกบางคนไม่กล้าออกจากบ้านเพื่อมาทำกิจกรรม

พระราม – พระลักษณ์

กลุ่มนี้เกิดจากการรวมกันของกลุ่มพระราม 9 และกลุ่มบินลาเด็น ส่วนพระราม-พระลักษณ์นั้นเป็นชื่อที่ขยายแอมตั้งให้เหตุที่ตั้งชื่อนี้เพราะแกนนำของทั้ง 2 กลุ่มเป็นพี่น้องกัน โคนแกนนำของพระราม 9 เป็นพี่ส่วนแกนนำบินลาเด็นเป็นน้อง ในการทำสนทนากลุ่มนั้นกลุ่มทั้ง 2 ได้เข้าร่วมในนามของกลุ่มพระราม – พระลักษณ์ แต่ทางทีมวิจัยเห็นว่ากลุ่มนี้ยังไม่ได้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เนื่องจากในระหว่างการทำสนทนากลุ่มสมาชิกได้นั่งแยกกันเป็น 2 ฝั่ง ทางทีมวิจัยจึง

ได้สอบถามถึงได้ทราบว่าแท้จริงแล้วกลุ่มพระราม - พระลักษมณ์เกิดจากการรวมกันของกลุ่ม 2 กลุ่มซึ่งมีความแตกต่างกัน ทีมวิจัยจึงทำการสนทนากลุ่มโดยแยกกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม โดยกลุ่มบินลาเด็นจะเป็นกลุ่มที่ชอบการแข่งขันรถและกลุ่มพระราม 9 จะเป็นกลุ่มที่ชอบการเล่นฟุตบอล

บินลาเด็นเป็นกลุ่มที่ชอบในเรื่องของการต่อสู้การต่อสู้เป็นอย่างมากและมีความชื่นชมในตัวองแกนนำของ NDR เป็นอย่างมากและถือว่าแกนนำคนนี้เป็นวีรบุรุษ (Hero) ของพวกเขา สมาชิกของกลุ่มบินลาเด็นจะใกล้ชิดกับแกนนำคนหนึ่งของ NDR มากจนได้เรียนรู้วิธีการต่อสู้จากแกนนำดังกล่าว บินลาเด็นค่อนข้างเป็นกลุ่มที่มีความรุนแรงเห็นได้จากการที่มีเรื่องทะเลาะวิวาทบ่อยครั้ง โดยเฉพาะกับกลุ่มอื่นๆที่มีอายุมากกว่า (สมาชิกบินลาเด็นจะอายุประมาณ 13 - 17 ปี ซึ่งจะมีอายุอ่อนกว่ากลุ่มพระราม 9) จนสมาชิกกล่าวว่าเอกลักษณ์ของกลุ่มคือความบ้าและที่ดึงดูดกลุ่มบินลาเด็นตามผู้ก่อการร้ายก็เพราะว่าอยากดังเหมือนบินลาเด็นและยังไม่มีใครสามารถจับบินลาเด็นได้

กลุ่มพระราม 9 สมาชิกเป็นเพื่อนในโรงเรียนเดียวกันอยู่แล้วมีความสนิทสนมกันจนตั้งขึ้นมาเป็นกลุ่ม ภายหลังรู้สึกว่าคุณก่อกวนบ่อยจากวัยรุ่นกลุ่มอื่นทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน สมาชิกบางคนรู้จักกับกลุ่ม NDR จึงได้ชวนแกนนำคนหนึ่งของ NDR ซึ่งเป็นรุ่นพี่มาเป็นแกนนำของกลุ่มพระราม 9

ปัจจุบันกลุ่มบินลาเด็นและพระราม 9 มีแกนนำเพียงคนเดียวของกลุ่มพระราม 9 ดูแลเนื่องจากกลุ่มบินลาเด็นได้ก่อคดีขึ้น ทำให้แกนนำและสมาชิกจำนวน 14 คนต้องโทษที่สถานพินิจ แกนนำพระราม 9 จึงต้องดูแลสมาชิกของทั้ง 2 กลุ่มนี้

กลุ่มวังดาล

สมาชิกของกลุ่มวังดาลแยกเป็น 2 สาย คือ สายนอกกับสายใน วังดาลสายนอกคือสมาชิกที่เรียนวิทยาลัยเทคนิคที่เดียวกับแกนนำ สายในคือสมาชิกที่คบกันตั้งแต่เด็กๆกับแกนนำอยู่ที่ตำบลท่าวังดาล ชื่อของตำบลท่าวังดาลได้กลายมาเป็นชื่อกลุ่มนี้เพราะเป็นเรียกที่ติดปากของแกนนำ NDR คนหนึ่ง ซึ่งจะเรียกสมาชิกกลุ่มนี้ว่าพวกท่าวังดาลเนื่องจากตอนแรกไม่มีชื่อกลุ่มอย่างเป็นทางการ ภายหลังจึงตั้งคำว่าท่าออกเหลือแค่คำว่าวังดาล

แกนนำของกลุ่มวังดาลเป็นสมาชิกกลุ่ม NDR อยู่แล้วแต่ก็มีกลุ่มเพื่อนที่โรงเรียนและที่บ้านอยู่แล้ว ต่อมาแกนนำคนนี้จะชวนเพื่อนจากกลุ่มวังดาลให้เข้ามาทำความรู้จักกับสมาชิก NDR คนอื่นๆและเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของ NDR ในที่สุด เอกลักษณ์ของกลุ่มวังดาลที่เด่นชัดที่สุดเห็นจะเป็นเรื่องการแต่งกาย กล่าวคือสมาชิกส่วนใหญ่จะใส่เสื้อยืดสีดำและกางเกงยีนส์สีดำ

(โดยมากทางเก่งจะเป็นทางเก่งขึ้นสี่สี่อะไรก็ได้แต่สี่จะต้องเป็นสี่คำ) การแต่งชุดค่านั้นไม่ได้เป็นกฎเกณฑ์ตายตัวว่าทุกคนจะต้องใส่สี่คำแต่โดยมากทุกคนจะพอใจที่จะใส่สี่คำมากกว่า โดยเฉพาะแกนนำกลุ่มจะต้องแต่งกายในชุดคำตลอด เขาให้เหตุผลว่าสี่คำทำให้ดูขรึมน่าเกรงขามและเหมาะสมกับบุคลิกของเขามากกว่าจะใส่เสื้อสีอื่น

ประเด็นที่น่าสนใจอีกประการคือเรื่องของการสัก การสักของสมาชิกในกลุ่มส่วนใหญ่จะเป็นการสักแบบสักยันต์ คือให้พระหรือผู้ที่มีวิชาอาคมตามความเชื่อของไทยโบราณเป็นผู้สักให้อันจะมีผลในเรื่องของคงกระพันชาตรี (ฟันแทงไม่เข้า) ซึ่งคนที่ต้องการจะสักนั้นจะต้องเป็นศิษย์ของอาจารย์ผู้สักเสียก่อนและจะต้องปฏิญาณตนให้อยู่ในกฎหรือข้อห้ามต่างๆตามที่อาจารย์ได้ให้ไว้ มิฉะนั้นอาคมที่ได้สักไว้จะเสื่อม เช่น ไม่ทำ ไม่ลอง ไม่ขอ ห้ามกินอาหารเหลือจากผู้อื่น ผู้สักอาจารย์เดียวกันจะไม่ฆ่ากันเอง ฯลฯ การไม่ทำก็หมายถึงไม่ทำทนายผู้อื่นให้เข้ามาต่อสู้กับตน ไม่ลองหมายถึงไม่ลองอาคมที่ได้สักไว้กับตัวเองยกตัวอย่างเช่น ลงอาคมไว้ในเรื่องของการฟันแทงไม่เข้าก็จะต้องไม่ไปลองให้คนอื่นเห็นว่าตนนั้นฟันแทงไม่เข้า และ ไม่ขอคือไม่บุกเข้ารื้อของชีวิตกับศัตรู ข้อมูลเหล่านี้ที่มิจัยได้รับมาจากการพูดคุยกับแกนนำและสมาชิกบางส่วนของกลุ่มวังดาล แกนนำของวังดาลจะเป็นผู้ที่สนใจเรื่องสักและศิลปะการต่อสู้โดยเฉพาะมวยไทยมากที่สุด เนื่องจากแกนนำผู้นี้ได้ร่ำเรียนมวยไทยมาตั้งแต่ยังเด็กจากค่ายมวยของเพื่อนพ่อจากนั้นจึงเริ่มสนใจในเรื่องของพระเครื่องและการสัก ส่วนการสักของสมาชิกภายในกลุ่มนั้นก็เริ่มจากการที่แกนนำคนนี้ไปสักมาก่อนแล้วสมาชิกคนอื่นๆก็สนใจ แกนนำกลุ่มวังดาลกล่าวว่าตนไม่ได้ชักชวนเพื่อนๆให้ไปสักแต่ถ้าใครสนใจหรือต้องการที่จะสักก็จะพาไปสักที่อาจารย์ของตน ซึ่งมีสมาชิกหลายคนที่สนใจสักแต่การสักก็ไม่ได้เป็นกฎว่าสมาชิกวังดาลทุกคนต้องสักเช่นเดียวกับการแต่งชุดคำ ส่วนใหญ่สมาชิกจะทำตามความพอใจของตนแต่โดยมากคนที่เข้ามาเป็นกลุ่มเพื่อนเดียวกันก็จะมี ความชอบในบางเรื่องคล้ายกันอยู่แล้ว

นอกจากการสักแล้วกิจกรรมของกลุ่มวังดาลคือการแข่งรถมอเตอร์ไซค์ สมาชิกในกลุ่มส่วนใหญ่จะมีความชอบในเรื่องเครื่องยนต์กลไกอยู่แล้ว กอปรกับหลายคนเรียนที่วิทยาลัยเทคนิคในสาขาช่างยนต์ การแข่งและการแต่งรถจึงเป็นกิจกรรมที่ทำประจำของสมาชิกกลุ่ม

กลุ่มห้วยคา

กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่สมาชิกส่วนใหญ่อาศัยอยู่บริเวณเกาะชุมชนหนองหอย โดยแกนนำกลุ่มเป็นผู้รวบรวมเพื่อนๆและน้องๆ (ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกรุ่นน้อง) จากละแวกนั้นขึ้นมาเป็นกลุ่มเพื่อน โดยแกนนำให้เหตุผลว่าตัวเขาเองอยากมีเพื่อนด้วยความรู้สึกเหงาและไม่ต้องการที่จะอยู่คน

เดี๋ยวก่อน เขาต้องการเพื่อนเพื่อมาทดแทนความอบอุ่นจากครอบครัวที่ขาดหายไป ดังนั้นเขาจึงรวมกลุ่มกันและตั้งชื่อกลุ่มว่าหมู่บ้านเพราะอยู่ที่แก่นนำคนนี้อยู่ทำงานอยู่นั้นมุ่งด้วยหมู่บ้าน

กลุ่มหมู่บ้านเข้ามาเป็นสมาชิก NDR ได้เนื่องจากแก่นนำหมู่บ้านรู้จักกับแก่นนำของ NDR ที่ลานเสกแดดแห่งหนึ่งที่ NDR นั้นคุมอยู่ นอกจากนั้นกลุ่มหมู่บ้านยังมีคู่อริเป็นกลุ่มเดียวกับ NDR คือกลุ่มทำศรีโขง เมื่อที่ NDR มีเรื่องกับกลุ่มนี้กลุ่มหมู่บ้านก็จะไปช่วยและเมื่อกลุ่มหมู่บ้านมีเรื่องกับกลุ่มนี้กลุ่ม NDR ก็จะไปช่วย ทำให้กลุ่มทั้ง 2 โดยเฉพาะแก่นนำมีความสนิทสนมกันจากนั้นแก่นนำหมู่บ้านจึงชักชวนเพื่อนๆเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของ NDR

กิจกรรมหลักของกลุ่มหมู่บ้านคือแก่นนำแข่งรถมอเตอร์ไซด์ สถานที่รวมตัวกันของสมาชิกก็คืออู่ซ่อมรถมอเตอร์ไซด์ที่แก่นนำทำงานอยู่ แต่เนื่องจากมีสมาชิกของกลุ่มประสบอุบัติเหตุจากรถมอเตอร์ไซด์เสียชีวิตไป 2 คน สมาชิกบางส่วนจึงไม่ต้องการที่จะแข่งรถอีกต่อไป เพราะเสียใจกับการตายของเพื่อนและกลัวในเรื่องของอาถรรพ์ว่าเพื่อนที่ตายจะมาเอาชีวิตเพื่อนที่เหลืออยู่ไปถ้ายังมีการแข่งรถกันอยู่

กลุ่มหมู่บ้านในตอนนี้มีสมาชิกไม่ถึง 10 คนเนื่องจากมีสมาชิกหลายคนคิดยาเสพติดแก่นนำได้ให้ข้อมูลว่าบริเวณที่กลุ่มของพวกเขาอยู่คือเคหะชุมชนหนองหอยนั้นเป็นแหล่งค้ายาเสพติด โดยเฉพาะยาบ้า ยาเสพติดในละแวกนั้นมีจำนวนมากประกอบกับราคาถูกและหาง่ายมาก แม้แต่ตัวเขาเองก็เคยคิดมาแล้วจึงเป็นง่ายที่ยาเสพติดจะเข้าถึงเด็กๆที่อยู่ในบริเวณนั้น แก่นนำพยายามจะเตือนสมาชิกเหล่านั้นว่าให้เลิกยาแต่ก็ไม่เป็นผลเขาจึงให้สมาชิกที่คิดยาออกจากกลุ่มไป

กลุ่มหลังมอ

สมาชิกของกลุ่มนี้จะอยู่บริเวณ อบต.สุเทพ หรือซอยวัดคูโม่งค์หลังมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยจะแบ่งออกเป็น 2 สายคือ กลุ่มหลังมอที่อยู่ซอยวัดคูโม่งค์และกลุ่มหลังมอที่อยู่ในกองบิน 41 สมาชิกกลุ่มนี้บางส่วนจะเป็นเพื่อนกันตั้งแต่สมัยเด็กๆเนื่องจากบ้านอยู่บริเวณเดียวกัน ส่วนเพื่อนๆที่อยู่ในกองบินจะกลุ่มที่เล่นฟุตบอลด้วยกันจนสนิทสนมกัน

ในระยะแรกกลุ่มหลังมอยังเป็นกลุ่มเพื่อนบ้านกัน ต่อมาแก่นนำของกลุ่มซึ่งเป็นรุ่นพี่ของสมาชิกคนอื่นเป็นสมาชิก NDR จึงได้พาสมาชิกคนอื่นๆเข้ามาทำความรู้จักกับสมาชิก NDR คนอื่นๆที่ร้านข้าวแกงร้านประจำของ NDR จนสนิทสนมคุ้นเคยกันจากนั้นหลังมอจึงได้เป็นส่วนหนึ่งของ NDR

เอกลักษณ์ประการหนึ่งของกลุ่มหลังมอคือการแต่งตัว โดยสมาชิกจะใส่เสื้อยัดคอกลม บางครั้งอาจมีสกรีนชื่อกลุ่มติดหรือไม่มีก็ได้ แต่กางเกงต้องเป็นกางเกงยีนส์ยี่ห้อลีวายส์หรือแรง

เลอร์และที่ขาดไม่ได้คือรองเท้าผ้าใบยี่ห้อคอนเวิร์คหรือยี่ห้ออื่นก็ได้ กิจกรรมหลักของกลุ่มนี้คือการแข่งรถและการเล่นฟุตบอล โดยจะแข่งรถบางครั้งในนามของทีมหลังมอหรืออาจจะไปแข่งในนามของทีมอื่น สถานที่คือสนาม 700 ปี ซึ่งเป็นการแข่งที่ถูกกฎหมายจะมีขึ้นในวันอาทิตย์ของทุกสัปดาห์เสียเงินค่าสมัครประมาณ 300 บาท ผู้ชนะจะได้รับถ้วยและเงินรางวัลตามจำนวนเงินค่าสมัครที่ได้รับในครั้งนั้นๆ สมาชิกของกลุ่มนี้โดยมากจะเรียนในสาขาอาชีพช่างยนต์เป็นส่วนมาก พวกเขาจึงชอบที่จะแต่งตัวรถมอเตอร์ไซด์และเครื่องยนตร์รถกันเองเข้าแข่งขัน ด้วยเหตุผลที่ว่าแต่งเองได้ราคาถูกกว่ามาก

สถานที่รวมตัวนั้นสมาชิกจะไปรวมตัวกันที่บ้านของสมาชิกคนอื่นๆ ในซอยวัดคูโม่งค์ แล้วจึงออกขี่มอเตอร์ไซด์เที่ยวกลางคืนกัน โดยจะไปเที่ยวกันที่ร้านแวมไฟร์ซึ่งเป็นร้านที่สมาชิก NDR คนอื่นๆ ไปเที่ยวด้วย

ตารางสรุปบริบทของกลุ่มต่างๆใน NDR

กลุ่ม	เอกลักษณ์กลุ่ม	บุคลิกของหัวหน้ากลุ่ม	กิจกรรมกลุ่ม	สถานที่รวมตัว
NDR	เพื่อน ขาขมอ้ว กฏเหล็กที่ต่อ ต้า น ขา ๔ พ หักค เรื่องราวของการทะเลาะวิวาท หน้าโรงเรียนการเวทยาเลีย	มีความเป็นผู้นำสูง เด็ดขาดในการตัดสินใจ มีความกล้าบ้าบิ่น มีฝีมือในการต่อสู้ ช่วยเหลือสมาชิกคนอื่นเมื่อมีเรื่องเดือดร้อนเสมอ	ในอดีต : รวมตัวกันเพื่อไปเที่ยว ชีรต ตระเวนในเมือง ล้มแก๊งค์อื่นในเมือง เชียงใหม่ ปัจจุบัน : เล่นกีฬา เทียวกลางคืนที่ ร้านแอมไพร์	ร้านข้าวแกงหน้าโรงเรียนการเวทยา และ ป่าช้าต้นกุหลาบ(ในอดีต) สำนักงาน NDR
ชาบูระ	อาหารปลา ฟุตบอล วงดนตรี คอกชาบูระ	เป็นรุ่นพี่ของสมาชิกในกลุ่ม มีความเป็นผู้นำสามารถรับรู้ปัญหาของสมาชิกได้ ใช้เหตุผลในการพูดคุย	ตกปลา เล่นฟุตบอล เล่นดนตรี	สนามฟุตบอลละแวกสันติธรรม
ทางช้างเผือก	การแข่งขันและถนนสายใหม่	มีอายุมากกว่าสมาชิกในกลุ่ม มีความเป็นผู้นำและสามารถจัดการแกนกลุ่ม/รวบรวมสมาชิกได้ แต่ชอบตั้งสรรค์มากกว่าการแข่งขัน	แข่งรถมอเตอร์ไซด์ เทียวกลางคืน ดื่มสุราถึงสสรค์	บ้านของแกนนำ
พระราม – พระลักษมณ์	ความเป็นเพื่อน ความบ้า ความโหด ใจร้อน	เป็นรุ่นพี่ที่คนในกลุ่มให้ความเคารพนับถือ มุทะลุสุดคน โด่งดังมีฝีมือในการต่อสู้ มีอารมณ์ขันพูดคุยสนุกสนาน	แข่งรถมอเตอร์ไซด์ เล่นฟุตบอล เทียวกลางคืนที่ร้านแอมไพร์และร้านเหล้าบริเวณนั้น	

วังตาล	การแข่งขันมอเตอร์ไซค์ ใต้ล้อคีตา ความเป็น เพื่อน	มีความเป็นผู้นำสูง มีฝีมือในการ ต่อสู้ ใจเย็น ค่อนข้างใช้เหตุผลใน การตัดสินใจปัญหา	แข่งขันมอเตอร์ไซค์ เล่นฟุตบอล เทียว กลางคืนที่ร้านเอปาร์ค	จะรวมตัวกัน ไม่เกียคนและจะเป็นคน ที่สนิทหรือบ้านอยู่ใกล้กัน แล้วจะ ไปเจอกันที่สถานที่ที่สะดวก หรือจะ พบกัน ในโรงเรียนเพราะสมาชิก บางส่วนเรียนโรงเรียนเดียวกัน
หลังมอ	ใต้ล้อคีตกอลมสกรีน ซุ้หลังมอ ใต้กางเกง ยีนส์สีขาวหรือแรเงอร์ ใต้รองเท้าผ้าใบ	ใจเย็น เจ็บครีမ် เป็นรุ่นพี่ของคน ในกลุ่ม	แข่งขันมอเตอร์ไซค์ เล่นฟุตบอล เทียวกลางคืนที่ร้านแวมป์	รวมตัวกันบริเวณบ้าน (หลังมอ) เพราะสมาชิกบ้านอยู่ใกล้กัน
หญ้าคา	แนะนำและการจะรู้ ขนาดใหญ่ของเขา	สนุกสนาน ร่าเริง เฮฮา และเป็น ก๊วน	แข่งขันมอเตอร์ไซค์ ขี่รถตระเวนเทียว ชมมอเตอร์ไซค์	อยู่ชมมอมอเตอร์ไซค์ที่แนะนำทำงาน อยู่ แต่ตอนนี้ไม่ได้ทำแล้ว สถานที่ที่ รวมตัวยังไม่ค่อยแน่ชัด

ภาพรวมของกลุ่ม NDR

ข้อมูลของกลุ่มย่อยต่างๆใน NDR แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมย่อยที่ถือว่าเป็นวัฒนธรรมเฉพาะที่มีอยู่ในแต่ละกลุ่มที่มีความแตกต่างกันออกไป โดยสิ่งที่แสดงออกถึงวัฒนธรรมของกลุ่มนั้นจะเห็นได้จากชื่อกลุ่ม กิจกรรมของกลุ่ม และการแต่งกาย ซึ่งทั้งหมดนี้ถือเป็นเอกลักษณ์ที่แสดงตัวตนของกลุ่มนั้นๆ ตัวอย่างเช่น ชื่อกลุ่มทางช้างเผือกนั้นแสดงออกถึงกิจกรรมการแข่งขันของกลุ่ม กลุ่มบินลาเด็นแสดงออกถึงความบ้าระห่ำและความคู่คั่นของสมาชิกกลุ่ม กลุ่มชากระหมายถึงความคลั่งไคล้ในการตกปลาของแกนนำกับสมาชิกคนอื่นๆ ในขณะที่ชื่อหลังมอกับวังตาลนั้นสื่อถึงที่อยู่อาศัยของสมาชิกส่วนใหญ่ในกลุ่มอันหมายถึงการบอกตำแหน่งแห่งที่ของกลุ่มของพวกเขานั่นเอง

ในขณะที่ชื่อพระราม 9 (หนึ่งในกลุ่มพระราม – พระลักษณ์) นั้นมาจากคำว่าพระราม 9 แหกแค้ คำๆนี้หมายถึงความสุดซอคซึ่งเป็นคำที่ใช้กันในสถานพินิจแต่ต่อมาตัดเหลือแค่พระราม 9 ทีมวิจัยเห็นว่าชื่อเหล่านี้แสดงออกถึงความต้องการมีคนตัวและความต้องการการยอมรับจากวัยรุ่นกลุ่มอื่น พวกเขาจึงต้องการเป็นที่รู้จักและต้องการให้กลุ่มอื่นๆรับรู้่ว่าพวกเขาเก่ง/เท่พอหรือที่วัยรุ่นเรียกว่า “เจ๋ง” อย่างน้อยชื่อกลุ่มก็น่าจะแสดงออกถึง “ความเจ๋ง” ของกลุ่มได้

การที่วัยรุ่นในแต่ละคนจะมารวมกันเข้าไปกลุ่มได้นั้นพวกเขาย่อมต้องมีสนิทหรือความชอบในเรื่องต่างๆที่คล้ายกันนอกเหนือไปจากเรื่องของนิสัยใจคอเช่น การชอบที่จะแข่งฟุตบอล แข่งรถ ตกปลา เล่นดนตรี ฯลฯ

สิ่งที่สำคัญประการหนึ่งในการที่จะทำให้กลุ่มแต่ละกลุ่มนั้นคงอยู่และดำเนินความเป็นกลุ่มต่อไปนั้นก็คือแกนนำกลุ่ม แกนนำนั้นมีส่วนสำคัญในการกำหนดทิศทาง/ความเป็นไปของกลุ่ม กล่าวคือมีหลายกลุ่มที่กิจกรรมของกลุ่มนั้นเกิดจากความชอบของแกนนำเช่น กลุ่มชากระนั้นแกนนำเป็นผู้ที่ชอบการตกปลา สมาชิกคนอื่นๆก็เข้าร่วมกิจกรรมตกปลากับแกนนำจนกลายเป็นกิจกรรมของกลุ่ม กลุ่มทางช้างเผือกที่เคิมเคยแข่งรถมอเตอร์ไซด์เป็นประจำแต่เมื่อเปลี่ยนแกนนำที่ชอบสังสรรค์มากกว่า กิจกรรมการแข่งขันก็ลดน้อยลงเพราะสมาชิกหันไปดื่มสุรากับแกนนำมากกว่า ในขณะที่วังตาลก็จะแต่งชุดดำและมีการสักยันต์ (ในสมาชิกบางคน) เหมือนกับแกนนำ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้หมายความว่าแกนนำของแต่ละกลุ่มนั้นไปบังคับให้สมาชิกคนอื่นๆในกลุ่มทำตามอย่างที่เขาทำ แต่นั่นหมายถึงว่าแกนนำคือผู้ที่สมาชิกคนอื่นๆยอมรับและศรัทธาในการที่จะให้เขา

¹ความหมายโดยรวมของคำว่า “เจ๋ง” คือ ความเท่ เก่ง ทันสมัยและเป็นที่น่าชื่นชม ซึ่งในภาษาอังกฤษจะใช้คำว่า “Cool”

เหล่านั้นเป็นผู้นำกลุ่ม พวกเขาถึงยอมรับและทำตามในสิ่งที่แกนนำของเขานั้นทำ สำหรับแต่ละกลุ่ม ลักษณะของแกนนำในแต่ละคนนั้นก็ก็จะแตกต่างกันออกไปตามที่ได้ทำการสรุปไว้ในตาราง

อย่างไรก็ตามแกนนำของกลุ่มย่อยต่างๆใน NDR นั้นมี 2 ประเภทหลักๆ คือแกนนำที่เป็นรุ่นพี่ของคนในกลุ่มเช่น กลุ่มชาคุระ ทางช้างเผือก พระราม - พระลักษมณ์ หนุ้าคา และแกนนำที่เป็นเพื่อนวัยเดียวกับคนในกลุ่มเช่น วังดาลและหลังมอ เป็นต้น อาจจะกล่าวได้ว่าความเป็นรุ่นพี่นั้นก็มีความสำคัญในการขึ้นมาเป็นผู้นำของกลุ่มแต่ก็มีข้อยกเว้นในบางกรณีอย่างวังดาล สำหรับหลังมอ แกนนำคนก่อนๆนั้นเป็นรุ่นพี่ของคนในกลุ่มแต่เนื่องจากภายหลังมีแกนนำได้ห่างหายไปเนื่องจากภาระหน้าที่ทางการทำงาน จึงเหลือแค่เด็กรุ่นน้องๆดูแลกันเองแกนนำจึงเป็นคนรุ่นราวคราวเดียวกัน

ความสำคัญอีกประการของแกนนำคือ การทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมหรือตัวประสานระหว่างกลุ่มย่อยกับกลุ่ม NDR เนื่องจากมีแกนนำหลายคนเป็นสมาชิก NDR เดิมอยู่แล้วจึงนำเพื่อนๆต่างกลุ่มของเขาเข้ามารวมกัน ความเป็นผู้เชื่อมประสานของแกนนำกลุ่มนั้นเห็นได้เมื่อแกนนำผู้นั้นไปจากกลุ่มย่อย กลุ่มย่อยนั้นบางครั้งก็จะห่างออกไปจาก NDR ด้วย เช่นกลุ่มทางช้างเผือกที่สูญเสียแกนนำของพวกเขาก็ทำให้สมาชิกคนอื่นๆนั้นไม่ค่อยเขมาร่วมกิจกรรมของ NDR ไปด้วย แต่นั่นก็ไม่ได้หมายความว่ากลุ่มทางช้างเผือกไม่ได้เป็นสมาชิก NDR เพียงแต่พวกเขาไม่ได้เขมาร่วมกิจกรรมบ่อยเหมือนเมื่อก่อนเนื่องจากขาดผู้ประสาน

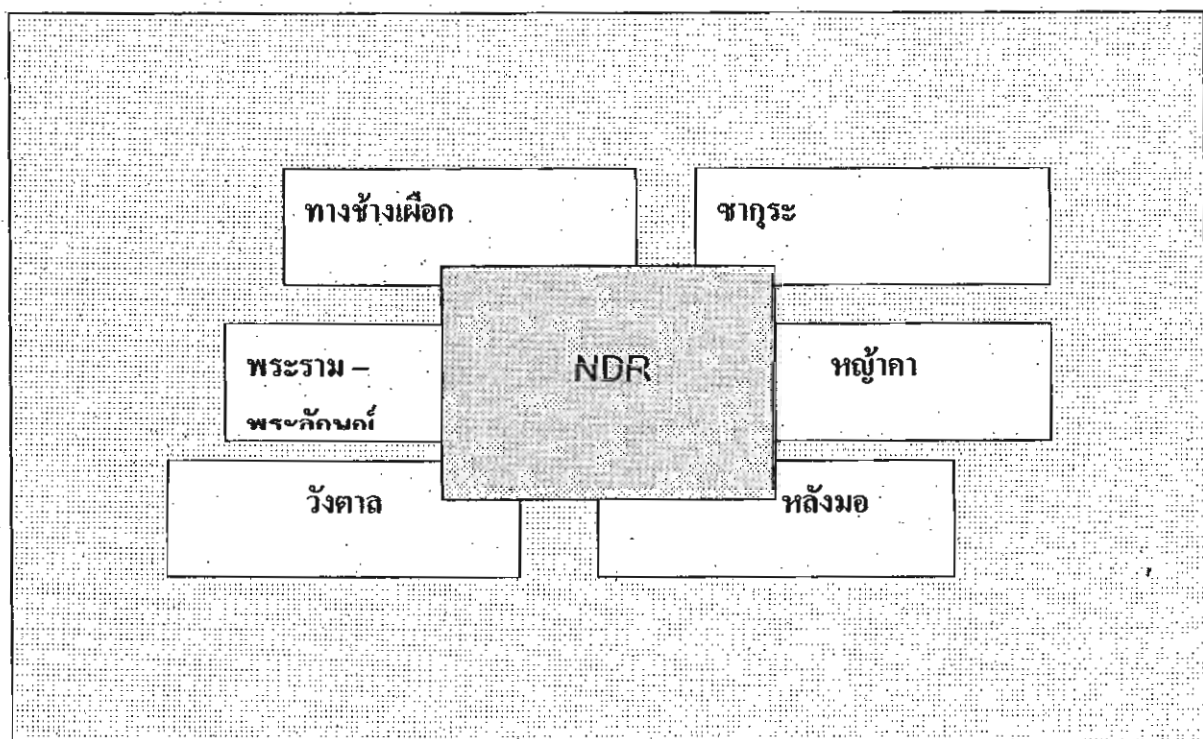
ประเด็นสำคัญของกลุ่ม NDR คือกลุ่มย่อยต่างๆเหล่านี้เข้ามารวมเป็น NDR ได้อย่างไรและอะไรคือสิ่งที่เชื่อมโยงพวกเขาไว้ด้วยกัน? คำตอบแรกซึ่งได้กล่าวถึงไปบ้างแล้วคือเรื่องของแกนนำ แกนนำในแต่ละกลุ่มย่อยต่างๆนั้นเป็นผู้พากลุ่มของเขาหรือชักชวนเพื่อนของเขาเข้ามาเป็นสมาชิก NDR และพวกเขานั้นเองที่เป็นส่วนสำคัญในการเชื่อมโยงแต่ละกลุ่มเข้าด้วยกันจากการนำเพื่อนในกลุ่มต่างๆเข้าร่วมกิจกรรมของ NDR หรือแม้แต่การไปเที่ยวกลางคืนด้วยกัน (หลายๆกลุ่มย่อยจะเที่ยวกลางคืนที่เดียวกันเช่น วังดาลกับหลังมอ เป็นต้น และเป็นที่รู้กันว่าถิ่นของ NDR นั้นคือร้านแวมไพร์ ถ้าใครต้องการที่จะไปเจอเพื่อนกลุ่ม NDR ก็จะไปที่นี่) และแกนนำของแต่ละกลุ่มนั้นก็มีความสนิทสนมกันเป็นอย่างดีเนื่องจากหลายๆคนเป็นสมาชิก NDR รุ่นก่อตั้ง กลุ่มของพวกเขาจึงมีความสนิทสนมกันเพราะแกนนำของพวกเขาเป็นเพื่อนกัน

ดังนั้นการที่กลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มมารวมกันเข้าเป็นส่วนหนึ่ง NDR ได้และสามารถอยู่ร่วมกันได้โดยสงบสุขก็เพราะมีแกนนำของแต่ละกลุ่มเป็นคนเชื่อมโยงความสัมพันธ์เหล่านี้ไว้ด้วย โดยเขาจะเป็นตัวกลางที่จะนำพาเพื่อนกลุ่มหนึ่งไปรู้จักกับเพื่อนกลุ่มหนึ่ง

แล้วอะไรคือสิ่งที่เชื่อมโยงพวกเขาไว้ด้วยกัน? คำตอบคือความเป็น NDR นั้นเอง ความเป็น NDR นั้นไม่ได้เกิดขึ้นในที่เดียวแต่สมาชิกค่อยๆรู้สึกว่าเป็น NDR เมื่อเข้าได้เข้าร่วมกิจกรรมอย่างเช่น การเข้าค่าย การเที่ยวกลางคืน การแข่งฟุตบอล หรือแม้แต่การทะเลาะวิวาท/ชก พวกติดกันกับกลุ่มอื่น ประการหลังจะเป็นสิ่งสำคัญของสมาชิกที่ทำให้พวกเขารู้สึกถึงความเป็นพวก

เดียวกัน เนื่องจากได้รับรู้ว่ามีความสัมพันธ์กับพวกเราและยังได้ร่วมเป็นร่วมตายกับเพื่อนในกลุ่ม NDR ความเป็น NDR ในความรู้สึกของพวกเขาคือการได้เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่พวกเขาชื่นชม (รู้สึกว่าเจ๋ง) การได้เข้าร่วมกิจกรรมกับชายแฉ้วและการได้เข้าร่วมวีรกรรมกับเพื่อนๆ NDR นอกจากนี้สมาชิกของ NDR ทั้งหลายเองก็มีวิถีชีวิตที่ใกล้เคียงกัน เช่น ชอบเล่นฟุตบอลเหมือนกัน ชอบเล่นเกมคอมพิวเตอร์ ชอบเที่ยวกลางคืน ชอบแข่งรถเหมือนกัน เป็นต้น จึงเป็นเรื่องไม่ยากนักที่พวกเขาจากหลายกลุ่มหลายพื้นที่จะมารวมกันและดำเนินกิจกรรมประจำวันด้วยกัน ซึ่งก็คือ กลางวันบางคนจะเรียน ทำงาน หรือบางคนก็นอน ตกเย็นขี่รถมอเตอร์ไซด์เที่ยว เล่นเกมคอมพิวเตอร์ตามร้านเกม นัดกันไปเที่ยวกลางคืนตามผับหรือร้านเหล้า หลังจากนั้นก็จะขี่รถเที่ยว รวมตัวกันและแยกย้ายกลับบ้านเป็นอันจบกิจกรรมในแต่ละวัน ประเด็นสำคัญคือพวกเขาสามารถมีกิจกรรมประจำวันเหล่านี้ไปด้วยกันกับเพื่อนๆ ใน NDR ไม่ว่าจะอยู่กลุ่มย่อยเดียวกันหรือไม่

เมื่อทีมวิจัยถามสมาชิกหลายๆคนว่าเขาคือเด็กกลุ่มไหน กลุ่มย่อยที่เขาอยู่หรือกลุ่ม NDR พวกเขาทุกคนจะตอบเหมือนกันว่า พวกเขาคือ (ชื่อกลุ่มย่อย) ที่เป็นส่วนหนึ่งของ NDR ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพวกเขามีอัตลักษณ์หรือเอกลักษณ์ (Identity) ทั้งของกลุ่มย่อยของเขากับกลุ่ม NDR ซ้อนทับกันอยู่ตลอดเวลาและความเป็นกลุ่มทั้ง 2 กลุ่มคือทั้งกลุ่มย่อยกับกลุ่ม NDR นั้นสามารถดำรงอยู่กับสมาชิกในแต่ละคนควบคู่กันไปได้ (โปรคดูภาพประกอบ)

ความเป็นกลุ่มที่สลับทับกันระหว่างกลุ่มย่อยต่างจากกลุ่ม NDR

บทที่ 5

วิเคราะห์กระบวนการในการพัฒนาแกนนำและสมาชิก

ในบทเรียนที่ 5 ของรายงานการวิจัยฉบับนี้จะเป็นการวิเคราะห์กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในตลอดระยะเวลา 1 ปีของ NDR ว่าการวิจัยที่ได้ทำควบคู่ไปกับการพัฒนาที่ผ่านมานั้นมีผลอย่างไรต่อสมาชิกกับแกนนำของกลุ่ม NDR รวมถึงกิจกรรมต่างๆที่ได้ดำเนินมาตลอด 1 ปีนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้วางแผนไว้ในตอนแรกได้หรือไม่/อย่างไร และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือการวิจัยในครั้งนี้ให้บทเรียนหรือให้องค์ความรู้ที่จะมีประโยชน์ต่อการทำงานเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนอย่างไรบ้าง ประเด็นสำคัญที่จะนำเสนอมีดังต่อไปนี้

การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม PRA ในระยะเวลา 1 ปี

การวิเคราะห์กระบวนการของการวิจัยนั้นทางทีมวิจัยได้ประชุมร่วมกับแกนนำและสมาชิก NDR โดยจะสรุปรวมขั้นตอนการทำงานตั้งแต่เริ่มแรกให้แกนนำและสมาชิกช่วยกันคิด/วิเคราะห์ถึงกิจกรรม, สิ่งที่ได้รับจากกิจกรรม, ความรู้สึกที่ได้ทำกิจกรรม (ชอบ/ไม่ชอบ/อย่างไร) และสมาชิกมีข้อเสนอแนะอย่างไร ดังนี้

1. นักวิจัยเข้าไปสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่ม

การเข้าไปของนักวิจัยนั้นจะเริ่มจากการที่นางลัดดาวัลย์ ชัยนิลพันธุ์ หรือยายแอ้ว และทีมวิจัยอีก 2 คน ซึ่งในตอนแรกการเข้าไปของนักวิจัยได้สร้างความสงสัยให้แก่สมาชิกกลุ่มเป็นอันมากว่า นักวิจัยเหล่านี้เป็นใคร? มาทำอะไร? และต้องการอะไรจากพวกเขา? แต่นักวิจัย โดยเฉพาะยายแอ้วนั้นมีหลานชายเป็นแกนนำของกลุ่มซึ่งทำให้สมาชิกคนอื่นไวใจยายได้ง่ายขึ้น และนักวิจัยทั้ง 2 ที่ได้เข้าไปในช่วงหลังก็มียายแอ้วเป็นตัวกลางระหว่างนักวิจัยกับเด็กๆในกลุ่ม ทำให้เด็กซึ่งไวใจยายอยู่แล้วไวใจทีมวิจัยได้ง่ายขึ้นซึ่งรายละเอียดของเรื่องนี้จะกล่าวต่อไปในเรื่องขององค์ความรู้ที่ได้รับจากงานวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์

ในเริ่มแรกทางทีมวิจัยได้กำหนดจุดประสงค์ของกระบวนการวิจัยในขั้นตอนนี้ไว้ดังนี้ คือ เพื่อบรรเทา/ป้องกันปัญหาชีวิตที่จะเกิดกับสมาชิก และเมื่อเกิดปัญหาขึ้นแล้ว นักวิจัยเข้าไปเพื่อช่วยสมาชิกขบคิดวิธีแก้ปัญหาย่างเป็นระบบ แต่เมื่อทางทีมวิจัยได้เข้าไปสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มสมาชิกโดยการเข้าร่วมกิจกรรมและพบปะพูดคุยกับสมาชิก พบว่าทีมวิจัยยังไม่สามารถ

เข้าไปเป็นที่ปรึกษาหรือพี่เลี้ยงของแกนนำกับสมาชิกได้เนื่องจากยังไม่มีความสัมพันธ์และไว้วางใจกัน สิ่งที่ทำที่ทีมวิจัยทำได้เพียงเริ่มสร้างความสัมพันธ์กับสมาชิกกลุ่มเท่านั้น แต่ทั้งนี้เนื่องจากยายแอ้วมีความสนิทสนมกับสมาชิกจนถือได้ว่ายายแอ้วนั้นเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม NDR ไปแล้วจะเป็นผู้ที่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของขั้นตอนนี้ได้ กล่าวคือยายแอ้วนั้นทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของสมาชิกกลุ่ม NDR อยู่แล้วแต่ทีมวิจัยคนอื่นๆยังมีความสัมพันธ์ในขั้นเริ่มแรกกับสมาชิกกลุ่มอยู่

1.2 ผลที่ได้รับ

ทางทีมวิจัยมีความใกล้ชิดกับแกนนำและสมาชิกกลุ่ม NDR มากขึ้น ตลอดจนได้รับทราบถึงสภาพความเป็นไปของกลุ่มรวมถึงโครงสร้าง/ความสัมพันธ์ทางสังคมของกลุ่ม และได้รับรู้ปัญหาในเบื้องต้นของกลุ่มเช่น ปัญหาในเรื่องของความรุนแรง, การทะเลาะวิวาท, ภาพพจน์ทางด้านลบต่อสังคม

2. การทำ PRA: ทีมวิจัยและกลุ่มร่วมกันค้นข้อมูลและวิเคราะห์ปัญหา

กระบวนการในขั้นตอนนี้คือการที่ทีมวิจัยเข้าไปทำสนทนากลุ่ม (Focus Group) กับกลุ่ม NDR เดิมและกลุ่มย่อยต่างๆของ NDR

2.1 วัตถุประสงค์ของกระบวนการวิจัย

เพื่อค้นหาสาเหตุที่มาของปัญหาและภูมิหลังของสมาชิก เช่น ภูมิหลังของแกนนำกับกลุ่มสาเหตุของการมารวมตัวกันของสมาชิก และให้สมาชิกกลุ่มทราบถึงอันตรายจากพฤติกรรมเสี่ยงของเขา

2.2 ผลที่ได้รับ

ทีมวิจัยและสมาชิกได้รับทราบ/เรียนรู้ถึงวัฒนธรรมย่อยและเอกลักษณ์ของกลุ่ม NDR และกลุ่มย่อยต่างๆร่วมกัน ตลอดจนเรียนรู้ถึงสาเหตุและที่มาของปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นภายในกลุ่มย่อยและกลุ่ม NDR นำวัฒนธรรมและกฎเกณฑ์ของกลุ่มมาวิเคราะห์จนได้ทราบถึงจุดอ่อนและจุดแข็งของกลุ่มที่จะนำมาพัฒนาเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่อไป

2.3 ข้อดี

- ทีมวิจัยได้ข้อมูลจากสมาชิกกลุ่มที่แม่นยำเพราะสมาชิกช่วยกันคิด/วิเคราะห์หลายคน

- สมาชิกสามารถตรวจสอบข้อมูลภายในในกลุ่มกันเอง
- สมาชิกได้ทำความรู้จักกันภายในกลุ่มมากขึ้น เพราะจากการทำสนทนากลุ่มทำให้สมาชิกภายในกลุ่มได้รับรู้เรื่องราวและปัญหาของสมาชิกคนอื่นๆที่ไม่เคยได้พูดคุยกันมาก่อน
- แขนงนำและสมาชิกทราบข่าวสาร/ความคืบหน้าของกลุ่ม
- สมาชิกกลุ่มรู้สึกดีที่มีคนเข้ามารับฟังเรื่องราวของพวกเขา

2.4 ข้อเสีย

- สมาชิกบางคนอยากจะพูดแต่ไม่ได้พูด
- บางคนอาจจะไม่มีทักษะในการพูดทำให้สื่อสารกับทางทีมวิจัยและเพื่อนคนอื่นไม่เข้าใจ

2.5 ความรู้สึกที่สมาชิกมีต่องานวิจัย (ชอบหรือไม่ชอบ/สาเหตุ)

สมาชิกรู้สึกชอบเพราะ

- ได้รู้ปัญหาของกลุ่ม/เรื่องราวต่างๆของเขาเอง
- เพื่อนในกลุ่มได้เปิดใจกันและรับรู้ปัญหาทั้งของตัวเอง/ของกลุ่ม
- วิเคราะห์กลุ่มตัวเองว่าเป็นอย่างไร (ข้อดี/ข้อเสีย)
- ได้รู้จักกับแกนนำมากขึ้น
- ได้รับรู้/เรียนรู้ความรู้สึกของทุกกลุ่ม เพราะทางทีมวิจัยได้นำข้อมูลจากกลุ่มต่างๆมานำเสนอให้สมาชิกต่างกลุ่มย่อยได้รับรู้ด้วยกัน

สิ่งที่สมาชิกไม่ชอบ

- ขาดความพร้อมในการทำกิจกรรม เห็นได้จากการที่สมาชิกในแต่ละกลุ่มมาไม่ครบ

2.6 ข้อเสนอแนะ

- สมาชิกควรให้ความร่วมมือและตรงต่อเวลามากกว่านี้
- ควรเพิ่มการเล่นเกมนภายในกลุ่ม
- ทำวิจัยกับกลุ่มผู้หญิงที่อยู่ใน NDR บ้าง
- เพิ่มการเขียนเข้าในการทำสนทนากลุ่ม เนื่องจากสมาชิกบางคนขาดทักษะในการพูดและบางคนอาจไม่กล้าที่เปิดเผยเรื่องราวบางอย่างให้คนอื่นรับรู้

3. นักวิจัยและสมาชิกร่วมกันคิดวิธีแก้ปัญหา

กิจกรรมนี้ทางทีมงานและแกนนำกลุ่ม NDR ได้ประชุมหารืออย่างไม่เป็นทางการ เพื่อที่จะวางแผนงานและวางแผนแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นกับกลุ่ม NDR ที่บ้านกลางดอยรีสอร์ทเป็นเวลา 2 วัน 1 คืน

3.1 วัตถุประสงค์ของกิจกรรม

เพื่อนำเนื้อหาที่แกนนำกลุ่มและทีมวิจัยได้ร่วมพูดคุย/คิด/วิเคราะห์ถึงเรื่องภูมิหลัง, จุดอ่อน/จุดแข็งและปัญหาของกลุ่มมาวางแผนงานอย่างเป็นรูปธรรม วัตถุประสงค์ของโครงการ ป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติด NDR นั้นดังที่ได้วางไว้ในตอนแรกคือการปรับเปลี่ยนและลดพฤติกรรมรุนแรงและพฤติกรรมเสี่ยงของสมาชิก แต่เนื่องด้วยในขณะนั้นมีสถานการณ์ปัญหา แรงดันเข้ามาจึงทำให้ทีมวิจัยและสมาชิกไม่สามารถทำตามจุดประสงค์ที่ได้วางไว้ในระยะแรกได้ แนวทางการแก้ไขปัญหาก็ต้องปรับเปลี่ยนจากการปรับพฤติกรรมเป็นในเรื่องของการสร้าง ภาพพจน์ที่ดีของกลุ่ม

3.2 สถานการณ์แรงดันในขณะนั้น

สถานการณ์ปัญหาในขณะนั้นคือ การที่หนังสือพิมพ์และสื่อต่างๆ ประโคมข่าวทางด้านลบของกลุ่ม NDR อีกทั้งตำรวจยังขึ้นบัญชีดำกับแกนนำบางคนทำให้สมาชิกส่วนใหญ่เกิดความหวาดกลัวไม่กล้าที่จะออกมาทำกิจกรรมต่าง ในส่วนงานวิจัยยายแฉียังถูกบีบให้ปิดสำนักงาน NDR เป็นการชั่วคราว

3.3 ผลที่ได้รับ

- สมาชิกและทีมวิจัยได้เรียนรู้สถานการณ์ปัญหาร่วมกัน
- วางแผนงานดำเนินกิจกรรมที่เป็นรูปธรรมเพื่อให้สอดคล้องกับปัญหาแรงดัน
- จัดสรรบทบาทของสมาชิกในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ โดยให้แกนนำและสมาชิกเป็นผู้ทำกิจกรรมด้วยตนเอง ทีมวิจัยทำหน้าที่เป็นผู้เลี้ยงเท่านั้น

3.4 ข้อดี

- สถานการณ์ปัญหาในครั้งนี้เป็นแรงผลักดันที่ทำให้แกนนำและสมาชิกลุกขึ้นมาทำงานอย่างจริงจัง
- สมาชิกได้เรียนรู้การวิเคราะห์สถานการณ์และการจัดการปัญหาเฉพาะหน้า

- สมาชิก, แกนนำและทีมวิจัยได้ร่วมมือกันวางแผนงานเพื่อค้นหาวิธีแก้ปัญหาที่เร่งด่วน

3.5 ข้อเสีย

- สมาชิกรู้สึกท้อแท้และโกรธ แต่ก็ยังต้องการที่จะจัดการปัญหานี้อยู่ (ท้อแต่ไม่ถอย)
- การสร้างภาพพจน์ในทางบวกของกลุ่มเป็นการแก้ปัญหาเพียงผิวดินไม่สามารถแก้ปัญหาที่สังคมมองกลุ่มในแง่ลบได้ทั้งหมด

3.6 ความรู้สึกที่สมาชิกมีต่องานวิจัย (ชอบหรือไม่ชอบ/สาเหตุ)

สมาชิกรู้สึกชอบเพราะ

- การประชุมที่จัดขึ้นเป็นการแบบไม่เครียดและเป็นกันเอง
- สมาชิกได้ออกความคิดเห็นร่วมกันและได้ช่วยกันหาทางแก้ปัญหา
- ได้ความรู้และรู้จักคิด/วิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา

3.7 ข้อเสนอแนะ

- มีเวลาในการประชุมน้อยเกินไป

4.ร่วมมือกับเครือข่ายประสานงาน (ทั้งภายในและภายนอกกลุ่ม)

ขั้นตอนนี้เป็นการดำเนินกิจกรรมที่ผ่านกระบวนการคิดจากข้อ 3 โดยมีกิจกรรมดังนี้

4.1 ออกเก็บข้อมูลวัยรุ่นกลุ่มอื่นที่มีพฤติกรรมคล้าย NDR

ทางทีมวิจัยและแกนนำได้รวบรวมอาสาสมัครจำนวน 11 คนเพื่อที่จะเป็นผู้ลงพื้นที่เก็บข้อมูลวัยรุ่นกลุ่มอื่น อาสาสมัครจะเก็บข้อมูลจากการเที่ยวกลางคืนในชีวิตประจำวันของตน โดยให้การสังเกตและสอบถามวัยรุ่นคนอื่นๆต่างกลุ่มที่รู้จักกัน การเก็บข้อมูลภาคสนามได้มีการทำและคุยสรุปเรื่องข้อมูลเพียง 1 ครั้งแต่ยังไม่ได้อธิบายหรือวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกร่วมกับแกนนำอาสาสมัคร

วัตถุประสงค์ของกิจกรรม

- เพื่อให้แกนนำและสมาชิกได้เรียนรู้พฤติกรรมของวัยรุ่นกลุ่มอื่นที่มีพฤติกรรมใกล้เคียงกับตน

- ให้สมาชิกรวบรวมข้อมูลวัยรุ่นกลุ่มอื่นไปปรับเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ปราศจากความรุนแรง

ผลที่ได้รับ

- สมาชิกได้รับทราบถึงข้อมูลเบื้องต้นของวัยรุ่นกลุ่มอื่นทั้งที่เป็นพันธมิตรและเป็นอริกับกลุ่ม NDR

- ได้ทราบถึงพฤติกรรมการแอบอ้างเป็นสมาชิก NDR ของวัยรุ่นกลุ่ม เพื่อที่จะนำข้อมูลนี้บอกให้สังคม, ตำรวจ และสื่อได้รับรู้ว่ามีวัยรุ่นกลุ่มอื่นที่มีพฤติกรรมแอบอ้างชื่อ NDR เวลาเมื่อทะเลาะวิวาทกัน เวลาเห็นวัยรุ่นทะเลาะวิวาทกันจะไม่ได้สรุปรวมว่าเป็นกลุ่มของพวกเขาเพียงกลุ่มเดียว

- อาสาสมัครได้เรียนรู้วิธีการทำงานและวิธีเก็บข้อมูลเพื่อทำงานวิจัยในเบื้องต้น

ข้อดี

- ได้ทราบถึงข้อมูลของวัยรุ่นกลุ่มอื่นว่าเขารวมตัวกันที่ไหน/อย่างไร, เกี่ยวกันที่ไหน, แต่งตัวอย่างไร, เอกลักษณะประจำกลุ่มเป็นอย่างไร, นิสัยใจคอเป็นอย่างไรและหัวหน้ากลุ่มชื่ออะไร

- สนุกสนานได้ไปพบปะกับเด็กคนอื่นๆและได้ไปเที่ยวที่ไม่เคยได้ไป

- ได้รู้จักกับวัยรุ่นกลุ่มอื่นๆว่ามีอะไรคล้ายกลุ่มของตนเองบ้าง

- เอาข้อมูลกลุ่มอื่นๆไปศึกษากับกลุ่ม NDR

- รู้ว่ากลุ่มใดเป็นศัตรูกับกลุ่ม NDR และเขาไปเที่ยวกันที่ไหน (จะได้หลีกเลี่ยง)

- ได้รู้ว่าใครเลียนแบบ NDR บ้าง

ข้อเสีย

- เสี่ยงต่อผู้ที่ลงไปเก็บข้อมูล

ความรู้สึกที่สมาชิกมีต่อกิจกรรม (ชอบหรือไม่ชอบ/สาเหตุที่ชอบหรือไม่ชอบ)

ชอบ เพราะรู้สึกสนุกเวลาหนึ่งกลุ่มที่เป็นคู่อริ

ไม่ชอบ เพราะการเก็บลงพื้นที่ข้อมูลนั้นอันตราย

ข้อเสนอแนะ

- สมาชิกรู้สึกยังเก็บข้อมูลไม่ครบยังต้องเก็บเพิ่มเติม

- อาสาสมัครต้องให้ความร่วมมือมากกว่านี้

- ควรมีการพูดคุยกันเพื่อสรุปข้อมูลที่ได้ให้มากขึ้น

4.2 แกนนำพุดคุยให้คำปรึกษากับสมาชิกโดยใช้ประสบการณ์ของตนเป็นบทเรียน

กิจกรรมนี้จัดขึ้นที่วังธารีสรุทเป็นเวลา 2 วัน 1 คืน โดยให้แกนนำรุ่นพี่เป็นผู้นำในการทำกิจกรรมต่างๆ และทีมวิจัยกับวิทยากรทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง

วัตถุประสงค์

- แกนนำและสมาชิก NDR เรียนรู้การทำงานอย่างเป็นทีมและเป็นระบบ โดยใช้เรื่องยาเสพติดเป็นสื่อกลาง ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายคือกลุ่มเสี่ยง กลุ่มที่กำลังติดยา และกลุ่มที่เลิกยาแล้ว
- สมาชิกรุ่นพี่ใช้ประสบการณ์ชีวิตของตัวเองบทเรียนให้แก่รุ่นน้อง

ผลที่ได้รับ

- สมาชิกโดยเฉพาะแกนนำได้เรียนรู้ถึงวิธีการทำงานร่วมกัน
- แกนนำ, ทีมวิจัยและสมาชิกได้ทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ยาเสพติดของสมาชิกภายในกลุ่ม NDR
- องค์ความรู้ในเรื่องของการติด, การเลิก และการใช้ยา จากประสบการณ์ตรงของผู้ที่เคยใช้ยาเสพติด
- สมาชิกต่างกลุ่มย่อยๆ ทั้งรุ่นพี่/รุ่นน้องมีความสนิทสนมการมากขึ้นจากการร่วมงานกัน

ข้อดี

- ได้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ มากขึ้น
- ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์และบทเรียนระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้อง
- สมาชิกรุ่นพี่ได้ลงมือทำงานเองและสามารถเรียนรู้บทบาทในการทำงานที่ดี ทำให้สมาชิกรุ่นน้องเรียนรู้การทำงานไปด้วย
- รับรู้ปัญหาของกลุ่ม
- สามัคคี/รักกัน

ข้อเสีย

- สมาชิกขาดความตรงต่อเวลา
- ทีมวิจัยกับสมาชิกขาดการวางแผนการทำงานร่วมกัน
- เวลาในการทำกิจกรรมน้อยไป

ความรู้สึกที่สมาชิกมีต่อกิจกรรม (ชอบหรือไม่ชอบ/สาเหตุที่ชอบหรือไม่ชอบ)

สมาชิกรู้สึกชอบ เพราะได้รับความเป็นกันเองและได้แก่งน่อง อีกทั้งรุ่นพี่และรุ่นน้องต่างกลุ่มได้ทำกิจกรรมร่วมกัน

ข้อเสนอแนะ

- ต้องการให้มีกิจกรรมมากขึ้น
- ควรอยู่ค่ายประมาณ 3 วัน 2 คืน
- ควรมีการวางแผนก่อนที่จะลงมือทำงาน

4.3 แกนนำพูดคุยเพื่อนทำความเข้าใจกับวัยรุ่นในกลุ่มอื่น

วิธีการดำเนินการคือให้แกนนำได้เข้าไปพูดคุยกับวัยรุ่นต่างกลุ่มขณะไปเที่ยวหรือทำกิจกรรมประจำวันอย่างไม่เป็นทางการได้

วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดีของวัยรุ่นระหว่างกลุ่มเพื่อลดความรุนแรง

ผลที่ได้รับ

แกนนำได้เข้าไปคุยอย่างไม่เป็นทางการกับวัยรุ่นกลุ่มอื่นๆบ้างแต่บางกลุ่มก็ยังไม่ค่อยเข้าใจนัก การพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการแบบนี้และสามารถสร้างความสัมพันธ์ได้เฉพาะบางกลุ่มเท่านั้น จึงยังไม่สามารถลดความรุนแรงระหว่างกลุ่มได้ตามวัตถุประสงค์

ข้อดี

- ได้ทำความรู้จักกับวัยรุ่นกลุ่มอื่น
- สร้างเพื่อนต่างกลุ่ม

ข้อเสีย

- เป็นกิจกรรมที่มีความเสี่ยงสูงเมื่ออาสาสมัครไปพบกับกลุ่มคู่อริ

ข้อเสนอแนะ

- ควรใช้ข้อมูลภาคสนามของวัยรุ่นกลุ่มอื่นที่ได้ทำไว้ในช่วงแรกมาเป็นข้อมูลพื้นฐานว่ากลุ่มใดเป็นศัตรูหรือเป็นพันธมิตร เพื่อทราบว่าวัยรุ่นกลุ่มใดบางที่สามารถเข้าไปคุยด้วยได้และกลุ่มใดบางที่ไม่สามารถคุยได้ด้วย
- อาสาสมัครควรให้ความร่วมมือในการทำงานมากกว่านี้

- ทีมวิจัยควรติดตามการดำเนินกิจกรรมอย่างใกล้ชิด

4.4 แข่งฟุตบอลเพื่อความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม

การแข่งขันฟุตบอลภายในนั้นได้ทำการจัดการแข่งขันไปแล้ว 2 ครั้ง

วัตถุประสงค์

- เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีของสมาชิกภายในกลุ่ม NDR
- ให้สมาชิกได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

ผลที่ได้รับ

สมาชิกให้ความร่วมมือในการแข่งขันเป็นอย่างดี โดยทุกกลุ่มย่อยของ NDR ได้จัดทีมฟุตบอลเข้าแข่งขัน ทั้งนี้รวมถึงทีมของสมาชิกเก่าของ NDR ที่ห่างหายไปจากกลุ่มได้กลับมาเข้าร่วมกิจกรรมนี้ด้วย ซึ่งการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างพร้อมเพรียงกันนี้เป็นตัวชี้วัดว่าสมาชิกมีความชอบในกิจกรรมการแข่งขันฟุตบอลมาก ตลอดจนสมาชิกของแต่ละกลุ่มย่อยได้เข้าร่วมกันแข่งขันทุกกลุ่มทำให้สมาชิกต่างกลุ่มมีความสนิทสนมกันมากขึ้น กิจกรรมในครั้งนี้จึงบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ข้อดี

- ได้ออกกำลังกายร่างกายแข็งแรงขึ้น (ตามความรู้สึกของสมาชิก)
- สมาชิกกลุ่มได้ใช้เวลาว่างร่วมกันให้เป็นประโยชน์
- รู้จักเพื่อนเพิ่มขึ้นและได้ฝึกฝนฝีมือทางการกีฬาของตัวเอง
- มีน้ำในนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย

ข้อเสีย

- สมาชิกยังขาดการตรงต่อเวลา
- ทีมงานจัดการแข่งขันยังไม่มีความพร้อมในบางเรื่องเช่น ความเหมาะสมสนามแข่ง

ความรู้สึกที่สมาชิกมีต่อกิจกรรม (ชอบหรือไม่ชอบ/สาเหตุ)

สมาชิกชอบเพราะได้รับความสนุกสนาน/สามัคคี, ได้แข่งขันกันว่าใครมีฝีมือเหนือกว่า และได้ใช้เวลาในการเล่นฟุตบอล

ข้อเสนอแนะ

- อยากได้สนามแข่งที่ดีกว่าเดิม

- สมาชิกเงินรางวัลมากขึ้น
- แข่งกับกลุ่ม/ทีมอื่นๆนอกกลุ่ม NDR
- ทีมฟุตบอลต้องพร้อมกว่านี้เช่น ตรงต่อเวลากว่านี้และเตรียมคนให้พร้อมกว่านี้

4.5 ค่ายสร้างความสัมพันธ์ในกลุ่มย่อย

จัดเป็น 3 ค่ายดังนี้ ชากระ NDR และหมู่บ้านที่อยู่ย่านแห่งชาติออบขาน วังตาลและ
หลังมอที่อยู่ย่านแห่งชาติดอยอินทนนท์ TCP และพระรามพระลักษณที่น้ำตกหมอกฟ้า

วัตถุประสงค์

- เชื่อมความสัมพันธ์อันที่พี่น้อง
- เพื่อให้เกิดความสามัคคีภายในกลุ่ม
- แขนงนำและสมาชิกตั้งเป้าหมายของกลุ่มได้

ผลที่ได้รับ

สมาชิกภายในกลุ่มได้ใกล้ชิดสนิทสนมกันมากขึ้นและสมาชิกต่างกลุ่มได้ทำความรู้จัก
สนิทสนมกันจากการทำกิจกรรมภายในค่าย ซึ่งเท่ากับว่าค่ายสร้างความสัมพันธ์นั้นสามารถบรรลุ
วัตถุประสงค์ในข้อที่ 1 และ 2 ได้ในระดับหนึ่ง² แม้ว่าสมาชิกจะยังไม่สามารถตั้งเป้าหมายของ
กลุ่มได้อย่างชัดเจน แต่สมาชิกกับแกนนำก็ได้รับรู้ถึงความต้องการที่ชัดเจนของกลุ่มมากขึ้นเช่น
กลุ่มจะเป็นอย่างไรต่อไป สมาชิกต้องการให้กลุ่มเป็นอย่างไรและต้องการอะไรจากกลุ่ม เนื่องจาก
แกนนำและสมาชิกไม่เคยได้คุยกันเรื่องเป้าหมายของกลุ่มเลย ซึ่งเมื่อสมาชิกและแกนนำได้รับรู้ถึง
ความต้องการและความเป็นไปของกลุ่มแล้ว กลุ่มก็จะสามารถกำหนดเป้าหมายได้อย่างชัดเจน
มากขึ้น ทั้งนี้ต้องอาศัยกระบวนการในการถอดบทเรียนกิจกรรมของทีมวิจัยด้วย

ข้อดี

- สมาชิกได้ใช้ชีวิตร่วมกับเพื่อนๆ โดยที่เวลาปกติในชีวิตประจำวันของสมาชิกแทบจะไม่เคยได้
ใช้ชีวิตแบบกิน/นอนด้วยกันอย่างนี้กับเพื่อน ทำให้สามารถรู้จักเพื่อนๆของตนเองในอีกแง่มุม
หนึ่งได้

² ไม่สามารถชี้วัดได้ว่าความสามัคคีภายในกลุ่มนั้นเกิดขึ้นกับสมาชิกทุกคนเพราะในการดำเนินกิจกรรมนั้นก็ยังมี
ความขัดแย้งกันอยู่บ้าง แต่สามารถเห็นได้ว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีความสนิทสนมกันมากขึ้นจากการร่วมกิจกรรม
ในค่าย

- มีความสามัคคี/ความห่วงใยกันในหมู่เพื่อน
- ได้ศึกษาธรรมชาติเพราะสถานที่ๆไปจัดกิจกรรมค่อนข้างใหญ่จะเป็นอุทยานแห่งชาติ
- สมาชิกแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนๆ
- รู้สึกเป็นกันเองและได้รู้จักกับเพื่อนต่างกลุ่ม

ข้อเสีย

- สมาชิกยังขาดความตรงต่อเวลาทำให้การดำเนินกิจกรรมล่าช้า
- ทีมประสานงานในการจัดสถานที่ยังขาดความพร้อม

ความรู้สึกที่สมาชิกมีต่อกิจกรรม (ชอบหรือไม่ชอบ/สาเหตุ)

สมาชิกรู้สึกชอบเพราะ

- สนุกและได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ
- ช่วยกันทำอาหาร
- สนิทกับเพื่อนมากขึ้น
- ได้ไปเที่ยวที่ไกล

ไม่ชอบเพราะ

- เหนื่อยจากการทำกิจกรรมและการเดินทาง
- มีความขัดแย้งเกิดขึ้นในค่าย เช่น บางคนไม่ยอมล้างจาน บางคนไม่ยอมเก็บขยะ เป็นต้น
- ความเป็นอยู่ในค่ายลำบาก
- เวลาในการทำกิจกรรมน้อย

ข้อเสนอแนะ

- ควรจัดไปกันหลายๆคืนและหลายๆกลุ่ม
- ควรมีความพร้อมกว่านี้ในเรื่องการวางแผนงานมากกว่านี้
- จัดค่ายเดือนละครั้ง
- สมาชิกควรเตรียมตัวไปให้พร้อมสำหรับค่ายกว่านี้

4.6 วรรณคดีต่อต้านยาเสพติด

ตามแผนการที่ได้วางไว้การวรรณคดีต่อต้านยาเสพติดจะมีการเดินวรรณคดีด้วย แต่ทางทีมงานไม่สามารถดำเนินการได้เพราะมีอุปสรรคจากการที่สมาชิกบางส่วนเกรงว่าเมื่อรวมตัวกันแล้วตำรวจจะจับ จึงทำแต่การเพนท์เสื้อ

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางบวกของสมาชิกเพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจในพฤติกรรมทางบวกของตนเอง

ผลที่ได้รับ

สมาชิกมีความภาคภูมิใจในผลงานการเพนท์เสื้อของตนแต่จะเป็นในเรื่องของชื่อกลุ่มมากกว่าจะเป็นเรื่องของการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด ทั้งนี้สมาชิกก็รู้สึกดีที่มีผลงานเป็นของตนเอง

ข้อดี

- สมาชิกภูมิใจในฝีมือตัวเอง
- ได้แสดงออกถึงเอกลักษณ์ของกลุ่มจากชื่อและสัญลักษณ์ของกลุ่มบนเสื้อ

ข้อเสีย

- สมาชิกเพนท์ชื่อกลุ่ม NDR ลงไปเสื้ออาจทำให้เป็นที่สะดุดตาของตำรวจและคู่อริได้

ความรู้สึกที่สมาชิกมีต่อกิจกรรม (ชอบหรือไม่ชอบ/สาเหตุที่)

สมาชิกรู้สึกชอบ เพราะรู้สึกว่าตัวเท่ที่ใส่เสื้อที่มีชื่อกลุ่มของตนและยังเกิดจากฝีมือของตนเองด้วย นอกจากนี้ยังรู้สึกสนุกและรู้สึกว่าฝีมือการเพนท์เสื้อของตนนั้นดีมาก

4.7 เลี้ยงอาหารที่บ้านเด็กอ่อนเวียงพิงค์

กิจกรรมนี้มีวัตถุประสงค์เหมือนกับกิจกรรมการเพนท์เสื้อคือ ให้สมาชิกเกิดความภาคภูมิใจกับพฤติกรรมในทางบวกของตนเอง

ผลที่ได้รับ

สมาชิกรู้สึกมีความสุขภาคภูมิใจกับการได้ทำความดีอื่นแสดงให้เห็นว่าการดำเนินกิจกรรมในครั้งนี้นั้นสามารถทำตามวัตถุประสงค์ได้

ข้อดี

- ได้ทำบุญกับเด็กกำพร้า
- เรียนรู้เรื่องราวอีกด้านหนึ่งของสังคมที่ตามปกติแล้วไม่ได้อยู่ในชีวิตประจำวันของสมาชิก (ชีวิตของเด็กกำพร้า)

- สมาชิกได้เรียนรู้ถึงความรักและความเมตตา³

ข้อเสีย

- การเตรียมงานของทีมวิจัยยังไม่พร้อมเพราะยังมีสมาชิกหลายคนที่ไม่ทราบถึงการจัดกิจกรรมและไม่เข้าร่วม

ความรู้สึกที่สมาชิกมีต่อกิจกรรม (ชอบหรือไม่ชอบ/สาเหตุ)

สมาชิกชื่นชอบเพราะเด็กน่ารักและเจ้าหน้าที่ที่บ้านเด็กกำพร้าให้การต้อนรับเป็นอย่างดี

4.8 อบรมทักษะการให้คำปรึกษากับแกนนำ

กิจกรรมนี้ได้ดำเนินไปแล้วแต่ยังเสร็จสิ้น กล่าวคือแกนนำได้ทำการอบรมจากวิทยากรแล้วแต่ยังไม่จบหลักสูตร

วัตถุประสงค์

- เพื่อฝึกทักษะการสื่อสารแกนนำเพื่อการให้คำปรึกษาแก่เพื่อนและสมาชิก

ผลที่ได้รับ

การอบรมขอแกนนำนั้นยังไม่จบหลักสูตร เพราะฉะนั้นจึงยังไม่สามารถชี้วัดได้ว่ากิจกรรมนั้นบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ และยังไม่สามารถดำเนินกิจกรรมที่ให้แกนนำเป็นที่ปรึกษากับรุ่นน้องภายในกลุ่มอย่างจริงจังได้

การพัฒนาภายในตนเองของแกนนำ NDR

หลังจากที่ทีมวิจัยและแกนนำกลุ่มร่วมกันทำกิจกรรมมาเป็นระยะเวลา 1 ปี กระบวนการในขั้นตอนนี้คือการชี้วัดว่ากิจกรรมที่ได้ดำเนินมาทั้งหมดนั้นส่งผลในแง่ของการพัฒนาตนเองอย่างไรบ้างกับสมาชิกโดยเฉพาะแกนนำซึ่งเป็นเป้าหมายหลัก โดยที่ผ่านมาทางทีมวิจัยได้นำเสนอข้อมูลซึ่งแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการในการทำงานของแกนนำกับสมาชิกไว้บ้างด้วยการวิเคราะห์กระบวนการทำงานของแกนนำและสมาชิก แต่ในที่นี้ทางทีมวิจัยได้ให้แกนนำวิเคราะห์ตนเองและเพื่อนๆแกนนำด้วยกัน เพื่อแสดงให้เห็นว่าแกนนำเหล่านั้นได้รู้สึกที่ตนเองเปลี่ยนแปลง

³ หลังจากกลับมาจากสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าแล้วทางทีมวิจัยได้ให้สมาชิกเขียนความรู้สึกของตนเองหลังจากการทำกิจกรรมนี้ พบว่าสมาชิกหลายคนเกิดความรู้สึกสงสารเด็กและเกิดความรู้สึกอ่อนโยนเมื่อได้ไปเล่นกับเด็กๆ

ไปในทางที่ดีขึ้นหรือไม่หลังจากที่ได้เข้าร่วมโครงการแล้ว โดยทีมวิจัยได้ทำกระบวนการนี้กับแกนนำ 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 ทางทีมวิจัยให้แกนนำตอบคำถามโดยการเขียนเกี่ยวกับตนเอง แต่ผลที่ได้ยังไม่มีความชัดเจนมากนัก ครั้งที่ 2 ทีมวิจัยจึงให้แกนนำเขียนถึงตนเองและเพื่อนแกนนำด้วยกัน เพื่อที่จะได้เห็นความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในมุมมองของคนอื่นร่วมด้วย

กระบวนการในครั้งที่ 1

ในกระบวนการนี้ทีมวิจัยจะให้สมาชิกเขียนถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นต่อตัวเอง หลังจากเข้ากระบวนการวิจัย ซึ่งมีคำถาม 6 ข้อ ได้แก่

1. สมาชิกสามารถวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุของปัญหาได้หรือไม่
2. สมมุติเหตุการณ์ว่ามีคนมาหาเรื่อง สมาชิกจะอย่างไร
3. พบว่ารุ่นน้องในกลุ่มติดยาเสพติดจะทำอย่างไร
4. ทบทวนตนเองว่าตั้งแต่เข้ากระบวนการวิจัยเรามีขั้นตอนในการแก้ปัญหาหรือไม่อย่างไร
5. รู้สึกอย่างไรกับกลุ่มย่อยของตนเอง
6. NDR เป็นอย่างไรในขณะนี้ต่างหรือเหมือนกับเมื่อก่อนอย่างไร

กระบวนการในครั้งที่ 2

คำถาม

1. รู้สึกว่าตนเองดีขึ้นบางไหม?
2. ใช้เหตุผลหรือใช้กำลังในการแก้ปัญหา?
3. มีเรื่องทะเลาะวิวาทบ่อยไหม? (เปรียบเทียบกับก่อนและหลังทำโครงการ)
4. อื่นๆ รู้สึกว่าตนเองมีอะไรเปลี่ยนแปลงไปนอกเหนือจากนี้ไหม? (ดีขึ้นหรือเลวลง)

กระบวนการ ให้สมาชิกตอบคำถามทั้ง 4 ข้อสำหรับตนเองและเพื่อนสนิทของสมาชิกเองด้วยในคำถามเดียวกัน

เพื่อเป็นง่ายต่อความเข้าใจทางทีมวิจัยจึงได้สรุปผลความเปลี่ยนแปลงของสมาชิกและแกนนำของทั้ง 2 ครั้งไว้ดังนี้

ความเปลี่ยนแปลงในตนเองของแกนนำและสมาชิก NDR		
สมาชิก	ก่อนทำโครงการกับทีมวิจัย	หลังทำโครงการกับทีมวิจัย
คนที่ 1	ใช้กำลัง+ เหตุผลในการตัดสินใจ	ยังใช้กำลังในการแก้ปัญหาอยู่ แต่จะดูสถานการณ์ก่อน ไม่รู้สึกว่าตนเองดีขึ้นหรือเลวลงแต่รู้สึกว่าการตัดสินใจดีขึ้น ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหามากขึ้น กลุ่มของตัวเองและกลุ่ม NDR ดีขึ้นมาก
คนที่ 2	ยังมีความเป็นเด็กอยู่มาก ใช้กำลังมากกว่าเหตุผลในการแก้ปัญหา แต่ต้องขึ้นอยู่กับสถานการณ์ว่าเขาและเรามีกันมากแค่ไหนและใครมีอำนาจ	มีเรื่องทะเลาะวิวาทเป็นครั้งคราว (ก่อนและหลังเทวกัน) รู้สึกว่าตนเองดีขึ้น ใจเย็นขึ้น ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหามากขึ้น กลุ่มของตัวเองและกลุ่ม NDR ดีขึ้นมาก
คนที่ 3	ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาอยู่แล้ว เวลาเมื่อทะเลาะวิวาทจะดูสถานการณ์ก่อน	รู้สึกของตัวเองดีขึ้น ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดกับกลุ่มคือ การที่มีคนมาสนใจกลุ่มของเขามากขึ้น
คนที่ 4	สามารถใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาได้แต่ต้องดูสถานการณ์ก่อน	ไม่รู้สึกว่าตนเองและกลุ่มมีอะไรเปลี่ยนแปลง
คนที่ 5	ทะเลาะวิวาทบ่อยและใช้กำลังในการแก้ปัญหาเป็นส่วนใหญ่	ยังมีการทะเลาะวิวาทอยู่บ่อยครั้ง ใช้เหตุผลมากขึ้นแต่ยังมีการใช้กำลังอยู่ รู้สึกว่าตนเองดีขึ้นและกลุ่มดีขึ้นแต่กลุ่มนั้นไม่เหมือนเดิมเพราะแกนนำคนเดิมไม่อยู่
คนที่ 6	ใช้กำลังในการแก้ปัญหาอยู่และไม่พิจารณาสถานการณ์ก่อน	ไม่รู้สึกว่าตนเองมีอะไรเปลี่ยนแปลงแต่รู้สึกว่ากลุ่มดีขึ้น
คนที่ 7	ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาโดยการให้กำลังจะต้องขึ้นอยู่กับสถานการณ์	กลุ่ม NDR มีความเปลี่ยนแปลงไปมารักและแค้นกันมากขึ้น แต่ไม่รู้สึกว่าตนเองมีอะไรเปลี่ยนแปลงไป
คนที่ 8	ใช้กำลังในการแก้ปัญหามากกว่าเหตุผล	ยังใช้กำลังอยู่บ้าง รู้สึกว่าเพื่อนในกลุ่มนั้นรักกันมากขึ้นและกลุ่มเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

คนที่ 9	ใช้เหตุผล/มีการวางแผนในการแก้ปัญหา	คำหับกับกลุ่มรู้สึกว่ามีการพัฒนาขึ้นมาก เพราะมีการวางแผนการทำงาน เพื่อแสดงให้เห็นว่า NDR ไม่ได้เป็นอย่างที่คนอื่นคิด แต่ไม่รู้สึกว่าตนเองมีอะไรเปลี่ยนแปลง
คนที่ 10	ใช้กำลัง + เหตุผลในการแก้ปัญหา	ไม่รู้สึกว่าอะไรเปลี่ยนแปลงไปแต่รู้สึกว่ากลุ่มดีขึ้น
คนที่ 11	ใช้กำลังในการแก้ปัญหาเป็นบางครั้งแต่หึ่งต้องขึ้นอยู่กับสถานการณ์	ไม่รู้สึกว่าตนเองมีอะไรที่เปลี่ยนแปลงไปแต่รู้สึกว่าสนิทกับเพื่อนในกลุ่มมากขึ้น
คนที่ 12	ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาอยู่แล้ว	ไม่รู้สึกว่าอะไรเปลี่ยนแปลง
คนที่ 13	ใช้กำลังควบคู่ไปกับเหตุผลในการแก้ปัญหา	ใช้เหตุผลมากขึ้นในชีวิตประจำวัน โตขึ้นมากกว่าเดิมแต่ยังมีเรื่องทะเลาะวิวาทเป็นบางครั้ง
คนที่ 14	เป็นคนสุ่มรอบคอบ ใช้เหตุผล + กำลังในการแก้ปัญหา	โตขึ้นมากเพราะมีการหาหน้าที่ที่ต้องดูแล (แกมน้ำ/เรียน) ไม่ค่อยมีเรื่องทะเลาะวิวาท
คนที่ 15	มีเรื่องทะเลาะวิวาทเป็นบางครั้ง โดยใช้เหตุผลเกี่ยวกับการใช้กำลังในการตัดสินปัญหา	ใช้กำลังน้อยลงรู้สึกว่าตนเองมีนิสัยที่ดีขึ้น แต่มีความรับผิดชอบต่อน้ำที่น้อยลง (แกมน้ำ) เพราะปัญหาส่วนตัว
คนที่ 16	ไม่ค่อยมีเรื่องทะเลาะวิวาทอยู่แล้ว	รู้สึกว่าดีขึ้น แต่ไม่รู้สึกว่าตัวเองดีขึ้นหรือเลวลงเพราะไม่ค่อยมีเรื่องทะเลาะวิวาทอยู่แล้ว
คนที่ 17	มีเรื่องทะเลาะวิวาทเป็นบางครั้ง	มีเรื่องทะเลาะวิวาทลดลงเพราะออกไปข้างนอกน้อยลง รู้สึกว่ากลุ่มของตนเองดีขึ้นแต่ยังมีเรื่องทะเลาะวิวาทระหว่างกลุ่มอยู่
คนที่ 18	มีเรื่องทะเลาะวิวาทเป็นบางครั้ง ใช้กำลัง + เหตุผลในการแก้ปัญหา	มีเรื่องทะเลาะวิวาทน้อยลงมากจนเกือบไม่มี ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหามากขึ้น แต่เรื่องทะเลาะวิวาทระหว่างกลุ่มยังมีอยู่

จากตารางจะสังเกตได้ว่าสมาชิกไม่ค่อยรู้สึกถึงเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับตัวของเขาเองมากเท่าใดนัก แต่พวกเขาจะรู้สึกว่าเกิดความเปลี่ยนแปลงขึ้นกับกลุ่มของพวกเขาทั้งกลุ่มย่อยและกลุ่ม NDR โดยความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับกลุ่มจะเป็นในเรื่องของความสามัคคี, ความรัก และความสนิทสนมที่มีมากขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากทำโครงการวิจัยนั้นมีกิจกรรมให้สมาชิกและแกนนำต่างกลุ่มนั้นร่วมทำตลอดปี นอกเหนือจากการพบปะสังสรรค์กันในชีวิตประจำวัน ซึ่งทำให้สมาชิกที่ไม่คุ้นเคยกันนั้นได้ร่วมงานทำความรู้จักใกล้ชิดกันมากขึ้น จึงทำให้สมาชิกหลายคนรู้สึกว่ากลุ่มของตนมีความสนิทสนมกันมากขึ้น

จากกระบวนการให้ครั้งที่ 2 ที่ให้สมาชิกและแกนนำคนอื่น ๆ เขียนถึงความเปลี่ยนแปลงของเพื่อนของตนเองนั้น ซึ่งทำให้ทีมวิจัยสามารถทราบถึงพัฒนาการของตัวแกนนำได้หลากหลายมุมมองมากขึ้น กล่าวคือบางครั้งสมาชิกเองก็ไม่สามารถบอกได้ว่าเกิดความเปลี่ยนแปลงขึ้นกับตัวเองอย่างไร แต่คนรอบข้างหรือเพื่อนนั้นจะสามารถสังเกตได้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับเพื่อนของเขา ความเปลี่ยนแปลงในเรื่องของความเป็นผู้ใหญ่และการใช้เหตุผลนั้นจะเห็นได้ชัดจากตัวแกนนำของกลุ่ม (จากสิ่งที่เพื่อน ๆ หลายคนเขียนถึงเขา) ซึ่งอาจเป็นเพราะภาระหน้าที่ที่ได้รับจากการทำโครงการวิจัยที่ถือว่าเป็นการบังคับทางอ้อมให้เขามีความรับผิดชอบมากขึ้น เพราะนอกจากแกนนำจะต้องทำหน้าที่ดูแลสมาชิกของกลุ่มตามปกติแล้ว แกนนำจะต้องทำหน้าที่ประสานงานระหว่างสมาชิกกลุ่มกับทีมวิจัยเพื่อดำเนินกิจกรรมต่างๆ เช่น เป็นผู้นัดแนะสมาชิกในการทำกิจกรรม รวบรวมสมาชิกเข้าร่วมกิจกรรม และส่งข่าวคราวความคืบหน้าของกลุ่มว่ากิจกรรมอะไรบ้างให้กับสมาชิกกลุ่ม เป็นต้น ถ้าแกนนำบกพร่องในส่วนนี้จะได้รับการตำหนิจากทีมวิจัย (ยายแฉ้ว) และจากเพื่อนในกลุ่มได้จนบางคนต้องยกภาระหน้าที่แกนนำให้สมาชิกคนอื่นในกลุ่มทำเลยก็มี

อย่างไรก็ตามการใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาของสมาชิกนั้นยังไม่ลดลงตามวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย จากข้อมูลข้างต้นยังพบว่าสมาชิกไม่สามารถหลีกเลี่ยงการใช้กำลังในการทะเลาะวิวาทได้ทั้งหมด เพราะการทะเลาะวิวาทระหว่างกลุ่มนั้นถือว่าเป็นปัจจัยภายนอกที่ควบคุมได้ยาก สมาชิกไม่สามารถรับรู้ได้ว่าจะมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับใคร/ที่ไหน/เมื่อไร แต่อย่างไรก็ตามสมาชิกก็สามารถที่จะหลีกเลี่ยงไม่ไปในที่ๆ เป็นของกลุ่มคู่อริได้ แต่ไม่สามารถควบคุมได้เมื่อพบเจอคู่อริโดยบังเอิญ ซึ่งถือว่าเป็นจุดอ่อนในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงของกลุ่มวัยรุ่นในเมืองเชียงใหม่เลยทีเดียว

เหตุผลนั้นจะถูกใช้ก็ต่อเมื่อสมาชิกเหล่านั้นได้พิจารณาสถานการณ์แล้วว่าคู่อรินั้นเป็นใครมาจากที่ไหนมีอาวุธหรือมีคนมากเท่าใด ถ้าวิเคราะห์ได้แล้วว่าสามารถที่จะเข้าไปเจรจาโดยปราศจากการต่อสู้ได้สมาชิกก็จะกระทำ แต่วิธีการนี้เป็นวิธีที่ค่อนข้างเสี่ยงเนื่องจากสมาชิกให้ข้อมูลว่าเป็นกันยากที่จะรับรู้ได้ว่าอีกฝ่ายต้องการจะเจรจากับเราหรือไม่ รวมทั้งต้องดูด้วยว่า

เพื่อนคนอื่นๆในกลุ่มนั้นต้องการเจอจากกับกลุ่มนั้นด้วยหรือไม่ ถ้าเพื่อนบางส่วนไม่ต้องการเจอสมาชิกคนอื่นๆก็ต้องใช้กำลังเข้าทะเลาะวิวาทกัน

ดังนั้นการใช้เหตุผลของสมาชิก NDR นั้นจะถูกใช้ในการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันในเรื่องอื่นๆมากกว่าที่จะเป็นเรื่องของการทะเลาะวิวาทระหว่างกลุ่ม จากข้อมูลทำให้สรุปได้ว่าเกิดความเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นกับสมาชิกส่วนใหญ่ เพราะสมาชิกหลายคนรู้สึกที่ตนเองดีขึ้นและใช้เหตุผลมากขึ้น อันเป็นผลมาจากการทำกิจกรรมของโครงการด้วยส่วนหนึ่งและอีกส่วนคือพวกเขาดีขึ้นเองตามเงื่อนไขของอายุ นอกจากนี้สมาชิกและแกนนำยังรู้สึกว่ากลุ่มของพวกเขาเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นจากการทำโครงการวิจัยซึ่งทำให้กลุ่มมีการแก้ปัญหาและมีการดำเนินกิจกรรมอย่างเป็นระบบมากขึ้น แต่จากข้อมูลที่ได้ยังไม่สามารถสรุปได้ว่าสมาชิกมีพฤติกรรมรุนแรงในเรื่องของการใช้กำลังในการทะเลาะวิวาทระหว่างกลุ่มลดน้อยลงได้

บทเรียนที่ได้รับจากการวิจัย

กระบวนการวิจัยในระยะเวลา 1 ปีนั้นทำให้ทีมวิจัย, แกนนำ และสมาชิก NDR เรียนรู้การทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ ซึ่งประสบการณ์การทำงานตลอดระยะเวลา 1 ปีกับกลุ่มวัยรุ่น NDR นั้นทำให้ทีมวิจัยได้เรียนรู้เรื่องราวและการทำงานร่วมกับเด็กวัยรุ่นกลุ่มนี้ได้เป็นอย่างดี โดยสามารถสรุปบทเรียนที่ได้รับจากการทำงานดังนี้

ยุทธศาสตร์การสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มเด็กวัยรุ่น

การที่จะเข้าไปทำงานกับเด็กวัยรุ่นกลุ่มนี้ไม่ใช่เรื่องง่ายที่ใครก็ได้จะสามารถเข้าไปในกลุ่มได้ เนื่องจากกลุ่มวัยรุ่นเป็นกลุ่มวัฒนธรรมย่อยที่มีลักษณะเฉพาะของวัยรุ่นเองและมีลักษณะปิด คือวัยรุ่นไม่ต้องการให้คนอื่นที่ไม่ใช่เพื่อนที่เขายอมรับนั้นเข้าไปคลุกคลีอยู่ในกลุ่มได้ การที่จะเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของสมาชิก NDR ได้นั้น ทีมวิจัยต้องมีลักษณะบุคลิกเฉพาะและมีวิธีการที่ดีในการเข้าไปสร้างความสัมพันธ์กับเด็ก บทเรียนในเรื่องของบุคลิกและวิธีการเข้าถึงกลุ่มเด็กนั้นทางทีมวิจัยได้วิเคราะห์จากบุคลิกและการทำงานของทีมวิจัยทั้ง 3 คน อันมีเนื้อหาสาระดังนี้

บุคลิกของคนเข้าถึงกลุ่มเด็ก

ในที่นี้ขอยกตัวอย่างถึงนางลัดดาวัลย์ ชัยนิลพันธุ์ หรือ ยายแฉิวของเด็กๆ เนื่องจากยายแฉิวนั้นถือเป็นส่วนหนึ่งและเป็นศูนย์กลางของกลุ่ม NDR สมาชิกส่วนใหญ่จะเชื่อฟังคำสั่งของยาย เมื่อยายเรียกให้มาร่วมกิจกรรมต่างๆสมาชิกก็จะมาเพราะเกรงใจยาย สาเหตุที่ทำให้ยายสามารถเข้าถึงกลุ่มเด็กได้ก็คือ เด็กสามารถรับรู้ได้ว่ายายเข้าใจและเป็นพวกเดียวกับเด็กยาย

พร้อมที่จะรับฟังปัญหาของเด็กทุกคนอย่างเข้าใจและสามารถแนะแนวทางการไขปัญหากับเด็กๆ ได้ โดยแนวทางการแก้ไขปัญหาย่อยๆ นั้นเป็นแนวทางที่เด็กๆ ยอมรับได้และเข้าใจ ยกตัวอย่างเช่น ยายจะไม่ดูต่ำกว่ากล่าวเด็กก่อนเมื่อเด็กมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับกลุ่มอื่นแล้วเข้ามาขอคำปรึกษาจากยาย ยายจะถามเรื่องราวก่อนว่ามีเรื่องอะไรกันที่ไหนเมื่อไรและมีใครเป็นอะไรมากหรือไม่ จุดนี้จะทำให้เด็กรับรู้ถึงความห่วงใยที่ยายมีให้ เด็กหลายคนรู้สึกสบายใจและรู้สึกอบอุ่นเมื่อเข้ามาคุยกับยาย ถึงแม้ว่าเขาอาจจะไม่ได้ทำตามคำแนะนำของยายก็ตามแต่เขาก็ก็นึกถึงความรู้สึกที่ดีที่ได้คุยเรื่องเหล่านี้ให้ยายฟัง (ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับแกนนำกลุ่ม) จากนั้นยายก็จะถามว่าเด็กๆ จะทำอะไรต่อไปเช่น จะอยู่เฉยๆ หรือจะเอาคืน (เอาคืนคือ การตามไปล้างแค้น มักจะเกิดขึ้นกับกรณีที่เด็กถูกรุมทำร้ายจนไม่มีทางสู้ วันรุ่งขึ้นเด็กอาจจะชวนเพื่อนไปล้างแค้นคนที่รุมเขาเมื่อคืน) ถ้าจะเอาคืนก็ให้คิดให้รอบคอบว่าจะทำอย่างไร แต่อย่างไรก็ตามยายก็จะสอดแทรกคำสอนให้เด็กไปตลอดการแนะนำ เช่น อย่าไปทำเขาเลยลูก เขามีพ่อแม่มีครอบครัวเดียวพ่อแม่เขาจะเสียใจ ถ้าเราโดนบ้างพ่อแม่พี่น้องเราก็ก็นึกเสียใจ เป็นต้น

สังเกตได้ว่ายายจะไม่ห้ามปรามเด็กก่อนว่าอย่าไปตีกันอย่าหนีไปมีเรื่องกันแต่ยายจะฟังเรื่องของเด็กจนจบแล้วค่อยสอน ทำให้เด็กรู้สึกว่ามีคนเข้าใจเขาและมีคนฟังเขา คำสอนของยายไม่ใช่คำสอนแบบที่เป็นทางการและไม่ใช้การเทศน์แต่เป็นคำสอนที่ใช้ภาษาง่ายๆ สั้นๆ เช่น อย่าไปทำเขาเลยลูกถ้าเป็นเราบางเราๆ รู้สึกอย่างไร เป็นต้น เด็กหลายคนได้คิดจากสิ่งที่ยายสอนซึ่งไม่มีอะไรมานอกจากการลองคิดว่าไปเป็นคนที่ถูกไล่ตีดูแล้วจะรู้สึกอย่างไร วิธีนี้ค่อนข้างได้ผลและไม่มีอะไรซับซ้อนเพียงแค่นี้ก็ให้เด็กลองคิดกลับไปกลับมา ซึ่งสมาชิกหลายคนเข้าใจและนำคำสอนข้อนี้ของยายไปใช้ (หลายครั้งที่ผู้เขียนนั่งอยู่ในห้องกับยายและมีเด็กๆ มาพูดคุยด้วย เด็กๆ มักจะพูดในทำนองที่ว่าบางครั้งเกิดเหตุทะเลาะกันกับกลุ่มอื่นที่เข้ามาหาเรื่องแต่ก็ไม่ได้มีเรื่องกันเพราะนึกถึงคำพูดของยาย)

นอกจากการรับฟังปัญหาอย่างเข้าใจของยายแล้ว บุคลิกภาพของยายแฉ่วเองก็เป็นส่วนสำคัญในการเข้าถึงเด็กๆ กล่าวคือยายแฉ่วเป็นคนที่บุคลิกเป็นนักเลงแบบไทยๆ ซึ่งหมายความว่า เป็นคนที่พูดตรงไปตรงมาไม่อ้อมค้อมหรือบางครั้งก็พูดจาเผลอเผลอคล้ายผู้ชายและสามารถรับสถานการณ์ของเด็กได้ทุกสถานการณ์ มีการตัดสินใจที่เด็ดขาดและไม่กลัวใคร มีหลายครั้งที่ยายเข้าไปอยู่ในสถานการณ์ที่ค่อนข้างอันตรายแต่ยายก็ไม่แสดงถึงความกลัวออกมา เช่น ไปอยู่ท่ามกลางวงล้อมของกลุ่มเด็กที่กำลังจะตีกันโดยยายสามารถห้ามทัพได้ เป็นต้น เหตุการณ์นี้แสดงถึงบุคลิกไม่กลัวใครของยาย นอกจากจะสามารถซื้อใจเด็กได้แล้วก็ยังแสดงว่ายายเป็นห่วงและรักเด็กๆ มาก อาจกล่าวได้ว่าบุคลิกหรือ “ความเป็นยายแฉ่ว” สามารถทำให้เด็กรักเคารพยายและเข้าไปเป็นศูนย์กลางของกลุ่ม NDR ได้ เนื่องจากเด็กกลุ่มนี้เป็นเด็กผู้ชายเกือบ

ทั้งหมดและมีพฤติกรรมค่อนข้างไปในทางนักเลง ผู้หญิงได้ขาดอย่างย่ำแย่จึงได้รับการยอมรับ และสามารถดูแลกลุ่มของเด็กผู้ชายจำนวนมากได้

ในส่วนของทีมวิจัยอีก 2 คนนั้นก็มีบุคลิกคล้ายกับยายแฉิว คือเป็นคนพูดจา ตรงไปตรงมาไม่อ้อมค้อม มีความสามารถในการรับฟังเรื่องราวของเด็กๆ ได้ทุกเรื่องและพร้อมที่จะ เข้าใจความเป็นไปของเด็ก แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าถ้าเด็กในกลุ่มไปทำเรื่องที่ไม่ดีมาอย่างเช่น การทะเลาะวิวาทหรือการไปทำร้ายร่างกายคนอื่นนักวิจัยทั้ง 2 คนจะชื่นชมหรือเห็นด้วย นักวิจัยก็ จะพยายามสอดแทรกคำสอนหรือให้ข้อคิดว่าสิ่งที่เขากระทำให้ไปนั้นไม่ถูกต้องแต่พี่ๆ ก็เข้าใจเขาว่า ทำไมเขาถึงทำ ซึ่งทั้งหมดนี้จะต้องเกิดจากการที่นักวิจัยทั้ง 3 คนมีทัศนคติที่ดีกับเด็กและมีความรู้ ความเข้าใจในธรรมชาติของวัยรุ่นดีพอสมควร

นอกจากนี้บุคลิกของนักวิจัยทั้ง 2 คนที่ทำให้เข้ากับเด็กกลุ่มนี้ได้ดีคือ นักวิจัยทั้ง 2 สามารถร่วมสถานการณ์กับเด็กได้ทุกสถานการณ์ ยกตัวอย่างการทำกิจกรรมการเข้าค่าย นักวิจัยทั้ง 2 คนจะต้องไปเข้าค่ายกับเด็กในทุกๆ ค่าย โดยมีสภาพความเป็นอยู่เช่นเดียวกับเด็ก เช่น กินก็เหมือนกัน นอนก็นอนเตียงที่เหมือนกัน เดินป่าพร้อมแบกสัมภาระเหมือนกัน ไม่ได้ อาน้ำเหมือนกัน เป็นต้น ซึ่งสถานการณ์ต่างๆ เหล่านี้ทำให้เด็การู้สึกประทับใจว่าพี่ๆ ทั้ง 2 คนของ เขานั้นสามารถร่วมหัวจมท้ายกับพวกเขาได้ทุกอย่างถึงแม้ว่าพี่ๆ นั้นจะเป็นผู้หญิงก็ตาม "ความเป็น ผู้หญิงสมบุกสมบัน" ของนักวิจัยทั้ง 2 คนนั้นนับว่าเป็นเรื่องที่ประทับใจเด็กๆ กลุ่มนี้มากและทำให้ เด็กในกลุ่ม NDR ยอมรับนักวิจัยทั้ง 2 คน

ประเด็นสำคัญในเรื่องบุคลิกของคนเข้าถึงกลุ่มเด็กมีดังนี้

1. เป็นคนเปิดเผย
2. พูดตรงไปตรงมา
3. ใจนักเลง (ยอมรับได้ทุกสภาพของเด็ก)
4. ฟังเด็กก่อนและพร้อมที่จะเข้าใจ/ไม่ตำหนิ/ไม่ด่วนสรุป/ตัดสินหรือแนะนำจนกระทั่งเด็ก ต้องการคำแนะนำ
5. ทำที่ ใจเย็น มั่นคง เด็กรู้สึกเป็นที่พึ่งได้
6. ปรับตัวง่ายในทุกสถานการณ์และไม่เรื่องมาก
7. เวลาอยู่กับเด็กจะใช้ชีวิตอยู่ระดับเดียวกับเด็ก ทำอะไรด้วยกัน กินเหมือนกัน นอนในสภาพ เดียวกัน
8. มีความกล้าให้เด็กเห็น
9. ทำให้เด็กรู้ว่าเราเคียงข้างเขาในทุกสถานการณ์

วิธีการเข้าหากลุ่มเด็ก

เนื่องจากเด็กวัยร่นกลุ่มนี้มีเอกลักษณ์ของความเป็นกลุ่มสูงและเป็นกลุ่มที่ค่อนข้างปิดตัวจากสังคมภายนอก (โดยเฉพาะกับผู้ใหญ่) เพราะฉะนั้นการที่ทีมวิจัยคนอื่นๆ จะเข้าไปพูดคุยกับหรือสนิทสนมกับเด็กในกลุ่มจึงไม่ใช่เรื่องง่าย ทั้งนี้จึงต้องอาศัยยายแอ้วเป็นคนเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างทีมวิจัยและเด็กๆ สมาชิก เมื่อยายให้ความไว้วางใจกับทีมวิจัยแล้วเด็กๆ ก็ค่อยๆ ให้การยอมรับทีมวิจัยเช่นกัน ส่วนยายแอ้วเองก็มีหลานชายที่เป็นแกนนำกลุ่มเป็นคนเชื่อมความสัมพันธ์กับเด็กคนอื่นๆ ในกลุ่ม ความที่เป็นยายของเพื่อนทำให้เด็กๆ ไว้วางใจยายแอ้วได้ง่ายขึ้น แต่การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและทีมวิจัยนั้นก็ต้องอาศัยเวลาในการทำงานร่วมกัน ระยะเวลาจะทำให้เด็กกับนักวิจัยเรียนรู้ซึ่งกันและกันตลอดจนสร้างความเข้าใจ, ความเชื่อใจและความไว้วางใจ ถ้าปราศจากสิ่งเหล่านี้แล้วทีมวิจัยจะไม่สามารถทำงานร่วมกับเด็กกลุ่มนี้ได้เลย เพราะเด็กโดยเฉพาะแกนนำจะให้ข้อมูลเชิงลึกก็ต่อเมื่อเขาให้ความไว้วางใจกับตัวนักวิจัยว่าจะไม่นำเรื่องราวของเขาไปเผยแพร่ต่อนักข่าวหรือสาธารณะชนโดยระบุชื่อ

คุณสมบัติอีกประการของทีมวิจัยที่เข้าไปทำงานกับเด็กกลุ่มนี้คือความจริงใจ ทีมวิจัยต้องซื่อสัตย์และมีความจริงใจในการทำงาน โดยทีมจะบอกรายละเอียดและจุดประสงค์ในการทำงานของทีมกับเด็กอยู่ตลอดเวลา เด็กจะต้องรับรู้ว่ทีมวิจัยกำลังทำงานอะไร, ทำเพื่ออะไรและเขาจะต้องมีส่วนร่วมในการทำงานอย่างไร ตลอดจนให้เขามีส่วนร่วมในการวางแผนการทำงาน การวิเคราะห์ปัญหา/สถานการณ์ของกลุ่ม หรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ ได้ เด็กๆ ในกลุ่ม NDR โดยเฉพาะแกนนำจึงรู้สึกว่เขาเป็นส่วนหนึ่งของคณะทำงานด้วย ซึ่งเห็นได้จากการทำงานในระยะ 6 เดือนหลังที่แกนนำได้เข้ามามีบทบาทในการทำงานมากขึ้นเช่น การดำเนินงานในค่ายหรือการเตรียมงาน/วางแผนในการทำกิจกรรมกันเองโดยมีทีมวิจัยทำหน้าที่เป็นที่เลี้ยง เมื่อสมาชิกรุ่นพี่หรือแกนนำได้ให้ความร่วมมือและความไว้วางใจกับทีมวิจัยแล้วสมาชิกคนอื่นๆ ที่เป็นรุ่นน้องก็จะค่อยๆ ให้การยอมรับทีมวิจัยเช่นกัน

ประเด็นที่สำคัญคือ

1. รู้จักคนในกลุ่มที่สามารถการันตีว่เราไม่อันตราย
2. แสดงให้เห็นว่เราเข้ามาในกลุ่มเขาเพื่ออะไร
 - 2.1 โดยวิธีการบอกกล่าว
 - 2.2 ปฏิบัติอย่างที่ได้บอกกล่าวไว้
3. มีการบอกถึงสิทธิของเด็กในกลุ่มคือ
 - 3.1 เรามีสิทธิบอกในสิ่งที่เราสามารถบอกได้และมีสิทธิไม่บอกในสิ่งที่เราไม่สามารถบอกได้
 - 3.2 เรื่องของเขาเป็นความลับ การนำข้อมูลเผยแพร่จะต้องเป็นข้อมูลที่เป็นภาพรวมไม่ใช่ข้อมูล

ส่วนบุคคล

4. ใช้เวลาในการทำ ความสนิทสนมโดยกลืนเข้าไปในกลุ่มแกนนำและสมาชิกเพื่อให้เกิดความคุ้นเคย
5. ให้ความเป็นเพื่อนและให้คำปรึกษา
6. การทำงานร่วมกันแบบ Partnership

การก่อตัวของกลุ่มวัยรุ่นในเมืองเชียงใหม่

ข้อมูลของกลุ่มวัยรุ่นกลุ่มอื่นๆ ในตัวเมืองเชียงใหม่ได้มาจากคำบอกเล่าจากการเที่ยว และการทำกิจกรรมทั่วไปในชีวิตประจำวันของสมาชิก NDR โดยนางลัดดาวัลย์เป็นผู้รวบรวม ข้อมูลจากการพูดคุยและให้คำปรึกษากับสมาชิกเป็นประจำ ซึ่งทำให้ทราบถึงความแตกต่าง ระหว่างการรวมกลุ่มของวัยรุ่นกลุ่มอื่นกับกลุ่มวัยรุ่น NDR การก่อตัวของกลุ่มวัยรุ่นในเมืองนั้นมี หลายสาเหตุ/ประเภทดังนี้

1. กลุ่มวัยรุ่นที่ตั้งขึ้นใหม่โดยไม่เกี่ยวกับชื่อ NDR ซึ่งอาจจะมียุติประสงค์เพื่อลี้ภัยและทาบทามมี กลุ่ม NDR
2. กลุ่มที่เกิดขึ้นใหม่จากแกนนำ NDR รุ่นเก่าที่มีประสบการณ์ร่วมกับแกนนำ NDR ซึ่งเป็นศูนย์ รวมของกลุ่มที่มีความรุนแรง และเมื่อสมาชิกเหล่านั้นเห็นว่าแกนนำคนนั้นหายไปทำให้กลุ่ม NDR เกิดความเปลี่ยนแปลง จากรูปแบบของการใช้ความรุนแรงเป็นใช้เหตุผลใน ชีวิตประจำวันมากขึ้น โดยในความคิดของสมาชิกดังกล่าวถือว่าเป็นการจัดการกับปัญหาที่ ไม่ "สะใจ" จึงออกไปตั้งกลุ่มเองเพื่อให้มีรูปแบบเหมือนกับ NDR ในตอนแรกที่มีแกนนำคน ดังกล่าวอยู่
3. วัยรุ่นบางคนเข้าร่วมเป็นสมาชิก NDR ในระยะสั้นๆ และเข้ามาหลังจากที่แกนนำคนดังกล่าว หายไป แต่เมื่อเข้ามาก็พบ NDR ไม่เหมือนกับที่เขาได้คาดหวังไว้คือเป็นกลุ่มที่มีความรุนแรง จึงออกไปตั้งกลุ่มเพื่อที่จะยิ่งใหญ่กว่า NDR และเมื่อออกไปตั้งกลุ่มใหม่ความที่ได้ชื่อว่าเป็น สมาชิก NDR นั้นทำให้วัยรุ่นคนอื่นๆ เชื่อมั่นเพราะชื่อเสียงในเรื่องความรุนแรงและ "ความเจ๋ง" ของกลุ่ม NDR หรือกล่าวได้ว่าเป็นการใช้ชื่อ NDR เป็นสะพานในการสร้างชื่อเสียงและในการ สร้างกลุ่มของตน กลุ่มในลักษณะนี้ทั้งกลุ่มที่ใช้ความรุนแรงและไม่ใช้รุนแรง

การคัดเลือกแกนนำ

เลือกจากคนที่เป็นศูนย์กลางของกลุ่ม

1. สมาชิกเดิมของ NDR ที่นำกลุ่มเพื่อนที่อยู่ละแวกบ้านหรือโรงเรียนเดียวกันของตนเองมาเข้า ร่วมกับกลุ่ม NDR
2. คนที่พากลุ่มเข้ามาพบกับกลุ่ม NDR

ในการเลือกแกนนำกลุ่มเข้ามาร่วมกระบวนการ PRA นั้นทางทีมวิจัยได้เลือกแกนนำ ตามธรรมชาติของกลุ่มซึ่งก็คือแกนนำที่เป็นแกนนำกลุ่มอยู่แล้วจากเงื่อนไขข้างต้น โดยในการทำ กระบวนการนั้นแกนนำและสมาชิกจะเข้าร่วมด้วยเกือบทุกขั้นตอน

ปัจจัยที่ทำให้วัยรุ่นมารวมกลุ่มกัน

1. ความรู้สึกที่ NDR เป็นวีรบุรุษ หรือ Hero ในเรื่องของการผู้ชำนาญในการต่อสู้ ความรู้สึกที่ NDR คือ Hero ทำให้เขาเกิดความรู้สึกในกลุ่มจนอยากที่จะเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของ NDR
2. ความต้องการเพื่อนเป็นกลุ่มใหญ่ ได้รู้จักคนหลายๆ
3. ความเหงาและขาดที่ปรึกษา จึงมองกลุ่มเพื่อนเป็นที่ทำให้เขาหยุดคิดเรื่องปัญหา และสนุกสนานกับเพื่อน แต่ไม่ได้มองเพื่อนเป็นที่ปรึกษา เพราะเกรงว่าปัญหาของตัวเองจะทำให้เพื่อนไม่สนุก กิจกรรมในชีวิตประจำวันกับเพื่อนจึงเป็นเรื่องของความสนุกสนาน
4. เพื่อนคือครอบครัวของเขา มีความรู้สึกร่วมสุขร่วมทุกข์ด้วยกันและเข้าใจกัน
5. เด็กวัยรุ่นมีค่านิยมว่าต้องมีกลุ่มมีสังกัด ถ้าไม่มีกลุ่มอาจจะถูกรังแกได้ (ไม่มีพวก)

ปัจจัยที่ทำให้กลุ่มแข็งหรืออ่อนกับสถานการณ์

1. ผู้นำที่สมาชิกแทบทุกคนศรัทธา (แกนนำคนเดิม)
2. การที่เขารู้ว่าเขาเป็นเด็กจะทำให้เขากล้ามากกว่าตอนที่โตแล้ว เรื่องนี้จะเกี่ยวข้องกับการรับโทษทางกฎหมายเมื่อเขากระทำความผิด เช่น เมื่อยังเป็นผู้เยาว์อยู่โทษทางกฎหมายจะเบา แต่โตเป็นผู้ใหญ่แล้วจะได้รับโทษหนักกว่าตอนเป็นเด็กมาก
3. การที่เด็กทำกิจกรรมร่วมกันโดยมีผู้ใหญ่อย่างทีมวิจัยร่วมด้วยนั้น เด็กจะมีโอกาสเสริมสร้างทัศนคติทางบวกและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันระหว่างเด็กด้วยกันเองและกับทีมวิจัย

วัฒนธรรมย่อยของกลุ่มวัยรุ่น

วัฒนธรรมย่อยของกลุ่มนั้นจะมีด้วยกันทุกกลุ่มย่อยอันเป็นข้อตกลงร่วมกันที่แสดงถึงเอกลักษณ์ และความเป็นพวกเดียวกัน ในขณะที่เดียวกันสมาชิกของกลุ่มย่อยก็จะมีวัฒนธรรมของ NDR อยู่ด้วย ซึ่งวัฒนธรรมย่อยของเด็กวัยรุ่นกลุ่มนี้เกิดจากวิถีชีวิตร่วมกันที่เป็นไปตามธรรมชาติของวัยรุ่น

การประเมินสถานการณ์ของทีมวิจัย

การเข้าไปทำกระบวนการของทีมวิจัยนั้นจะกระทำโดยเข้าไปให้ความช่วยเหลือ ทำให้เด็กยอมรับให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาของตนเอง โดยที่นักวิจัยต้องประเมินศักยภาพของกลุ่มเป้าหมายเป็นระยะๆ เพื่อกำหนดเป้าหมายตามศักยภาพของกลุ่มที่ค่อยๆ เติบโตขึ้น ทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างไม่ขัดแย้ง

บทที่ 6

สรุปบทเรียนโครงการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมาจากผลการวิจัยดังที่ได้รายงานไปแล้วข้างต้น สรุปได้ว่าโครงการวิจัยและพัฒนาได้บรรลุวัตถุประสงค์ ในเรื่องของการสร้างองค์ความรู้ในการทำงานกับเด็กและเยาวชนโดยเฉพาะกับเด็กวัยรุ่นกลุ่ม NDR และยังสามารถพัฒนาการทำงานแกนนำในด้านของการทำงาน/กิจกรรมร่วมกันระหว่างทีมวิจัยและสมาชิกภายในกลุ่ม นอกจากนี้แกนนำยังสามารถนำประสบการณ์ในชีวิตของตนโดยเฉพาะในเรื่องยาเสพติดและความรุนแรงมาเป็นบทเรียนให้กับสมาชิกคนอื่นๆ ในกลุ่มได้ ซึ่งรายละเอียดของบทสรุปของงานวิจัยมีดังนี้

การลดพฤติกรรมความรุนแรงภายในกลุ่ม

โครงการวิจัยยังไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในเรื่องการลดพฤติกรรมความรุนแรงของสมาชิกได้เท่าที่ควรนัก เนื่องจากทีมวิจัยไม่สามารถติดตามสมาชิกไปในสถานที่ๆเขาไปในชีวิตประจำวันได้ตลอดเวลา และเรื่องของการทะเลาะวิวาทระหว่างกลุ่มคู่อรินั้นเป็นปัจจัยภายนอกที่ทั้งสมาชิกและทีมวิจัยไม่สามารถควบคุมได้ กล่าวคือสมาชิกไม่สามารถรับรู้ได้ว่าจะมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับใคร/ที่ไหนและเมื่อไรได้ นอกจากนี้สมาชิกยังไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความรุนแรงได้ หลายครั้งที่การใช้กำลังในการทะเลาะวิวาทเกิดจากการป้องกันตัวและเพื่อเอาชีวิตรอดในสถานการณ์ที่มีเวลาในการตัดสินใจเพียงเสี้ยววินาที สมาชิก NDR หลายคนเห็นว่าการใช้กำลังกับสถานการณ์เช่นนี้เป็นวิธีที่ปลอดภัยที่สุด เนื่องจากการเจรจาระหว่างกลุ่มเป็นเรื่องที่เสี่ยงเกินไปเพราะจากประสบการณ์ของพวกเขาการเจรจาที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ไม่เป็นไปตามข้อตกลง คือจากการที่ตกลงว่าจะสู้กันตัวต่อตัวสถานการณ์ก็จะเปลี่ยนไปเป็นการตะลุมบอนเสมอ เมื่อฝ่ายที่แพ้ไม่ยอมแพ้และฝ่ายชนะยังไม่ “สะใจ”

ซึ่งเท่ากับว่างานการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ (ทีมวิจัย + สมาชิก) ยังไม่สามารถหาวิธีการอื่นในการแก้สถานการณ์เฉพาะหน้าได้ดีเท่ากับการใช้ความรุนแรง ดังนั้นการบรรเทาความรุนแรงอาจต้องมาทำในช่วงก่อนเกิดสถานการณ์เป็นไปในเชิงป้องกันมากกว่าการแก้ไขปัญหาคณะเฉพาะหน้า

การลดพฤติกรรมเสี่ยงในเรื่องของความรุนแรงของกลุ่มวัยรุ่นจึงไม่สามารถดำเนินการกับกลุ่มวัยรุ่น NDR ได้เพียงกลุ่มเดียว เพราะถ้าวัยรุ่นกลุ่มอื่นๆ ในเมืองยังคงพฤติกรรมที่มีความรุนแรงอย่างเช่น การทะเลาะวิวาทหรือการทำร้ายร่างกายคู่อริ (อาจหมายถึงกลุ่ม NDR หรือกลุ่มอื่นๆ) อยู่ สมาชิก NDR ก็จำเป็นที่จะต้องใช้ความรุนแรงเป็นการตอบโต้และป้องกันตัว ทำให้

ปัญหาเรื่องความรุนแรงไม่มีข้อยุติจนบางครั้งก็ไม่ทราบว่ามีใครเริ่มเรื่องก่อนหรือหลัง ปัญหาที่เกิดขึ้นจึงวนเวียนคล้ายกับเป็นการพายเรือในอ่าง ทั้งนี้การวิจัยและพัฒนาในรูปแบบนี้จะต้องทำกับวัยรุ่นกลุ่มอื่นที่มีพฤติกรรมคล้ายกับกลุ่ม NDR ในเมืองเชียงใหม่ด้วย ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานและคณะทำงานจากหลายฝ่ายทั้งจากองค์กรของรัฐ/เอกชน เพราะทางทีมวิจัยและสมาชิกกลุ่มไม่สามารถดำเนินงานเพียงลำพังได้

กฎเหล็กเพียงอย่างเดียวของกลุ่มไม่สามารถลดพฤติกรรมเสี่ยงได้

ในเรื่องของการแก้ปัญหาเสพยาเสพติดนั้นทางกลุ่ม NDR มีกฎเหล็กที่ไม่ให้สมาชิกมียาเสพติดอยู่แล้วจึงนับว่าเป็นจุดแข็งของกลุ่มของการแก้ปัญหาในเรื่องนี้ แต่จากการวิจัยพบว่ายังมีสมาชิกหลายคนของ NDR ใช้อยาเสพติดอยู่ เนื่องจากยาเสพติดโดยเฉพาะยาบ้า นั้นหาได้ง่ายและเป็นที่นิยมในหมู่วัยรุ่นเพราะราคาถูกกว่าชนิดอื่น และด้วยนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของรัฐบาลทำให้ยาบ้า นั้นหายากขึ้นจึงมีเด็กหลายหันมาดมกาวแทนซึ่งมีราคาถูกกว่ายาบ้าหลายเท่า แต่มีอันตรายต่อร่างกายโดยเฉพาะระบบประสาทมากกว่ายาบ้าหลายเท่าเช่นกัน

สุรากับพฤติกรรมความรุนแรง

นอกจากนี้สุราหรือเหล้าก็เป็นยาเสพติดถูกกฎหมายอีกชนิดหนึ่งที่สร้างปัญหาให้กับกลุ่มวัยรุ่นแทบทุกกลุ่มไม่เฉพาะกับกลุ่ม NDR นอกจากเหล้าจะเป็นสิ่งที่สามารถชักนำเด็กให้ไปสู่อะไรเสียชนิดอื่นแล้ว จากข้อมูลการวิจัยพบว่าเหล้าเป็นสาเหตุหนึ่งของความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับกลุ่มวัยรุ่นในทุกวันนี้ เนื่องจากการเสพยาหรือเหล้า นั้นจะทำให้ผู้เสพยาเมามัวขาดสติ ขาดความยับยั้งชั่งใจ และยังทำให้รู้สึก “คึก” ได้อีกด้วย ความ “คึก” ที่เกิดขึ้นสืบเนื่องมาจากการขาดสติ อันทำให้เกิดความกล้าในสิ่งที่ปกติแล้วคนเสพยาไม่กล้าที่จะทำ สิ่งที่เกิดขึ้นกับเด็กเหล่านี้คือเมื่อเขาเมาเหล้าแล้วทำให้รู้สึกกล้ากว่าเดิม/ไม่กลัวตาย/อะอะโววายทำให้มีเรื่องกับกลุ่มวัยรุ่นอื่นได้ง่าย ข้อมูลที่ทีมวิจัยได้มาจากการสัมภาษณ์เชิงลึกและจากการพูดคุยตามปกติกับสมาชิก ทำให้ทราบว่ากลุ่มวัยรุ่นนั้นจะมีเรื่องกันหลังจากการเที่ยวกลางคืนในขณะที่เด็กเกือบทุกคนจะมีอาการเมาเหล้า ในประเด็นนี้ทางทีมวิจัยเห็นว่าเป็นประเด็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยการประสานความร่วมมือจากหลายฝ่าย

อุปสรรคสำคัญในการทำงานกับกลุ่ม NDR

กลุ่ม NDR เป็นกลุ่มเด็กวัยรุ่นที่มีการเคลื่อนไหวของสมาชิกอยู่ตลอดเวลา ระยะเวลา 1 ปีในการทำงานกับกลุ่มมีสมาชิกเข้าออกกลุ่ม NDR อยู่บ่อยครั้ง บางคนเข้าร่วมกิจกรรมโครงการมาตลอดแต่เมื่อถึงครั้งสรุปผล/ประเมินผลงานสมาชิกเหล่านั้นก็หายไปหรือออกจากกลุ่มไป ทำให้สมาชิกกลุ่มเป้าหมายของทีมวิจัยนั้นจะต้องมีการปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลาเนื่องจากความไม่สม่ำเสมอของสมาชิกกลุ่ม ซึ่งก็ถือว่าเป็นเรื่องธรรมชาติของเด็กวัยรุ่นที่มีการเข้าออกกลุ่มอยู่ตลอดเวลา เมื่อบทบาทหน้าที่ในชีวิตของเขาเปลี่ยนไปเช่น โตขึ้น มีภาระหน้าที่การงาน เปลี่ยนที่เรียน หรือมีคนรัก เป็นต้น ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ทำให้สมาชิกส่วนหนึ่งของกลุ่มเปลี่ยนไปเรื่อยๆ

พัฒนาการทางความคิดและการประเมินศักยภาพของเป้าหมาย

เนื่องจากธรรมชาติของวัยรุ่นนั้นมีพัฒนาการทางความคิดตลอดเวลาทั้งจากวัยที่โตขึ้น และจากประสบการณ์ที่ได้ประสบพบเจอในชีวิต อันมีผลทำให้ทัศนคติรวมทั้งพฤติกรรมของเขาเปลี่ยนไป เพราะฉะนั้นทีมวิจัยจึงต้องประเมินศักยภาพของกลุ่มเป้าหมายอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้พฤติกรรมเสี่ยงที่พวกเขาได้เผชิญอยู่ตลอดเวลานั้นก็ทำให้การทำงานร่วมกับทีมวิจัยมีอุปสรรค โดยเฉพาะกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับสมาชิกแกนนำที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย มีแกนนำหลายคนที่ต้องประสบเหตุการณ์ที่น่าเศร้าจากพฤติกรรมความรุนแรงของเขาเอง จากการทะเลาะวิวาทหรือการทำร้ายร่างกายกับคู่อริ บางคนถูกยิงหรือถูกมีดฟันจนบาดเจ็บต้องเข้าโรงพยาบาล หรือบางคนโชคร้ายก็เสียชีวิตไปเลยก็มี เหตุการณ์เหล่านี้ทำให้สมาชิกและทีมวิจัยที่กำลังร่วมงานกันอยู่รู้สึกท้อแท้ สมาชิกรู้สึกเสียใจที่ได้สูญเสียเพื่อนที่เขารักไป สำหรับทีมวิจัยที่ได้เห็นพัฒนาการของเขาจากการทำงานที่มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นก็รู้สึกเศร้าสลดและเสียใจเป็นอย่างมาก เหตุการณ์ทำให้ทีมวิจัยรู้สึกว่าความรุนแรงในกลุ่มวัยรุ่นยังคงอยู่และทวีความรุนแรงขึ้นโดยที่ทีมวิจัยเพียง 3 คนไม่สามารถควบคุมได้

สิ่งที่ทีมวิจัยนั้นสามารถทำได้และได้กระทำไปแล้ว

คือการสร้างจิตสำนึกที่ดีของสมาชิกและการสอนให้สมาชิกเรียนรู้ถึงวิธีการแก้ปัญหาที่ปราศจากความรุนแรง แม้ว่าทีมวิจัยและสมาชิกจะไม่สามารถควบคุมปัจจัยภายนอกได้ แต่ก็สามารถที่จะควบคุมปัจจัยภายในได้บ้างโดยการให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาในเรื่องที่สมาชิกมีปัญหาหรือต้องการความช่วยเหลือ อีกทั้งทีมวิจัยโดยเฉพาะยายแฉวยังแนะนำไม่ให้สมาชิกไปในที่ๆอันตรายหรือที่ๆเป็นพื้นที่ของคู่อริซึ่งก็เป็นการป้องกันอันตรายได้ในระดับหนึ่ง และการทำ

กิจกรรมร่วมกันกับทีมวิจัยก็เป็นการใช้เวลาของสมาชิกกับเพื่อนสมาชิกด้วยกันให้มีประโยชน์มากขึ้น ทำให้สมาชิกโดยเฉพาะแกนนำเรียนรู้ที่จะรับผิดชอบในหน้าที่การงานที่เขาได้รับมอบหมายจากเพื่อนๆ และทีมวิจัย

แนวคิดทฤษฎีกับผลการวิจัย

ทฤษฎีจิตวิทยาวัยรุ่นกับการทำงานร่วมกับเด็ก

ทีมวิจัยได้วางแนวทางการทำงานและกรอบคิดในการทำงานบนพื้นฐานของจิตวิทยาวัยรุ่นเพื่อทำความเข้าใจในวิถีชีวิตและความเป็นวัยรุ่นในเชิงจิตวิทยา ดังที่ได้กล่าวไปข้างต้นวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังก้าวระหว่างความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่ หรือเรียกได้ว่าเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อบุคลิกภาพของเด็กในวัยนี้มีลักษณะพิเศษ กล่าวคือ วัยรุ่นจะมีความสับสนและอารมณ์เปลี่ยนแปลงได้ง่าย เนื่องจากกำลังแสวงหารูปแบบตัวตนของตน (Self concept) นอกจากความเปลี่ยนแปลงนั้นเกิดขึ้นกับอารมณ์แล้ว ยังเกิดขึ้นกับความคิด บทบาท ร่างกาย รวมทั้งบุคลิกภาพด้วย Erickson กล่าวว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่ให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องของตนเอง ต้องการหาความหมายให้กับชีวิตตนเอง วัยรุ่นมักจะนิยามตนเองได้ด้วยการตอบคำถามว่าตนคือใครและต้องการอะไรบ้าง

เด็กในวัยนี้ต้องการการยอมรับทางสังคมสูงเพราะเขาได้เห็นตัวตนของเขาจากการยอมรับของผู้อื่น (กาญจนา, 2537) การที่เด็กวัยรุ่นต้องการการยอมรับติดเพื่อนและรวมกลุ่มกับเพื่อน นั้นเพราะเด็กเหล่านั้นได้รับการยอมรับจากเพื่อนและกลุ่มเพื่อนทั่วไปได้ หากแต่สมาชิกกลุ่ม NDR โดยมีหรือกำลังทำพฤติกรรมที่ขัดต่อบรรทัดฐานทางสังคม จึงมักถูกกีดกันจากสังคมหรือกลุ่มเด็กที่สังคมเรียกว่าเป็นเด็กดีหรือเด็กปกติ หรือการไม่ได้รับการยอมรับว่าตนคือบุคคลคนหนึ่ง ในครอบครัว มีคุณค่า มีศักดิ์ศรี การรวมกลุ่มกันจึงเกาะเกี่ยวกันกับผู้มีพฤติกรรมแบบเดียวกับตน ได้รับการกีดกัน หรือการประณามเหมือนกัน สมาชิกในกลุ่มหรือเพื่อนในกลุ่มต่างยอมรับว่าแต่ละคนคือคนที่เหมือนเขา เป็นพวกเดียวกัน จึงเกิดการยอมรับว่าเขาเหล่านั้นเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม เป็นเพื่อน เป็นพี่ เป็นน้อง เป็นเรา การตั้งชื่อกลุ่มนั้นคือการแสดงออกว่า กลุ่มพวกเรามีตัวตนอยู่ในสังคม

การยอมรับซึ่งกันและกันระหว่างผู้ใหญ่และเด็กวัยรุ่นทั่วไปและเด็กวัยรุ่นเกรงสะท้อนจากการความสัมพันธ์ระหว่างยายแฉ้วกับสมาชิกกลุ่ม NDR กับการแสดงออกและการประกาศตัวว่ายายแฉ้วเป็น NDR จึงทำให้เด็กยอมรับยายแฉ้ว แม้ว่ายายแฉ้วจะไม่ใช่ นักจิตวิทยาแต่ก็สามารถใช้ความรู้เชิงจิตวิทยาในการทำความเข้าใจเด็กในวัยนี้ได้เป็นอย่างดีและสามารถทำให้เด็กยอมรับผู้หญิง

สูงอายุนั้นเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม การยอมรับของยายแฉ่วคือการยอมรับว่าเขาคือบุคคลคนหนึ่งของกลุ่ม NDR มีตัวตน มีบทบาท และมีหน้าที่จริงๆ รวมทั้งทีมวิจัยและนักพัฒนาที่มาทำกิจกรรมกับเด็กในโครงการนี้ดังที่ได้กล่าวไปแล้วในบทที่ 5 ในเรื่องของบุคลิกของคนที่จะเข้าสู่กลุ่มเด็กและวิธีการทำงานร่วมกับเด็ก เพราะฉะนั้นการมีทัศนคติในด้านบวกและมองว่าเด็กไม่ใช่สาเหตุปัญหาแต่เป็นผลของปัญหาสังคม ทำให้ทีมวิจัยสามารถยอมรับความเป็นกลุ่ม NDR เมื่อทีมวิจัยยอมรับความเป็นตัวตนของสมาชิกแล้ว สมาชิกจึงยอมรับทีมวิจัยด้วยเช่นกันซึ่งทั้งนี้ต้องอาศัยระยะเวลาในการทำงานร่วมกันเป็นสำคัญ จึงทำให้ทีมงานและสมาชิกสามารถวางแผนในการทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี

ในส่วนของพฤติกรรมที่ไม่เป็นไปตามบรรทัดฐานของสังคมนั้น เนื่องจากความสับสนทางอารมณ์ ความคิดและจิตใจที่เกิดกับวัยรุ่น นั้นเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่ขัดแย้งกับวิถีการดำเนินชีวิตของผู้ใหญ่หรือสังคมส่วนใหญ่ได้ง่ายกว่าวัยอื่นๆ (อ้างแล้ว) ลักษณะพิเศษของวัยรุ่นนั้นทำให้ทีมวิจัยจำเป็นต้องคำนึงถึงแนวคิดทางจิตวิทยาวัยรุ่นเป็นอันดับแรก เพื่อให้ทีมวิจัยสามารถเข้าไปทำงานกับวัยรุ่นได้อย่างเข้าใจธรรมชาติของพวกเขา และเพื่อให้เกิดการยอมรับระหว่างทีมวิจัยกับสมาชิก NDR

ตราประทับกับผลกระทบทางสังคมที่มีต่อกลุ่ม NDR

บทเรียนที่สำคัญอีกประการของทั้งทีมวิจัยและสมาชิก NDR การถูกสถานการณ์เร่งด่วนกดดัน ในเรื่องของปัญหาที่สื่อประโคมข่าว NDR ในด้านลบและปัญหาที่ตำรวจขึ้นบัญชีดำแกนนำบางคน สถานการณ์นี้มีนับว่าเป็นสิ่งที่กดดันสำหรับสมาชิกและทีมวิจัยเป็นอย่างมาก นั้นก็เพราะการที่กลุ่มได้รับรู้ว่าสังคมไม่ต้องการให้พวกเขาคงความเป็นกลุ่มของ NDR ไว้และได้ประทับตราพวกเขาไว้ว่าเป็นเด็กเกเรหรือเป็น “คนนอก” ของสังคมโดยสิ้นเชิง จากการที่สำนักงานถูกสั่งปิดทำให้เขารู้สึกได้ว่าเขาถูกปฏิเสธจากคนเหล่านี้ สิ่งเหล่านี้สร้างความท้อแท้ให้กับสมาชิกเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับแนวคิดของ Howard Becker (1963) ผู้เขียนหนังสือ “คนนอกคอก” (Outsider) เขากล่าวไว้ว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นเรื่องของปัจจัยทางสังคม กลุ่มสังคมเป็นคนสร้างสิ่งที่เรียกว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนขึ้นมา สังคมจะสร้างกฎเกณฑ์ข้อกำหนดต่างๆ เพื่อนำมาเป็นมาตรฐานกำหนดว่าสิ่งใดเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน นอกจากนี้สังคมยังใช้กฎเกณฑ์ดังกล่าวกับกลุ่มบุคคลบางกลุ่ม และตราหน้ากลุ่มบุคคลต่างๆ เหล่านั้นว่าเป็น “คนนอก” Becker ได้แบ่งพฤติกรรมเบี่ยงเบนในชั้นปฐมภูมิ คือพฤติกรรมที่ทำลายกฎเกณฑ์ทางวัฒนธรรมโดยที่ไม่มีใครรู้ และชั้นทุติยภูมิซึ่งเป็นชั้นที่คนในสังคมล่วงรู้ว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบน บุคคลเหล่านั้นหรือกลุ่มนั้นก็จะถูกตราหน้าจากสังคมทันที (อ้างใน ภูษงค์ ภูณทลบุตร, 2542)

สิ่งที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของเด็กหรือกลุ่มเด็กที่ถูกประทับตราคือปฏิกิริยาจากสังคมหลังจากได้รับรู้ถึงความผิดของเขา ถ้าสังคมให้อภัยและยอมให้เด็กกลับมามีชีวิตปกติในสังคมได้เหมือนเดิม โอกาสที่เด็กจะกลับไปกระทำผิดเช่นเดิมนั้นจะมีน้อยลง ตรงข้ามถ้าสังคมไม่ให้อภัยและไม่ยอมรับเด็กเข้าสู่สังคม โอกาสที่เด็กจะกลับไปกระทำผิดหรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเช่นเดิมก็มีสูงขึ้น เนื่องจากเขาไม่สามารถกลับไปเข้าสู่สังคมและเป็นส่วนหนึ่งของสังคมได้ เด็กจึงมองหาผู้ที่มิตราประทับเช่นเดียวกันและรวมกลุ่มกัน เด็กที่ถูกตีตราเมื่อรวมกลุ่มกันก็ยิ่งแสดงความเป็น "คนนอก" ของสังคมได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เนื่องจากว่าพวกเขาเองก็ยังมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนจากบรรทัดฐานทางสังคมอยู่ สังคมจึงประทับตราเขาอีกครั้งว่าเป็นแก๊งอันธพาลและพยายามจะกำจัดพวกเขาออกไปจากสังคมดังที่กลุ่ม NDR ได้เผชิญอยู่ แม้ว่าเขาเหล่านี้จะมีความคิดที่จะพยายามพัฒนาตนเองและกลุ่มไปในทางที่ดีขึ้น แต่สังคมก็ยังไม่ยอมรับเขาอยู่เช่นเดิม ความกดดันเหล่านี้อาจทำให้เด็กบางส่วนรู้สึกท้อ ในเมื่อทุกคนมองพวกเขาว่าเป็นคนเลว เขาก็จะเป็นไปตามนั้นเพราะในเมื่อต้องการทำความดีก็ยังไม่มีความยอมรับ ซึ่งทำให้ตราประทับในระดับที่สองหรือทุติยภูมิเป็นผล เช่นเดียวกับที่ Tannebaum (1938) ได้แสดงทัศนะว่าปฏิสังสรรค์ทางสังคมมีบทบาทต่อการสร้างอาชญากร โดยการกระทำพฤติกรรมที่เจ้าหน้าที่นิยามว่าเบี่ยงเบนและจะถูกประณามตามค่านิยมนั้น ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ละเล็กละน้อยจากการนิยามพฤติกรรมที่ชั่วร้ายมาเป็นการนิยามและปฏิบัติต่อบุคคลนั้นว่าเป็นคนชั่วร้าย เพื่อว่าพฤติกรรมทั้งหมดของเขาจะได้รับการมองว่าเลวร้ายด้วยจากสายตาของชุมชน

ผลที่ตามมาจากการที่ชุมชนลดคุณค่าของเขา คือ เด็กถูกแยกโดดเดี่ยวออกจากสังคมและจะมองตนเองตามที่ชุมชนทำนาย ทำให้คำทำนายนั้นบรรลุผลในตนเอง ซึ่งจะเข้าร่วมกับกลุ่มที่ถูกนิยามคล้ายๆกัน กลุ่มจะสร้างกฎเกณฑ์ของตนขึ้นมาเพื่อสร้างความมั่นคงแก่สมาชิกขณะเดียวกัน สมาชิกจะมีความยึดมั่นผูกพันต่อพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน และมีผลต่อพัฒนาการของความนึกคิดเกี่ยวกับตนเองในทางที่เบี่ยงเบนภายใต้วัฒนธรรมที่เบี่ยงเบนนั้น ซึ่งเขาเรียกกระบวนการเหล่านี้ว่า "นาฏกรรมแห่งความชั่วร้าย" (Dramatization of evil) (คุลิมาน, 2537)

แต่ในทางกลับกันตราประทับที่เกิดขึ้นก็เป็นแรงผลักดันให้สมาชิกบางคนโดยเฉพาะแกนนำลุกขึ้นมาทำงานกับทีมวิจัย การทำงานหรือร่วมกิจกรรมหลังจากเกิดเหตุการณ์จะเป็นเรื่องการแก้ปัญหาด้านภาพพจน์เป็นส่วนใหญ่ ทำให้ทีมวิจัยจำเป็นต้องละเลยวัตถุประสงค์ของโครงการในเรื่องของการลดพฤติกรรมรุนแรงที่ได้วางแผนไว้ในระยะแรก แต่การทำกิจกรรมเพื่อสร้างภาพพจน์ที่ดีนั้นเป็นกิจกรรมเพื่อสังคมเช่น การไปเลี้ยงอาหารบ้านเด็กอ่อนเวียงพิงค์นั้น ทำให้สมาชิกรู้สึกภาคภูมิใจในการทำดีของตน สมาชิกหลายคนรู้สึกว่าตนเองก็สามารถเป็นคนดีใน

สังคมได้เช่นเดียวกับเด็กคนอื่นๆ ทักษะคติในทางบวกนี้น่าจะเป็นหนทางการนำไปสู่การลดความรุนแรงได้ เพราะสมาชิกรู้สึกว่าเขาไม่ได้เป็นเด็กเกรงเพียงอย่างเดียวดังที่ถูกระบุตราแต่เขาก็เป็นคนดีคนหนึ่งของสังคม ความรู้สึกนี้จะทำให้เขามั่นใจที่จะทำความดีมากขึ้น แม้ว่าจะไม่ตรงเป้าหมายในเรื่องของการลดความรุนแรงเสียทีเดียวแต่ก็นับว่ากิจกรรมในรูปแบบนี้ก็ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ

วัฒนธรรมย่อยของกลุ่มเอ็นดีอาร์

วัฒนธรรมย่อยของกลุ่มวัยรุ่นนั้นวิชาการทางสังคมศาสตร์นั้นถือว่าเป็นเรื่องปกติ เพราะเป็นกลุ่มวัฒนธรรมที่ขึ้นตามวัย แต่สิ่งที่สังคมมองว่าเป็นเรื่องไม่ปกติคือการมีพฤติกรรมที่รุนแรงกลุ่มวัยรุ่นในลักษณะนี้เช่นการตีกัน การแข่งรถ เป็นต้น สำหรับนักวิชาการรุ่นใหม่ของอังกฤษอย่างสำนัก Birmingham มองว่ากลุ่มวัฒนธรรมเหล่านี้เป็นเรื่องของกลุ่มวัฒนธรรมชายขอบและมองว่าเป็นกลุ่มที่มีวัฒนธรรมต่อต้านวัฒนธรรมกระแสหลัก วัฒนธรรมของวัยรุ่นเหล่านั้นเช่นพวก Ted, Mod, Skinhead นอกจากจะเป็นวัฒนธรรมย่อยที่ต่อต้านวัฒนธรรมของผู้ใหญ่แล้วยังเป็นวัฒนธรรมย่อยที่ประกาศความมีตัวตนของตนเอง หรือเป็น Map of Meaning ที่พวกเขาใช้สร้างความสัมพันธ์ภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม

การรวมตัวกันของสมาชิก NDR นั้นแสดงถึงความต้องการพื้นที่และความมีตัวตนทางสังคม หลังจากที่พวกเขาได้ถูกเบียดขับออกจากสังคมแล้ว ซึ่งสะท้อนอยู่ในเนื้อหาของบทที่ 4 ที่ว่าด้วยบริบท โครงสร้างกลุ่มและโครงสร้างความสัมพันธ์ ถึงแม้จะเป็นกลุ่มเด็กวัยรุ่นหรือเรียกได้ว่าเป็นแก๊งทั่วไป แต่ NDR เป็นกลุ่มที่มีโครงสร้างกลุ่มชัดเจน มีการจัดลำดับหน้าที่และบทบาทของแกนนำและสมาชิกได้อย่างมีรูปแบบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมียายแฉ่มาช่วยจัดการให้มีความเป็นกลุ่มชัดเจนขึ้น สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าเด็กไม่ได้ปฏิเสธการอยู่ร่วมกัน ทั้งนี้การอยู่ร่วมกันต้องมีโครงสร้างความสัมพันธ์ ความสัมพันธ์เชิงอำนาจ และมักมีกฎเกณฑ์หรือที่พวกเขาเรียกว่า "กฎเหล็ก"

แนวคิดเรื่องวัฒนธรรมย่อยจะช่วยในเรื่องการมองหรือเข้าไปทำความเข้าใจกับกลุ่มคนที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างจากออกไปจากผู้ที่เขาไปศึกษาหรือผู้วิจัย โดยเฉพาะในเรื่องการยอมรับของความแตกต่างทางวัฒนธรรมซึ่งในที่นี้คือวัฒนธรรมย่อยของเด็กวัยรุ่น โครงสร้างความสัมพันธ์หรือความสัมพันธ์เชิงอำนาจของกลุ่มทำให้ทีมวิจัยสามารถรับรู้ได้ว่าจะต้องเข้าไปคุยกับใครเพื่อสร้างความไว้วางใจเป็นอันดับแรก เช่น แกนนำมีอิทธิพลกับเพื่อนในกลุ่มมากที่สุด

ทีมวิจัยจำเป็นต้องเข้าไปทำให้แกนนำเข้าใจก่อน เมื่อสมาชิกคนอื่นเห็นแล้วว่าแกนนำเข้าใจที่กลุ่มนี้ สมาชิกคนอื่นจึงเริ่มยอมรับและทำความรู้จักคุ้นเคย

ความต้องการมีพื้นที่ทางสังคมที่สะท้อนออกมาจากเรื่องราวของกลุ่ม NDR เช่น ความต้องการมีสำนักงานไว้นัดพบกัน ซ้อมมวย เล่นฟุตบอล เล่นดนตรีร่วมกัน สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้เกี่ยวข้องหรือผู้ที่ทำงานร่วมกับเด็กจำเป็นต้องตระหนัก เนื่องจากเด็กวัยรุ่นนั้นไม่มีพื้นที่ทางสังคมในการแสดงออกและทำกิจกรรมร่วมกันกับเพื่อน พวกเขาจึงต้องมารวมตัวกันเพื่อหาพื้นที่และประกาศการมีตัวตนของตนเอง ปัญหาอยู่ที่ว่าการประกาศการมีตัวตนของพวกเขา นั้นขัดกับบรรทัดฐานทางสังคมและบางครั้งก็ขัดกับกฎหมายอีกด้วย (ตีกัน แข่งรถ ฯลฯ) การแก้ปัญหาจึงมิใช่การเข้าไปสลายกลุ่มแต่คือการหาพื้นที่ให้เด็กๆ ได้แสดงออกและอยู่ร่วมกันโดยไม่ขัดกับกฎเกณฑ์ทางสังคม

เพื่อให้การวิจัยนี้เกิดประโยชน์สูงสุดกับการทำงานในเรื่องของเด็กและเยาวชนทางทีมวิจัยได้สรุปผลการทำงานที่ได้กระทำไปในระยะเวลา 1 ปี รวมถึงแนวทางที่ควรจะทำต่อเนื่องจากสิ่งที่ได้กระทำไปแล้ว และสิ่งที่ควรจะทำเพิ่มเติมในโครงการต่อไป

สรุปบทเรียนของ NDR

ผลที่ได้รับ	ผลงานที่ต้องดำเนินการต่อไป	ควรเพิ่มขึ้นมา
1. การเข้าถึงกลุ่มเด็ก 2. การเข้าถึงปัญหาของเด็ก โดยเด็กมีส่วนร่วมของเด็ก 3. แกนนำ/สมาชิกเรียนรู้และแสวงหาทางเลือกมากกว่าหนึ่ง 4. ได้รับบทบาทของกลุ่ม/เบื้องหลังชีวิตและการยอมรับเลี้ยงดู 5. วัตถุประสงค์ของกลุ่มที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาในกลุ่มและเครือข่ายไปในทางบวก 6. ได้ข้อมูลของกลุ่มวัยรุ่นนอกกลุ่มอื่นในลักษณะหัวหน้ากลุ่ม, ที่ร่วมตัว, วัฒนธรรมย่อย และสัญลักษณ์ของกลุ่ม 7. รู้จักกันข้ามกลุ่มมากขึ้น (ภายใน NDR ใหญ่) 8. แกนนำได้ทักษะในการทำ Focus group กับรุ่นน้อง 9. แกนนำได้พัฒนาทักษะในการจัดการกับปัญหาเฉพาะหน้า	1. เข้าถึงปัญหาของเด็ก โดยเด็กมีส่วนร่วมแต่ตอนนี้เป็นปัญหาภายในกลุ่ม ต่อไปจะลงไปแก้ปัญหาภายนอกกลุ่มได้อย่างไร 2. ทีมวิจัยแจ้งการให้คำปรึกษากับเด็ก - เสริมทักษะการช่วยเหลือเด็ก 3. แกนนำพัฒนาทักษะในการทำ Focus group และเรียนรู้กระบวนการทำวิจัยด้วยตนเอง 4. หาข้อมูลวัยรุ่นนอกกลุ่มอื่นว่าเป็นอย่างไรมากขึ้น 5. แกนนำ/สมาชิกสามารถเรียนรู้เรื่องของการบวนการคิด/การสื่อสารและการจัดการได้อย่างไร 6. แกนนำพัฒนาทักษะในการจัดการกับปัญหาเฉพาะหน้าได้	1. หาข้อมูลภูมิหลังและการยอมรับถึงลูกจากพ่อแม่และครอบครัวได้อย่างไร - พ่อแม่เลี้ยงลูกอย่างไรให้เป็นแบบนี้ - พ่อแม่เลี้ยงลูกอย่างไรไม่เป็นแบบนี้ - พ่อแม่เลี้ยงลูกอย่างไรไม่เป็นแบบนี้ 2. ชุมชน/ครอบครัวมีทัศนคติต่อเด็กอย่างไร 3. เขาชวนคนอื่นที่อยู่ในชุมชนเดียวกันคิดอย่างไรกับเขา 4. ในชุมชนมีองค์กรใดที่สามารถให้ความช่วยเหลือหรือบรรเทาทุกข์ให้เขาชวน 5. ทำอย่างไรพ่อแม่จึงจะไม่เลี้ยงลูกโดยถูกเป็นคนที่ใช้ความรู้แรงจัดการกับปัญหา 6. ชุมชนจะมีวิธีการดูแลเด็กของตนเองอย่างไรที่จะทำให้ไปไม่สร้างปัญหากับสังคม 6.1 ชุมชนจะมีวิธีการช่วยเหลือพ่อแม่ดูแลเด็กอย่างไร ถ้าพ่อแม่ไม่สามารถดูแลเด็กได้ทั่วถึง 6.2 ชุมชนจะสร้างอะไรให้เป็นแหล่งเรียนรู้/ที่พักผ่อนหย่อนใจของเด็กและเยาวชน/เด็กกับผู้ใหญ่

จากตารางสรุปจะเห็นได้ว่าบทเรียนสำคัญที่ได้รับจากการทำงานในครั้งนี้คือวิธีการเข้าถึงกลุ่มเด็กของทีมวิจัย และการที่สามารถพัฒนาทักษะในการทำงานรวมถึงทักษะในการดำรงชีวิตให้กับแกนนำได้ สิ่งที่ต้องเพิ่มเติมในการทำงานในขั้นตอนต่อไปคือ การทำงานในมิติของชุมชนและครอบครัว การทำงานระดับนี้ต้องอาศัยความร่วมมือจากครอบครัวและชุมชนของสมาชิกเอง เนื่องจากการทำงานที่ผ่านมายังไม่สามารถลงลึกในมิตินี้ได้เท่าที่ควร แม้ทางทีมวิจัยจะได้ทราบถึงปัญหาครอบครัวของสมาชิกบางคนแล้วก็ตาม แต่ก็ทราบว่าปัญหาความรุนแรงของสมาชิคนั้นมาจากปัญหาครอบครัวเป็นสำคัญ แต่เมื่อไม่ได้รับความร่วมมือจากครอบครัวของสมาชิกจึงไม่สามารถที่จะดำเนินการแก้ปัญหาของสมาชิกได้

การทำงานต่อไปจึงต้องดำเนินการในเรื่องของความร่วมมือจากองค์กรภาคีเพื่อเข้ามาทำงานกับกลุ่มเด็กในมิดิตังกล่าว เนื่องจากทีมวิจัยเพียง 3 คนนั้นไม่สามารถที่จะทำได้ ซึ่งการทำงานในรูปแบบเครือข่ายองค์กรกับชุมชน ครอบครัว และถ้าเป็นไปได้ควรจะรวมถึงโรงเรียนได้น่าจะรองรับปัญหาเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้ที่สมาชิกกำลังเผชิญอยู่ การทำงานในรูปแบบเครือข่าวนี้น่าจะเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ของเครือข่ายกลุ่มอื่นที่นอกเหนือจากกลุ่ม NDR เพื่อรองรับในเรื่องของการทะเลาะวิวาทระหว่างกลุ่ม ซึ่งการขอความร่วมมือจากชุมชนและโรงเรียนน่าจะรองรับส่วนที่ขาดหายไป การประสานงานนี้อาจจะทำให้ผู้ที่ทำงานเกี่ยวกับเด็กในองค์กรต่างๆสามารถเข้าถึงกลุ่มเด็กวัยรุ่นกลุ่มอื่นๆได้ โดยมีผลงานวิจัยของโครงการ NDR เป็นบทเรียนในการทำงาน ความร่วมมือดังกล่าวนี้จะสามารถเติมเต็มในมิติที่โครงการวิจัยยังเข้าไปไม่ถึงอย่างในเรื่องของของมิติชุมชน ครอบครัว โรงเรียนและวัยรุ่นกลุ่มอื่นในเมืองเชียงใหม่ซึ่งจะทำให้การแก้ปัญหาความรุนแรงของกลุ่มวัยรุ่นเชียงใหม่ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

บรรณานุกรม

กาญจนา พึ่งเนตร

2535

"การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับอัตลักษณ์แห่งตนของวัยรุ่น
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตอำเภอเมือง พิษณุโลก." วิทยานิพนธ์
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาโรงเรียน บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

งามพิศ สัตย์สงวน

2534

หลักมานุษยวิทยา. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาการพิมพ์.

ณรงค์ ศรีสวัสดิ์

2542

วิธีวิจัยทางสังคมวิทยา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

น้อยนภา สีนรูปดี

2530

"อิทธิพลของคิสโก้เชคที่มีต่อเยาวชนวัยรุ่น:ศึกษานักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนมัธยมสังกัดกองมัธยม กรมสามัญ
ศึกษา ในเขต

กทม." วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคม
สงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรม-ศาสตร์.

พงษ์สวัสดิ์ สวัสดิพงษ์

เอกสารประกอบการบรรยายโครงการศึกษาปริญญาโทคณะสังคมวิทยา
และมานุษยวิทยา. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (นปพ.)

ภูซังค์ ภูซกบุตร

2542

"ทฤษฎีสังคมวิทยาร่วมสมัย" เอกสารประกอบการสอนวิชาทฤษฎี
สังคมวิทยาร่วมสมัย. เชียงใหม่: ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

แมลโคลัม และสุลดาโนวัลส์

2523

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับพลังกลุ่ม. แปลโดย พิชัย สุพิทยาพร.
เชียงใหม่: คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุริชัย หวันแก้ว

2543

“กระบวนการทำให้เป็นชายขอบ (Maginalization).” ในเอกสาร
ประกอบการประชุมทางวิชาการระดับชาติ สาขาสังคมวิทยาครั้งที่ 1.
15 – 16 ธันวาคม 2543 ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น
กรุงเทพมหานคร จัดโดยคณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สาขาสังคม
วิทยา สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

สุลีมาน วงศ์สุภาพ

2541

นางงามตุ้กระจกการศึกษากระบวนการกลายเป็นหมคนวดไทย.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สยาม.

วารุณี ภูริสินสิทธิ์

2543

“การเบี่ยงเบนทางสังคม” ใน แนวคิดพื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรม
เชียงใหม่: นพบุรุษการพิมพ์

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางลัดดาวัลย์ ชัยนิลพันธุ์
วันเดือนปีเกิด	2 พฤษภาคม พ.ศ.2488
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2505	สำเร็จการศึกษาชั้น ม.8 (เดิม) แผนกอักษรศาสตร์ โรงเรียนดาราวิทยาลัย อ.เมือง จ.เชียงใหม่
พ.ศ.2508	สำเร็จการศึกษาปศ.ต้นที่โรงเรียนฝึกหัดครู (เดิมนี้นับเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่) สอบเทียบได้พม.(พิเศษมัธยม) เทียบเท่าอนุปริญญาปี 2510
ประสบการณ์	
พ.ศ.2509 – 2511	ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษที่โรงเรียนไชยโรจนวิทยา อ.เมือง จ.เชียงใหม่
พ.ศ.2511 – 2512	ครูโรงเรียนเอกชนชื่อการศึกษา อ.เมือง จ.อุดรธานี
พ.ศ.2512 – 2519	ครูโรงเรียนประทีปคุณศึกษาสอนภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาตอนต้น
พ.ศ.2520	สอบบรรจุเป็นครูขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ได้ที่ 1 รับการบรรจุที่โรงเรียนร่มหลวงวิทยาคม อ.พร้าว จ.เชียงใหม่ (ครูประจำชั้น ป.4)
พ.ศ.2531 - ปัจจุบัน	ครูสอนภาษาไทยที่สถานกงสุลอเมริกันและสถาบันสอนภาษาเอยูเอ เชียงใหม่ อีกทั้งรับจ้างสอนภาษาไทยและแปลเอกสารให้กับโครงการต่างประเทศที่มีอยู่ในเชียงใหม่ เช่น โครงการ Highland Agronomy Project ของประเทศ Australia โครงการปลูกพืชทดแทนบนที่ราบสูงไทย-เยอรมัน เป็นต้น เมื่อโครงการต่าง ๆ ได้สิ้นสุดสัญญาและย้ายกลับไป ได้รับสอนพิเศษภาษาอังกฤษที่บ้านและที่โรงเรียนกวดวิชา ดร.วิทย์ จนกระทั่งหลานชาย (บุตรของลูกสาวคนที่ 2) ได้เข้ามาตั้งกลุ่มหน้าดารา (NDR) ขึ้นเมื่อปี 2539 หลังจากนั้นเมื่อเกิดปัญหาเรื่องการใช้ความรุนแรงของ NDR เมื่อปี 2540 จึงได้หยุดจากการสอนพิเศษเข้ามาช่วยดูแลเป็นที่ปรึกษาให้เด็กตลอดมา

ชื่อ	นางสาวสุภาทิพ ลาภสมทบ
วัน เดือน ปี เกิด	7 ตุลาคม พ.ศ. 2520
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2531	สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเศรษฐบุตรอุปถัมภ์ เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2537	สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหอวัง เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2541	สำเร็จการศึกษา ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาประวัติศาสตร์ ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ประสบการณ์	
พ.ศ. 2544 - 2546	ผู้ช่วยนักวิจัยโครงการโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในกลุ่มเยาวชนเอ็นดีอาร์ สนับสนุนทุนวิจัยโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยภาคเหนือ (สกว.)

ภาคผนวก

Focus Group NDR

ครั้งที่ 1

6/4/45

1. ชื่อ ก¹ อายุ 18 ปี การศึกษา เรียน กศน.

บทบาทและสถานะ เป็นสมาชิกระดับหัวหน้าของ NDR และเป็นผู้ร่วมก่อตั้งกลุ่มเมื่อปี 2540

1.1 ปัญหาส่วนตัว

ปัญหาครอบครัว

- มีพี่น้อง 3 คน เลี้ยงเป็นลูกคนเดียวของพ่อ อีก 2 คนเป็นลูกของพ่อใหม่
- แม่แต่งงานใหม่ ตอนเลี้ยงอายุ 4 ขวบ

ปัญหาทางอารมณ์

- เครียดง่าย ทะเลาะวิวาทบ่อย

ปัญหาทางสมองโรคอัลไซเมอร์

- จากการชกมวยหาเลี้ยงชีพทำให้สมองถูกกระทบกระเทือน
- ทำให้อารมณ์รุนแรงและเรียนไม่รู้เรื่อง

ปัญหาทางการเรียน

- เรียนไม่รู้เรื่อง
- ถูกเชิญออกเพราะทะเลาะวิวาท

ปัญหาทางกฎหมาย

- ต้องคดีทำร้ายร่างกายผู้อื่น
- เข้าสถานพินิจ

1.2 ความคาดหวังที่มีต่อ NDR

- ทำให้เป็นหนึ่งเดียวทั้ง 4 จังหวัดภาคเหนือ
- ทำให้องค์กรอิสระ

1.3 ความคิดที่อยากจะทำต่อไป

- เก็บส่วย คือ เก็บหนี้รายช่อ โคยหักเปอร์เซ็นต์

¹ นามสมมุติ ขอสงวนชื่อจริงของสมาชิก NDR ทั้งหมด

- คิดตามหนี้รายใหญ่ จำนวนเงินหนึ่งล้านบาทขึ้นไป
- เป็นนายหน้าของ สส. (หัวคะแนน)
- จัดส่งอาวุธสงคราม

2. ชื่อ ข อายุ 17 ปี การศึกษา เรียนปอติ ปี 3

บทบาทและสถานะ คอยดูแลเพื่อนๆและควบคุมไม่ให้เกิดการทะเลาะวิวาท

2.1 ปัญหาส่วนตัว

ปัญหาสุขภาพ

- เริ่มใช้มาประมาณ 2 ปี แต่เลิกได้ประมาณ 2 เดือน

ปัญหาการเรียน

- เข้ากับเพื่อนที่โรงเรียนไม่ได้ มีปัญหาทะเลาะวิวาท

ปัญหาความรัก

- เข้าใจจนได้ฉายาขุนแผน NDR

3. ชื่อ ค อายุ 18 ปี การศึกษา เรียนเทคนิค ปี 3

บทบาทและสถานะ เป็นประธานโครงการ NDR และเป็น NDR รุ่นที่ 2

4. ชื่อ ง อายุ 18 ปี การศึกษา กำลังจะสอบเข้า ม.4 แต่ตอนนี้ Drop ไว้

บทบาทและสถานะ เป็นสมาชิก NDR โดยรู้จักกับรุ่นก่อน

5. ชื่อ จ อายุ 16 ปี การศึกษา เพิ่งจบ ม.3

บทบาทและสถานะ เป็นแกนนำสายวัฒนธรรม เป็นสมาชิกได้ประมาณ 1 ปี

6. ชื่อ ฉ อายุ 15 ปี การศึกษา กำลังจะจบ ม.3

บทบาทและสถานะ เพิ่งเป็นสมาชิกได้ประมาณ 4 เดือนกว่า

6.1 ปัญหาส่วนตัว

ปัญหาทางอารมณ์

- บุคลิกภาพขี้ดขี้ขี้ มีความสับสน

7. ชื่อ อ อายุ 15 ปี การศึกษา เรียนโรงเรียนหอพระ ม.3

บทบาทและสถานะ เพิ่งเป็นสมาชิกเมื่อประมาณปีที่แล้ว

7.1 ปัญหาส่วนตัว

ปัญหาครอบครัว

- พ่อแม่แยกทางกัน แม่แต่งงานใหม่
- เข้ากับพ่อเลี้ยงไม่ได้

ปัญหาการเรียน

- เข้ากับเพื่อนที่โรงเรียนไม่ได้ ทำให้ไม่อยากไปโรงเรียน
- ผลการเรียนไม่ค่อยดี คิด ร. หรือ มส.

ปัญหาทางอารมณ์

- เหมง, เบื่อ

8. ชื่อ b อายุ 15 ปี การศึกษา จบ ม.3

บทบาทและสถานะ เพิ่งเป็นสมาชิกได้ประมาณ 3 เดือน

9. ชื่อ c อายุ 15 ปี การศึกษา จบ ม.3 กำลังจะไปต่อพาณิชย์สถานนา

บทบาทและสถานะ เพิ่งเป็นสมาชิกได้ประมาณ 3 เดือน

10. ชื่อ d อายุ 18 ปี การศึกษา จบ ม.6 โรงเรียนวัดโนนฯ

บทบาทและสถานะ เป็นสมาชิกเมื่อประมาณต้นปี/ช่วยงานยายและเป็นแกนนำ

11. ชื่อ e อายุ 18 ปี มีบุตรชายหนึ่งคน

บทบาทและสถานะ เป็นสมาชิกได้ 2 ปี

12. ชื่อ f อายุ 19 ปี การศึกษา จบ ม.3 กำลังจะเรียนต่อ กศน.

บทบาทและสถานะ สอนเทควันโด และดูแลเพื่อนไม่ให้ใช้ยาเสพติด

Focus Group NDR

ครั้งที่ 2

18/พ.ค./45

สิ่งที่สมาชิกนึกถึงเมื่อพูดถึง NDR

- ยายแอ้ว
- เพื่อนทั้งกลุ่ม
- ค่อด้านยาเสพติด
- มีเรื่องในแง่ลบ
- สามัคคี
- พี่ น และความบ้าของเขา

- ป้าแดง
ความเป็นมาของ NDR
เริ่มต้นเมื่อประมาณปี 2539
ใน

- แแกนนำ 2 คนเป็นเพื่อนกันและถูกให้ออกจากโรงเรียนปรินส์

ขณะที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้น ม.ต้น ทั้งคู่จึงไปเรียนต่อที่
โรง

เรียนวรเชษฐ์

- จากนั้นทั้งคู่ได้ไปเจอกับเพื่อนอีกคนซึ่งคุม รร.วรเชษฐ์อยู่จึงมี
เรื่องทะเลาะวิวาทกัน แต่หลังจากนั้นก็เพื่อนกัน

- ก รู้จักกับม ม รู้จักกับน เพราะพี่ของม เคยมีเรื่อง

กับหนูม แต่ ม กับ น เป็นเพื่อนกัน

- เริ่มไปรวมตัวกันที่บ้านของ ม และร้านขายข้าวแกงอาหารที่อยู่
บริเวณ หน้ารร.คารา เพราะประกอบอาชีพค้าขายของป้า เจ้าของ
ร้านเป็นคน คุยสนุก

- ค มีเรื่องกับบ แต่มี ธ เป็นสื่อกลางเพราะรู้จักคนทั้งคู่

- จากนั้นเริ่มมารวมกลุ่มกันกับพี่ของ ม (มีสมาชิกประมาณ 7
ถึง 8 คน เป็นคนได้ อายุ 20 ปีขึ้นไป)

- รวมกับกลุ่มบวกรกหลวง กลุ่มกาวิละ และ

กลุ่มท่าสะอาด

วิธีดึงสมาชิกให้เข้ากลุ่ม

- เมื่อสมาชิก 1 คนไปมีเรื่องกับอีกกลุ่มก็จะพากันไป แต่ไปกัน
น้อยผู้หลังชนฝาให้ฝ่ายตรงข้ามเห็น เรียกว่าการซื้อใจกันจน
ได้มาเป็นเพื่อน

ระหว่างปี 2539 – 2540

- มีสมาชิกประมาณ 70 คน

- แบ่งเป็น "ชุดลุย" ประมาณ 20 คน จะไม่มีการเคลียร์กันแต่
จะลงมือเลย อาวุธจะใช้มีดและขวานเลือกจากคนมีฝีมือใน
กลุ่ม กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่คนกลัวและมีอิทธิพล

- ส่วนสมาชิกในกลุ่มที่เหลือจะพูดคุยเคลียร์ก่อน และใช้การชก
ค่อยแบบธรรมดา

ปี 2540

- มีกลุ่ม "หน้าคา" เข้ามาร่วมด้วยมี ม (หน้าคา) ข จ

- ไปเที่ยวที่ Space Roller ตามเทศกาลชื่อดังช่วงนี้กลุ่ม "หน้าดารา" เริ่มดัง เพราะมีเรื่องวันละ 3 – 4 ครั้ง และประกาศชื่อเวลาพบคู่อริ (NDR มีอิทธิพลใน Space Roller)
- มีการต่อรองระหว่าง NDR กับ Space Roller ที่จะให้ NDR ควบคุมดูแล โดยเสนอการปิดทางเข้า Space Roller
- สมาชิกเริ่มเพิ่มมากขึ้นโดยส่วนใหญ่มาจาก 2 เจอนไซ คือ มีเรื่องแล้วขอมเป็นพวกด้วย และขอเข้าร่วมกลุ่มเพราะ NDR มีสมาชิกมากและมีชื่อเสียง
- ระหว่างนี้มีเรื่องที่ทำใหญ่ (ทำศรีโขง) ค ถูกทุบรถ ยาย จึงเริ่มเข้ามาในกลุ่ม
- ยายเลยดึงกลุ่มหนองแสง (เป็นหมู่บ้านที่อยู่บริเวณหน้าดารา) เป็นกลุ่มผู้ใหญ่อายุประมาณ 20 – 35 ปี (พ่อ ค อยู่ในกลุ่มนั้นด้วย)
- NDR ที่เที่ยวที่ ID4 ไม่ได้ เพราะกลุ่มภาคเวียงที่เป็นอริกันคุมอยู่

Focus Group NDR

ครั้งที่ 3

20/พ.ค/45

ปลายปี 2540 – 2541

- กลุ่มหนองแสงเฝ้าทำใหญ่อยู่ 2 สัปดาห์ (ในกลุ่มหนองแสงมีแม่ครัวอยู่ด้วย)
- กลุ่มภาคเวียงเริ่มเข้ามาเกี่ยวข้องกับ ก ส จ ม ศ อ เพราะ ม รู้จักกับพี่ของสองพี่น้องที่สนิทกัน (NDR) ที่อยู่หนองแสง
- NDR กับ กลุ่มภาคเวียง มีศัตรูกลุ่มเดียวกันคือกลุ่มทำใหญ่หนองไคร้
- ม และ ก เริ่มพากัน NDR เข้าไปเที่ยวใน ID4 และไป

ติดกับกลุ่มภาคก้อมในนั้น

- ในขณะที่นั้นกลุ่มภาคเวียงมีศัตรูคือกลุ่มภาคก้อมและท่าศรีโขง หรือท่าใหญ่
- ใช้เวลาในการปราบกลุ่มภาคก้อมถึง 1 ปี

(ปัจจุบันกลุ่มภาคเวียงได้สลายตัวไปแล้วเนื่องจากปัญหาภายในกลุ่ม)

ระหว่างปี 2541 – 2542

- กลุ่มสันทรายเริ่มเข้ามาใน NDR เพราะ น รู้จักกับ ค สัน ทรายประกอบกับบ้านอยู่ใกล้กัน
- กลุ่ม NDR เป็นศัตรูกับกลุ่มป่าตัน (จ ป่าตัน) และกลุ่มเชียง มั่น ปัจจุบันกลุ่มเชียงมั่นได้สลายไปแล้วแต่กลุ่มป่าตันยังคง เป็นศัตรูกันอยู่

ปลายปี 2542

- จ ป่าตันมาตี NDR เพื่อความดัง และตี ม กลุ่มห้วยคาเพราะ เหม่นกัน

ปี 2543

(ถือว่าเป็นช่วงล้างบาง

กลุ่มภาคก้อมและ

กลุ่มอื่น ๆ)

- หนังสือพิมพ์และทีวี ประ โคมข่าว NDR ว่าเป็นแก๊งค์หัวแดง/ ซาญไร (ช่วงนั้นสมาชิกเกือบทั้งหมดช้อมผมแดง)
- ดำรวจให้สามล้อและสี่ล้อแดงเป็นสายให้ว่ามีการชุมนุมกัน ที่ไหน และมีการอบรมพิเศษสำหรับ อป.พร. อาสาป้องกันภัย โดยให้อำนาจในการจับวันรุ่นที่ช้อมผมแดงมาโดนผม ทันที่ที่พบเห็น
- วันที่ 23 เม.ย. 2543 ปฏิบัติการขึ้นเค้นขาดโดย NDR 38 คน ใช้ดาบซาญไรฟันคู่อริ โดยแกนนำถูกยิงดาวโจร รวมพล พรรคที่เป็น NDR รุ่นแรก มีการวางแผนจากแผนที่เมือง เชียงใหม่และเผาทิ้งเพื่อเป็นการทำลายหลักฐาน
- 26 เม.ย. ถูกตำรวจจับ ค ถูกจับเป็นคนแรก (ที่ร้านข้าวแกง) แกนนำถูกจับเป็นคนต่อมา และพรรคพวกอีกรวม 16 คน สมาชิกถูกกันให้เป็นพยาน 2 คน คดียังอยู่ในระหว่าง การพิจารณา อีก 2 คนติดคุกใหญ่

พฤษภาคม 2543

- ล้ม “แก๊งค์ผู้มาเยือน” ที่มีสมาชิก 200 ได้

มิถุนายน 2543

- แกนนำมีเรื่องกับหลานนายตำรวจใหญ่ของเมืองเชียงใหม่

โดยการเอาขวดไปตีหัวเขา 24 ค.ค. 2543 มอบตัวเพราะมีคดีขามูไรอยู่อาจจะถูกรวมคดีและถูกยึดเงินประกัน ผู้คดีจากข้อหาพยายามฆ่ามาเป็นทำร้ายร่างกาย จำคุก 1 ปี

พฤศจิกายน 2543

- NDR ยังคงดำเนินต่อไปยังมีเรื่องกับคนอื่นประปราย ในขณะที่แกนนำถูกจำคุก
- วันลอยกระทง มีเรื่องกับหนองไคร้ – นางเหลียว
- ช่วงนั้นแบ่งเป็น 2 กลุ่มที่ขว พอกกลุ่มหนึ่งถูกตีอีกกลุ่มจะเข้ามาช่วย ตำรวจมาจึงค่อยแยกย้ายกลับ
- วันสงกรานต์ แกนนากลับบ้าน 3 วัน ไปเที่ยวที่โปรเจกเจอ กลุ่มหนองไคร้กำลังจะมีเรื่องกับฝ่ายตรงข้ามจึงวิ่งเข้าไปหา แต่พบกับตำรวจนอกเครื่องแบบเสียก่อนจึงไม่ได้มีเรื่องกัน จากนั้นจึงแยกย้ายไปที่แจ้งศรีภูมิ พบกับลูกน้อง จปาดัน และตีกันข้างรถตำรวจ ตำรวจจึงลงมาจับคอเสื้อ สมาชิกจึงมีเรื่องกับตำรวจคนนั้น ซึ่งเป็นตำรวจนอกเครื่องแบบภาค 5 แต่หนีได้
- เหตุการณ์ทุกอย่างสงบและยังคงมีเรื่องประปราย
- กลุ่ม Always (แยกมาจาก ค สันทราย) เข้ามารวมกับ NDR
- กลุ่มภาคก่อม/เขียงมัน/สันป่าข่อย/บ้านเด่น/อารามบอย/พญาชม เข้ามาร่วมกลุ่ม NDR เพราะสมาชิก NDR มีเพื่อนอยู่ในกลุ่มเหล่านั้น เชื่อมความสัมพันธ์โดยมีชายเฒ่าเป็นคนคอยให้ข้อคิด

ต้นปี 2544

Focus Group NDR

ครั้งที่ 4

21/พ.ค./2545

ปลายปี 2544

- 10 พ.ย. วันลอยกระทงมีเรื่องกับสันผีเสื้อ (sps) เริ่มที่เซนเตอร์พอยท์ จากนั้นไปที่ถ้ำรวมโชครวมกับกลุ่ม

- สันทราย + Always และตกลงจะไปที่ทำใหญ่ ไปกัน
200 คน (สาเหตุที่เลือกวันนี้เพราะคุณย่ามาแล้วว่าปลอดภัย)
- ม กับ ท เป็นตัวล่อพวกทำใหญ่ (ที่ศรีโขง) - หนองไคร้
โดยล่อไปที่มิดแล้วซุ่มยิง/ควงกัน กับพวกทำใหญ่
 - อีกกลุ่มไปที่สันผีเสื้อ โคนชาวบ้านที่สันผีเสื้อรุมตีโดยคนอายุ
ตั้งแต่ 20 - 60 ปี ประมาณ 100 คนสมาชิก บาดเจ็บหลาย
คน สาเหตุเพราะไปเร่งเครื่องมอเตอร์ไซด์และไปกันจำนวน
เกือบร้อยคน จึงทำให้ชาวบ้านที่ค้างงินเหล้าอยู่แถวนั้นไม่
พอใจ ทำให้ไม่ได้ไปตีหนองไคร้
 - หลังหนีออกจากสันผีเสื้อได้แล้ว น เรียกไปรวมตัวกันที่เซน
เตอร์พอยท์ สะพานสันทราย ป่าช้าสันภูเหล็ก (โดยการ
กระจายกันไป) เพื่อจะล้างแค้นชาวบ้านที่สันผีเสื้อ แต่ไป
แล้วไม่พบใคร
 - จากนั้นมีคนแจ้งว่าพวกสันผีเสื้อไปส่งคนเจ็บที่โรงพยาบาล
เชียงใหม่รวม 2 ระหว่างรอพวกสันผีเสื้อไปกินเหล้ารอที่หลัง
โรงพยาบาล
 - น เข้าไปเจรจากับหัวหน้าของสันผีเสื้อ ซึ่งเป็นคนที่นับถือกัน
อยู่ ขณะเจรจามีพวกคนในนั้นชี้ตัวน ให้สัญญาณโดย
การพยักหน้าแล้วเข้าสกรัม และถือโอกาสเช็กบิลศัตรูที่เคย
กุม
 - ID 4 (คือพวกหัวหน้าของสันผีเสื้อ)
 - จากนั้นตำรวจมาสมาชิก NDR จึงสลายตัวแต่หนุ่มกับพวก
Always โคนจับไปให้เข้าทุกขี้ตัวแต่เจ้าทุกข์จำไม่ได้
ตำรวจจึงปล่อยตัว
 - คดีนี้ยังอยู่ในชั้นศาล และหัวหน้าสันผีเสื้อเป็นคนชี้ตัวน
 - มีเรื่องกับกลุ่มแก๊งแสน (อยู่ที่ตลาดแก๊งแสน อ.สารภี ซึ่ง
สมาชิกส่วนใหญ่อายุประมาณ 18 ปีขึ้นไป) เนื่องจากคนของ
กลุ่มนี้ไปจับสาวอาชีวะคนเดียวกับที่สมาชิก NDR โดยแก๊ง

- แสนให้คนมาไล่ฟัน NDR จึงยกพวกไปล้างแค้น 2 กลุ่มนี้จะมีเรื่องกันตลอด เพราะเขม่นกันอยู่แล้วจึงถือโอกาสชำระหนี้แค้น ส่วนใหญ่จะไม่มีเรื่องกันแต่ขวตอเคียวแค้นจะเข้าตีกันเป็นกลุ่ม โดยจะฟันบางยิงกันบางประปราย
- ปี 2545
- กลุ่มเชียงฮื่น (หัวหน้ากลุ่มชื่อ จักรวาล) ขว้างระเบิดบ้านยายแอ้ว เพราะเห็นว่าเป็นศูนย์รวมของกลุ่ม NDR เนื่องจากเด็กมงฟอร์ตที่เป็นสมาชิก NDR ไปมีเรื่องกับคนของกลุ่มนี้
- 1 มีนาคม 2545
- รวมตัวกันไปถล่มเก้าแสน เพราะอ คำไปเที่ยวงานปอยหลวงและโดนขวิดตีหัวมา สมาชิกจึงยกพวกไป 30 กว่าคน (ส่วนใหญ่เมาแล้ว) ในช่วงกลางคืน โดยน ระคมเพื่อนกลุ่มเขื่อนยางจากลำปางมาช่วย (รู้จักกันที่สถานพินิจ) แต่ไปที่ตลาดเก้าแสนแล้วไม่พบใคร จึงยิงกราดตามตลาด/โต๊ะสนุ๊ก ปล่อยป่ายเก้าแสน
 - ขากลับจากตลาดเก้าแสนไปทางป่าแคคพบขี้น้ำ 2 คน เข้ามาก่อกวนจึงตามเข้าไปยิงเขาในบ้าน จากนั้น 1 สัปดาห์ น ค ก เด็กผู้หญิงอีกคนถูกจับฐานทำร้ายร่างกายขี้น้ำ 2 คนนั้น โดยแจ้งข้อหาพยายามฆ่า ทำลายทรัพย์สิน บุกรุกยามวิกาล คดีนี้ตำรวจยกฟ้องเพราะไม่มีพยาน

Focus Group NDR

ครั้งที่ 5

3/ก.ค./2545

NDR ในปัจจุบัน

- รวมตัวกันไปเที่ยวเป็นกลุ่มย่อยมากกว่าที่จะไปเป็นกลุ่มใหญ่เหมือนเมื่อก่อน โดยจะรวมตัวกันไม่เกิน 15 คน โดยจะไปกับเพื่อนที่สนิทที่สุด
- ไม่นิยมไปเป็นกลุ่มใหญ่ เพราะเกรงว่าจะเป็นเป้าสายตาตำรวจ และศัตรู
- แต่เวลามีเรื่องจะมารวมตัวกัน เพราะจะรู้ว่าเพื่อนแต่ละกลุ่มนั้นจะอยู่ที่ไหนและมีการส่งข่าวกันอย่างรวดเร็ว

สาเหตุที่สมาชิก NDR ไม่ยอมรับยาเสพติด

- คนคิดจะมีปัญหามากมาย เช่น ปัญหาเรื่องเงิน และตำรวจ เวลาไปเที่ยวกันจะไม่สนุก เพราะคนคิดจะหาอะไรระแวงง่าย ร่างกายก็ไม่สมบูรณ์เวลามีเรื่องจะช่วยเพื่อนไม่ได้

จุดเด่นของกลุ่ม NDR "การต่อสู้"

- เมื่อก่อนชอบเรื่องการต่อสู้
- ขณะนี้หลีกเลี่ยง เพราะมีเรื่องตามมามาก ตอนนั้นสู้ด้วยกลัว สงสารคนที่เราทำด้วย แล้วตอนนี้มาคิดไปว่าเราทำเช่นนั้นได้อย่างไร
- ที่ต้องทำเพราะต้องการเอาคืน โกรธ แค้น (เป็นเรื่องของอารมณ์) และศักดิ์ศรี (เป็นเรื่องระบบคิด)
- บางทีอยากจะทำแต่เพื่อน ๆ ที่มาที่หลังเข้าไปตีก่อนเลยต้องตามน้ำ
- อารมณ์บางทีจะระงับได้แค่ศักดิ์ศรีระงับยากมาก และศักดิ์ศรีนำไปสู่การใช้อารมณ์ได้
- เมื่อก่อนเวลาไปไหนจะมีท่าทีหล่อผ่าขจรข้าม แต่เดี๋ยวนี้ต้องทำตัวดีขึ้นเวลาไปเที่ยว เพราะต้องการเป็นที่สนใจของผู้หญิงมากกว่า
- เด็กที่เดินบนเส้นทางแบบนี้ ตอนเด็กๆ มักจะถูกแกล้ง ถูกรังแก ถูกตีบ่อยๆ ทำให้เก็บความแค้นในวัยเด็กไว้ จนเมื่อโตมาคบเพื่อนจึงเกิดความมั่นใจ หายกลัว และได้เรียนรู้เรื่องการต่อสู้

ประเด็นเรื่อง "ความเป็นลูกผู้ชาย" และ "การต่อสู้"

- "ความเป็นลูกผู้ชาย" = "การต่อสู้"
- ภาพของความเป็นลูกผู้ชาย
- รูปแบบการต่อสู้ของลูกผู้ชาย จำเป็นต้องมีเหตุผลในการใช้ศาลเตี้ย ต้องคิดจิตใจไว คนเองไม่ควรฟังคำยุยง สามารถแยกแยะว่าเรื่องไหนควรหรือไม่ควรได้
- เรื่องที่ไม่ควรทำคือ เรื่องที่ไม่มีเหตุผล ทำคนไม่มีทางสู้ และคนที่ไม่ควรทำ

การวิเคราะห์เหตุการณ์ที่ผ่านมาและภาพของการต่อสู้แบบลูกผู้ชายของสมาชิก NDR	
2540 คุม Space Roller	- ความรู้สึกว่าเป็นของเรา(NDR)และต้องการเป็นใหญ่ - ถ้าย้อนเวลากลับไปได้จะไม่ทำ เพราะไม่ใช่ของเราและเป็นสถานที่สาธารณะ - ถ้าเป็นสถานที่ของเราต้องมีเหตุผลในการกระทำ

2543 ล้างบางกาดก้อมและกลุ่มอื่นๆ	- เหตุสนใจในการติดก้อมคือเพื่อการแก้แค้น สำหรับกลุ่มอื่นๆ คือการประกาศความเป็นใหญ่ - กาดก้อมคนน้อยกว่า แต่ NDR คนมากกว่าและอาวุธดีกว่า - ล้มกาดก้อมได้เราใหญ่ คิดอยู่แต่ว่าตายเป็นตาย - ถ้าย้อนกลับไปได้จะไม่ทำ เป็นมิตรดีกว่าเป็นศัตรู ตอนนี้เพื่อนกับกลุ่มกาดก้อมแล้ว
สมาชิก NDR 38 คนลาดตระเวนพร้อมดาบขวานไร	ถ้าย้อนกลับไปได้จะไม่ทำ เพราะเขาไม่ได้ทำอะไรให้อยู่ดีๆก็ไปตีเขา
2544 ดักยิงพวกทำใหญ่(หนองไคร้)	- ความรู้สึกที่มีต่อเพื่อนที่กระทำ คือ การทำเพื่อสวนรวม (เสียสละ?) - การพิจารณาว่าควรทำหรือไม่ จะขึ้นอยู่กับสถานการณ์ - คิดสินยาเมื่ออยู่ในสถานการณ์คับขันต้องเอาชีวิตรอดไว้ก่อน

Focus Group
กลุ่มทางช้างเผือก

17/พ.ค./45

ความเป็นมาของ "กลุ่มทางช้างเผือก"

- มีสมาชิกประมาณ 70 คน (มีสมาชิกเข้าออกตลอดเวลา)
- เหมาะเป็นแกนนำ
- ชื่อเก่า "สายไหม" ตั้งกลุ่มมาได้ 5 เดือนกว่า

สิ่งที่สมาชิกนึกถึงเมื่อพูดถึง "กลุ่มสายไหม"

- การรวมตัว
- แข่งรถ
- ถนนใหม่ที่เพิ่งตัดใกล้ๆบ้าน และเป็นแหล่งรวมกลุ่ม

- บ้านอ้าย ก เป็นที่สังสรรค์
- ซ้อมมวย
- มีสวนเก็บลิ้นจี่
- คูบ (กระท่อม) ที่ช่วยกันสร้าง
- ช่วยคนแก่ข้ามถนน/พาคนแก่ไปส่งบ้าน เพราะบริเวณนั้นมีคนแก่ขึ้นมาเยอะ
- ช่วยเลี้ยงลูกแทนนา
- จอมปลา – ทอดแห

เอกลักษณ์ของ “กลุ่มสายไหม”

- หน้าตาดี
- เป็นกันเอง
- ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีเรื่องอะไรก็ปรึกษากัน
- เฮฮา

ความเป็นมาของ “กลุ่มสายไหม”

- เป็นการรวมตัวระหว่างคนรู้จักกันประมาณ 20 คน เป็นเพื่อนของเพื่อนชวนกันมา
- นัดหมายมารวมตัวกันและตั้งชื่อกลุ่มว่า “สายไหม”
- เป้าหมายแรกของการรวมตัวกันคือ เพื่อช่วยกันซ้อมรถ และแต่งรถแข่ง เพราะสมาชิกชอบแข่งรถ แต่ปัจจุบันการแข่งรถเริ่มลดน้อยลง โดยจะไปสังสรรค์ (กินเหล้า) ไปจับรถที่ขวเล่นกันมากขึ้น

คุณสมบัติของคนแข่งรถ

1. ขับรถได้
2. มีรถ
3. มีเงิน
4. มีหมวกกันน็อก
5. มีใจกล้า
6. ออกตัวดี (เป็นความชำนาญส่วนตัว)
7. การแต่งเครื่องยนตร์รถ

หมายเหตุ – มีการแข่งรถทั้งในและนอกสนามแข่งรถ แต่สมาชิกชอบแข่งรถนอกสนามมากกว่า เพราะทำหายและอิสระ ไม่ต้องเสียเงินเอง เพราะร้านแต่งรถลงทุนให้

ข้อแตกต่างในการแข่งรถระหว่างในกับนอกสนามแข่ง

ในสนาม	นอกสนาม
1. ระยะทางสั้น 2. ดำรงไม่จับ 3. ได้เงิน	1. ระยะทางยาวกว่ากำหนดระยะทางเอง 2. ดำรงจับ 3. ได้เงินพบนัน บางครั้งมีการพนันรดด้วย 4. ไม่มีกฎเกณฑ์

สาเหตุที่การแข่งขันลดลง

1. ดำรงเข้มงวด
2. ที่ถนนสายใหม่รถมีปริมาณมากขึ้น เสี่ยงเกินไป
3. การเที่ยวเข้ามาแทนที่

อนาคต

- ต้องการให้มีสมาชิกเพิ่มขึ้นเพื่อลดจำนวนศัตรู
- กลุ่มจะซ่อนทับกันไม่ได้ บอกไปเลยว่าใครอยู่กลุ่มไหน แล้วค่อยเข้ามาเป็นเพื่อนกัน
- จับกลุ่มเล่นกีฬาฟุตบอล/ห่วงไกลยาเสพติด (กลุ่มมาตรการเมื่อพบว่าสมาชิกติดยาจะซ้อมขึ้นตอนต่อมาก็จะซ้อมพร้อมกับจับไล่ออกจากกลุ่ม บางครั้งก็มีการแจ้งตำรวจ หรือฟ้องพ่อแม่ของเพื่อนที่ติดยา

Focus Group

กลุ่มพระราม – พระลักษณ์

(จากการรวมตัวของกลุ่ม พระรามแก้วและบินลาเด็น)

24/พ.ค. /45

สิ่งที่สมาชิกนึกถึงเมื่อพูดถึงกลุ่มพระราม – พระลักษณ์

- กลุ่มเพื่อน
- ความเป็นพี่เป็นน้อง
- ความสามัคคี
- ความโหด
- ความห่วงใย

เอกลักษณ์ของกลุ่ม

- รักสนุก³
- บ้า⁴
- โหด
- ใจร้อน⁵
- ยกพวกตีกัน
- รอยยิ้ม (ยิ้มแฉ่งแฉ่ง)
- เป็นกันเอง (ไม่มีความลับต่อกัน ,เปิดใจ)

ความเป็นมาของกลุ่มบินลาเต้น

- เริ่มจากการเป็นเพื่อนบ้านกัน ตั้งแต่เด็กๆ
- เรียนด้วยกัน

ประมาณปลายปี พ.ศ. 2544

- รวมตัวกันแข่งรถ (มอเตอร์ไซด์) แข่ง
- แข่งสนามมิด (หลังม. พายัพ) ถนนซูเปอร์
- แข่งสนามแข่ง
- ชอบสนามมิดมากกว่า คีนเค้น/เงินเค้นพัน
- บินลาเต้นตีกันในเมือง คู่ต่อสู้มักจะเป็นที่โตกว่าชนะทุกครั้ง ชื่อบินลาเต้นจึงดัง
- ตั้งชื่อกลุ่มเพราะเห็นกลุ่มพระรามแก้ตั้งชื่อเลขตั้งบ้าง
- จุดเด่นจะแข่งบอลแล้วชนะได้ถ้วย เค้นกว่าแข่งรถแล้วแพ้บ่อย
- ตอนเป็นทีมฟุตบอล "มิตรรวมใจ" "รถรับส่งนักเรียนหญิง"
- เมื่อก่อนบินลาเต้นไม่กินก๊าก้า กินคารมรุ่นใหญ่ NDR

ความเป็นมาของกลุ่มพระรามแก้

- กิจกรรมที่ทำเป็นประจำ คือการแข่งขันรถสนามมิด เคยแข่งได้เงินเค้นพัน 10,000 โดยมีร้านซ่อมรถเป็นสปอนเซอร์
- เริ่มต้นรวมตัวกันเมื่อประมาณต้นปี 2544 จากหนุ่มและเพื่อนอีก 20 คนซึ่งเป็นนักเรียนที่โรงเรียนกาวีละแต่อยู่คนละห้อง

³ เป็นเอกลักษณ์ที่สมาชิกอยากให้อยู่

⁴ เหตุส่วนใหญ่เกิดเพราะกลุ่มอื่นมาหาเรื่อง สถานการณ์บังคับ

⁵ ทำให้เกิดการวิวาท/หาเรื่องของกลุ่มอื่นไม่ไหว ไม่มีใครยอมใครเพื่อศักดิ์ศรี

- เค็มชื่อกลุ่ม "หงษ์พลอย" เป็นกลุ่มแข่งรถ จากนั้นดึงหนุ่มจาก NDR เข้ามาดูแล (ก่อนหน้านี้มือ เป็นหัวใจเพราะความบ้าบิ่นสมาชิกจึงเกรงใจ ตอนนี้มือ เป็นมือขวาของแกนนำคน ปัจจุบัน และมี ค เป็นมือซ้าย)
- หงษ์พลอยโดนไล่ดี แต่ทั้งกลุ่มมีแต่เด็กๆเลยต้องการคนมีอายุมากกว่ามาดูแล สมาชิกบางคน จึงชวนหนุ่มเข้ามาดูแล นอกจากหนุ่มแล้วยังมี ม จาก NDR เข้ามาร่วมด้วย แต่เด็กๆไม่ชอบ ม จึงออกไป
- ที่ในกลุ่มหงษ์พลอยได้ แม้จะอยู่คนละห้องเพราะมีการซื้อใจกัน เช่น เวลาซื้อของแล้วเพื่อนไม่ ทิ้งกัน ใครทิ้งก็เลิกคบ
- ชื่อหงษ์พลอยคง เพราะเรื่องแข่งรถแต่ถูกตำรวจจับตามอง จึงเปลี่ยนชื่อมาเป็น "พระรามแก้ว แหกแต่" "แหกแต่" แปลว่าสุดขยอใช้ในสถานพินิจ
- มีการตี/การล้มแก๊งอื่น เช่น กลุ่มสันกำแพง สิบัวเงิน พญาชมพู ป่าบ่ง บ่อสร้าง

กลุ่มกาะละแม

- เป็นนักเรียนกาวีละอีกกลุ่มหนึ่ง มีสมาชิกประมาณ 20 คน แต่มาเข้าร่วมกับกลุ่มพระรามแก้ว 1 คน หัวใจคือ คัม
- กาะละแมได้สลายกลุ่มไปแล้ว แยกไปอยู่กับกลุ่มห้วยคา และ กลุ่มออเรนจ์

กลุ่มพระราม – พระลักษณ์ในปัจจุบัน

- เมื่อรวมกันเป็นกลุ่ม พระราม – พระลักษณ์ สมาชิกรู้สึกบ้างขึ้น
- ตอนนี้ยังไม่ได้ทำอะไรเป็นชิ้นเป็นอัน
- อนาคตจะไปทำบุญโดยการเดินขึ้นดอยสุเทพในวันวิสาขบูชา เพราะอยากทำความดีบ้าง

เป้าหมายของกลุ่มพระราม – พระลักษณ์

- เล่นกีฬา (ฟุตบอล, ตะกร้อ, วอลเลย์บอล)
- อยากมีชื่อเสียง
- อยากให้มีความสามัคคีและมีความเป็นพี่เป็นน้องมากกว่านี้ เพราะทั้งสองกลุ่มเคยไม่ถูกกันมาก่อน

เป้าหมายของสมาชิก

- อยากให้สมาชิกเป็นคนดีต่อสังคมไม่สร้างความวุ่นวายให้สังคมเชียงใหม่ ไม่ตีกันลดความรุนแรง และไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด
- อยากหยุดความรุนแรง เพราะรู้สึกทำให้เจ็บ เสียเงิน และถูกจับ

Focus Group

กลุ่มวังตาล

29/พ.ค. /45

สิ่งที่สมาชิกนึกถึงเมื่อพูดถึงกลุ่มวังตาล

- เพื่อน
- แกนนำ
- ยาย
- ร้านอ้าย ว
- บ้านของ จ
- บ้านแกนนำ
- แมคเคน
- หมู่บ้านวังตาล

เอกลักษณ์ของกลุ่มวังตาล

- แข็งรล
- ความเป็นเพื่อน
- หน้าตาดี
- ความมีน้ำใจ
- เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
- เข้าใจซึ่งกันและกัน
- หัวเป็ชกัน (หัวเดียวกัน) หมายถึงความเท่าเทียมกัน
- พุดคุยกันได้ทุกเรื่อง ไม่มีความลับต่อกัน
- มาจากหลายที่แต่รวมกันได้ดี

ความเป็นมาของกลุ่ม

- เริ่มตั้งแต่ ป. 4 – ป.5 สำหรับ (สาขใน) จำนวน 10 คน อยู่ละแวกบ้านเดียวกัน เล่นฟุตบอลด้วยกัน
(สาขนอก) คือพวกที่ไม่ได้อยู่ในตำบลวังตาล แต่เรียนเทคนิคที่เดียวกับ ร
- สมาชิกเริ่มมากขึ้นตอนรุ่งเช้าเรียนเทคนิคปี 1 ประมาณปี 2542 มีเพื่อนๆเทคนิคมารวมกลุ่มด้วย

- ท รู้จักแกนนำ ตอนไปช่วยแกนนำที่กำลังมีเรื่องกับเด็กที่คอยสะกิด เพราะ ท รู้จักกับน้องชายฝาแฝดของแกนนำ
- ท เคยคิดยามาก่อนพอบแกนนำจึงเลิก (ท มีพวกอยู่ประมาณ 6 – 7 คน เรียนเทคนิคด้วยกัน ตอนหลังตามเข้ามาจากกลุ่มของแกนนำด้วย) ภายหลังเหลือเพียง 3 คน เพราะคิดยากันเป็นส่วนใหญ่จึงออกจากโรงเรียนกันไป
- ปี 2543 แกนนำเรียนปี 2 มีสมาชิกเกือบ 100 คน โดยสมาชิกมาจากแผนก อิเล็กทรอนิกส์ ไฟฟ้า และช่างยนต์ (จำนวน 10 กว่าคน)
- เหตุที่รวมกัน เพราะ โรงเรียนเทคนิคจะคึกคักบอย รวมกลุ่มกันไว้จำนวนมากจะปลอดภัย
- ส่วนใหญ่จะรวมตัวกันไปกินหมูกระทะ และเที่ยว ID4

ความเปลี่ยนแปลง

- ตอนรุ่งเรียนปี 3 สมาชิกเริ่มฝึกงาน บางคนคิดสาว
- เริ่มแยกกันเที่ยว โดยเฉพาะพวกอิเล็กทรอนิกส์ เหลือแต่ไฟฟ้ากับช่างยนต์ (แกนนำ) แต่คนอื่นจะไปกับ ม
- เหตุที่แยกกันเพราะกิจกรรมเริ่มต่างกันไปกับคนในกลุ่ม บางคนไปอยู่กับ ม (แต่ ม คิดว่า) บางคนเปิดร้านคอม บางคนเปิดร้านขายของ
- สมาชิกเหลือประมาณ 60 – 70 คน
- ที พาช่างยนต์อีกกลุ่มเข้ามา เพื่อช่วย ะ เพราะรู้จักกับดัน (เพื่อนของเพื่อน) ที ค้อย เริ่มชวนเพื่อนในห้องเดียวกันมาเข้ากลุ่ม เช่น ค จ บ โดยท ชวนเข้ามาประมาณ 12 – 13 คน
- ค (สายใน) คบกับรุ่งมาตั้งแต่ ป. 4 – ป. 5 เรียนโพลิ ช่วงปี 2 เทอม 2 เพื่อนของ ค คิดว่าพอเลิกแล้ว ค จึงพาเข้ากลุ่มวังดาลประมาณ 6 – 7 คน สาเหตุที่เพื่อนจากโพลิเข้ามาเพราะถูกใจนิสัยของ ค และกลุ่มวังดาลแข่งรถเลขเข้ามา
- จ (ปากกล้วย) คั้นปี 2545 เพราะรู้จักกับค้อมตั้งแต่เด็ก (อยู่คนละหมู่บ้านแต่ตำบลเดียวกัน) จ กับ ค เป็นเพื่อนสนิทสมัยอนุบาลไปมาหาสู่กันตลอด แต่หายกันไปตอนช่วงจบ ม.3 แต่พบกันที่งานปอยหลวง จ เข้ามาในกลุ่มคนเดียวกันภายหลังชวนเพื่อนมาเข้าร่วมด้วยประมาณ 10 คน
- กิจกรรมส่วนใหญ่ไปกินหมูกระทะ

วีรกรรม

- ประมาณปี 2544 มีเรื่องครั้งแรกที่หัวขทราย (ตำบลแม่เหียะ) ไปเที่ยวป่าช้ากัน 6 – 7 คน และมีเรื่องกับชาวบ้านแถวนั้น กอปรกับเพิ่งทำปิ่นใหม่ 2.2 คัดแปลง แต่ยังไม่โดนคนโดนสะพานแทน จากนั้นจึงซื้อหนึ่

- "ป็นดัดแปลง" จุดประสงค์ เพื่อไปขังนก หนู และเพื่อป้องกันตัวเพราะโดนรังควาญบ่อย
- ชื่อเสียงของกลุ่มวังตาลมาจาก การแข่งบอล ,แข่งรถ และทะเลาะวิวาท
- วังตาลแข็งเกิด เพราะไปมีเรื่องกับกลุ่มผู้มาเยือน โดยมี NDR มาช่วย แล้วตั้งชื่อกลุ่มว่าวังตาล
- เหตุการณ์ "มูมมิด" โดนคนทั้งหมู่บ้านรุมตีแต่รอดมาได้
- ในตำบลวังตาลยังมีกลุ่มที่ไม่ถูกกันอยู่ จะรวมกันได้เฉพาะหมู่บ้าน ช้างค้ำ ทำวังตาล ปากกล้วย เท่านั้น

หลังการเข้าร่วมกลุ่มกับ NDR

- แกนนำของวังตาลเรียนห้องเดียวกับแกนนำของ NDR และเข้ากลุ่ม NDR ตอนรุ่งอยู่ ม.3 ประมาณปี 2541
- เพื่อนๆรู้สึกว่ารุ่งเป็นผู้ใหญ่ขึ้นเป็นที่ปรึกษาได้มากขึ้น

เป้าหมายของกลุ่ม

- ไม่ได้คาดหวังอะไรมาก
- อยากอยู่ด้วยกันไปนานๆ
- แต่ละคนอาจจะแยกย้ายไปมีทางชีวิตเป็นของตนเองก็เป็นได้
- อยากให้สมาชิกเก็บความทรงจำที่ดีๆไว้

เป้าหมายในอนาคต

- แกนนำอยากให้รวมกลุ่มกันมากกว่านี้ ระหว่างสาขายอกกับสายใน แต่บ้านใกล้กัน
- ที่ผ่านมามีแกนนำเป็นศูนย์กลางรวมกันได้เพราะการเที่ยว

สิ่งที่ดีของกลุ่มในความรู้สึกของสมาชิก

- ประทับใจที่สมาชิกมีหัวใจและนิสัยคล้ายๆกัน คือ ชอบความท้าทายเหมือนกัน
- ไม่ทิ้งกัน
- เป็นพี่น้องกัน
- รู้ใจกัน
- สนุก/ตลกดี

สิ่งที่อยากให้แก้ไขภายในกลุ่ม

- อยากให้สายในและสาขายอกมีความสัมพันธ์แน่นแฟ้น
- อยากให้สมาชิกเป็นผู้ใหญ่มากกว่านี้

Focus Group

กลุ่มหน้าคา

5/มิ.ย. /45

สิ่งที่สมาชิกนึกถึงเมื่อพูดถึงกลุ่มหน้าคา

- หน้าคา เพราะไม่ว่าจะไปที่ไหนก็จะมีแต่หน้าคา
- หูของแกนนำ (ระเบิดหู)
- อาการคันไม้คันมือ (คันจิ้น มี 2 นัย คือ อยากมีเพศสัมพันธ์ กับอยากตีกับกลุ่มอื่นๆ)
- เพื่อน
- ปะกันเมื่อใดเฮฮาเมื่อนั้น

เอกลักษณ์ของกลุ่มหน้าคา

- สามัคคี
- ไม่ตรงเวลา
- ไม่ชอบหาเรื่องใคร
- ชอบสนุกสนาน
- ค่อด้านยาเสพติด
- มีหลายศาสนา
- ไม่ชอบเมาแต่ชอบ dance
- ชอบแข่งรถ/ความเร็ว/ความแรง

ความเป็นมาของกลุ่มหน้าคา

- เริ่มจากแกนนำ เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2542 อายุประมาณ 14 – 15 ปี สาเหตุเกิดจากการอยากมีเพื่อนจึงหาเพื่อน โดยรวมตัวกันของเพื่อนประมาณ 20 คน
- มีทั้งเพื่อนข้างบ้านและเพื่อนๆที่ไปเจอกันที่ Space Roller แม้จะได้รู้จักกับนุนที่นี้และตามมาเข้ากับ NDR
- ส่วนใหญ่กลุ่มหน้าคาจะเที่ยวที่ ID4 , Space Roller ,เซ็นทรัลลาดสวนแก้ว และบ้านเพื่อน
- ปี 2543 กิจกรรมหลักคือ การขับรถล่าสาว แชวตามชื่อ
- มีเรื่องกับพวกเซียงขาง เพราะพวกนี้ข้ามถิ่นมาแม่ปิงถิ่นของหน้าคา เกิดการหมั่นไส้กัน เจม่นกัน กลุ่มหน้าคาไปจับสาวบ้านเขา จึงยกพวกไปเซียงขางไล่ตี และกำนันออกมาชิงกราด ยกพวกไล่กันไปมาจนตำรวจมา ถูกจับ 5 คน เพราะไปหุบตู้โทรศัพท์สาธารณะ

- รวมกลุ่มกันตีทำศรีโฆง (ทำใหญ่) เขาเดินมาหาเรื่อง แขนง่านิ่งเล่นที่ทำน้ำพาผู้หญิงมาด้วย กลุ่มทำศรีโฆงมากัน 4 – 5 คน แต่กลุ่มหญิงคาไปส่งผู้หญิงก่อน กลับบ้านไปทำระเบิดขวดไฟ แต่ไปแล้วไม่พบใคร เหลือศัตรูอยู่ 2 คน จึงจับรถไล่
- ปลายปี 2543 มีเรื่องที่บวกรกหลวง (สารภี) สมาชิก 3 – 4 คน ไปเที่ยวสารภีส่งสาว เจ้าถิ่นเข้ามาตีแต่หลบทัน จึงกลับบ้านรวมพวกมีด ปืนและพรรคพวกราว 20 คน กลับไปเอาคืนไป 2 รอบ รอบแรกไม่เจอใคร กลับไปอีกครั้งแกนนำจะฟันคอคนที่อยู่บริเวณนั้น แต่เพื่อนห้ามทัน จึงฟันรถแทน
- ลอยกระทงปี 2544 ไปเที่ยวบวกรกกับเพื่อน แต่บ้านเพื่อนอยู่ใกล้โจทท์เก่า แกนนำพกปืน 2 กระบอก พวกนั้นเอาขวดขว้าง แกนนำยังถูกฝ่ายตรงข้ามที่หัวไหล่จากนั้นเขาก็หนีเข้าบ้าน แม้กับพวกไปบ้านเพื่อนรวบรวมอาวุธ กลับมาอีกครั้งไม่ได้ดีกันแต่ตะโกนคำกันแทน จากนั้นทุกคนจึงแยกย้ายแต่รถล้ม 2 คัน
- กลับไปเอารถที่โรงพัก แล้วอัดเงินตำรวจเพื่อไม่ให้ถูกจับ
- ปี 2545 เกิดความเปลี่ยนแปลง กลุ่มเริ่มแตกแยก สมาชิกบางคนคิดยา บางคนมีแฟน บางคนทำงาน ปกติจะมาพบกันที่สนามบอลการเคหะหนองหอยทุกวัน
- ขณะนี้กลุ่มเหลือกัน 15 คน (ส่วนใหญ่สมาชิกที่ออกไปเพราะคิดยาโดยมีบางคนไปเสพและชวนเพื่อนในกลุ่มไปด้วย คนที่ไปเสพมักเป็นคนที่เคยเสพมาแล้ว ชุมชนเคหะหนองหอยเป็นแหล่งปล่อยยาเสพติด)
- ที่ยังพบกัน ก็จะไปพบกันที่อยู่ที่แกนนำทำงานอยู่ ตามกันโดยโทรศัพท์และตามถึงบ้าน
- กิจกรรมส่วนใหญ่เที่ยวกลางคืน/กินเหล้า
- ที่อยู่ขณะนี้รู้สึกว่ ความสัมพันธ์แน่น

เป้าหมายในอนาคต

1. อยากคงความเป็นเพื่อนกันแบบนี้ไปตลอด
2. ไม่อยากขยายกลุ่มอีกแล้ว อยากสงบกว่านี้

เป้าหมายกับสมาชิก

1. อยากให้เรียนจะได้ไม่ลำบาก (ความต้องการของแกนนำ)
2. อยากให้รักกันและไม่อยากให้สมาชิกคิดยาเสพติด

พัฒนาการและความสำเร็จของการนำและสมาชิก NDR

กระบวนการในครั้งที่ 1

ในกระบวนการนี้ที่มีวิจัยจะให้สมาชิกเขียนถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นต่อตัวเองหลังจากเข้าร่วมการวิจัย ซึ่งมีคำถาม 6 ข้อ ได้แก่

1. สมาชิกสามารถวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุของปัญหาได้หรือไม่
2. สมาชิกเหตุการณ์ว่ามีคนมาหาเรื่อง สมาชิกจะทำอย่างไร
3. พบว่ารู้น้อยในกลุ่มศึกษาสภาพคิดจะทำอย่างไร
4. พบว่าตนเองว่าตั้งแต่เข้าร่วมการวิจัยเรามีขึ้นตอนในการแก้ปัญหาหรือไม่อย่างไร
5. รู้สึกอย่างไรกับกลุ่มย่อยของตนเอง
6. NDR เป็นอย่างไรในขณะนี้อย่างหรือเหมือนกับเหมือนก่อนอย่างไร

สมาชิก	ข้อ 1.	ข้อ 2.	ข้อ 3.	ข้อ 4.	ข้อ 5.	ข้อ 6.
คนที่ 1	ใช่	ดูสถานการณ์ก่อน	เข้าไปถามแล้วได้เลย	ไม่มีอะไร	ธรรมดา	ดีขึ้น
คนที่ 2	ใช่	ถ้ามีอาวุธก็จะใช้	เรียกมาคุยถ้าไม่รู้เรื่องก็โดน	ไม่มี	ดีขึ้น	เหมือนเดิม
คนที่ 3	ไม่รู้ ถ้ามีเรื่องมาคงทำใช่	พูดกันด้วยเหตุผล	เข้าไปถามว่าทำไมต้องทำ	โดนขึ้นไม่เหมือนคนอื่น	ดี	เป็นที่สนใจของทุกคน
คนที่ 4	ใช่	เอาคืนแต่ต้องดูสถานการณ์ก่อน	เรียกมาคุยกัน	ไม่มี	รักและสามัคคีกัน	รักและสามัคคีกัน อย่างเดิม (แต่ขอให้มี คนอื่นเอาไปบอกอ้าง)
คนที่ 5	ใช่	คิดยังไม่ถาม	ทำโทษหนักเพราะ ละเมิดกฎเหล็ก	ไม่มี	เฉยๆ	ไม่เหมือนเดิมเพราะ ขาดคนนำ
คนที่ 6	ใช่	เข้าไปต่อขอย	ทำโทษอย่างหนัก	ไม่มี	เฉยๆ	ไม่เหมือนเดิม เปลี่ยนไปมาก
คนที่ 7	ใช่	ดูก่อนว่าเขาจะแยอะไรหรือไม่	ถามว่าทำไมต้องสพ/ เลิกได้ไหม	ไม่มี	รู้จักกันมากขึ้น	ไม่เหมือนเดิม
คนที่ 8	ใช่	ถามว่าคำใคร/มีปัญหาอะไร ถ้าไม่พอใจก็ต่อขอย	ตั้งเตือน/ถามสาเหตุ/ ช่วยกันคิดแก้ปัญหา	ไม่มี	รู้สึกดีเพื่อนในกลุ่ม เข้าใจกัน	ไม่เหมือนก่อน

คนที่ 9	ใช่	คุยกันก่อนถ้าไม่รู้เรื่องก็สงสัย	ยึดฯ/ถ้าไม่เลิกก็ไล่ ออกจากกลุ่ม	วางแผนแก้ปัญหา/ แก้ปัญหาให้สำเร็จ	ตีปัญหาที่ปรึกษา	มีการพัฒนาจน/มีการ วางแผน เพื่อให้คน ภายนอกรู้ว่า NDR ไม่ได้เป็นอย่างที่คน อื่นคิด
คนที่ 10	ใช่เพราะคิดด้วย ตนเอง	ดูว่าเขามีจำนวนเท่าไร (มาก/น้อย) ถ้าเหมือนกันก็ ลุยเลย	บอกให้เลิก	ไม่มี	ดีแล้ว มีความรู้สึกเป็น กันเองมากขึ้น	สนิทกันมากขึ้น
คนที่ 11	ใช่วิเคราะห์ได้ว่า เกิดจากตัวเอง หรือเพื่อน	ดูความพร้อมของกลุ่มเรา ถ้าพร้อมก็ลุยเลย/ไม่ก็ถอย	บอกให้เลิก ถ้าไม่เลิก ก็ซ้อม	ไม่มี	เป็นกันเอง	สนิทกันมากขึ้น
คนที่ 12	ใช่	ถามและวิเคราะห์ว่าเขา มากหรือน้อย	พูดคุย/ให้กำลังใจ ถ้า ไม่ฟังก็เรื่องของเขา	ไม่มี	ดี	เหมือนเดิม
คนที่ 13	ใช่ใช้เหตุผล	วิเคราะห์ก่อน ถ้าไม่ถึงตัวก็ ตัวต่อตัวไปเลย	ไม่เชื่อก็ค่อย	มี	รุ่นน้องฟังเราพูดมาก ขึ้น เข้าใจกัน ช่วยเหลือกัน	ดีขึ้น

ครั้งที่ 2 คำถาม

1. รู้สึกว่าตนเองโตขึ้นบางไหม?
 2. ใช้เหตุผลหรือใช้กำลังในการแก้ปัญหา?
 3. มีเรื่องทะเลาะวิวาทบ่อยไหม? (เปรียบเทียบก่อนและหลังทำโครงการ)
 4. อื่นๆ รู้สึกว่าตนเองมีอะไรเปลี่ยนแปลงไปนอกเหนือจากนี้ไหม? (เขียนหรือเลวลง)
- กระบวนการ ให้สมาชิกตอบคำถามทั้ง 4 ข้อสำหรับตนเองและเพื่อนสมาชิกของตัวเองในคำถามเดียวกัน

ชื่อ	1. โตขึ้นไหม	2. ใช้เหตุผล/กำลังแก้ปัญหา	3. มีเรื่องบ่อยไหม	4. อื่นๆ
คนที่ 1 (ตัวเอง)	โตขึ้น	ไม่ได้ตอบคำถามนี้	มีเรื่องบ้างก่อนและหลังเท่ากัน	ดีขึ้น
เพื่อน	โตขึ้น	ไม่ค่อยได้เที่ยวด้วยกัน	" "	" "
เพื่อน	โตขึ้นนิดหน่อย	ใช้บ้างนิดหน่อย	ก็มีบ้าง	ดีขึ้น
เพื่อน	โตขึ้น	ไม่รู้ว่าจะใช้อยู่หรือไม่	ตอนนี้หายหน้าหายตาไปแล้ว	ดีขึ้น

ชื่อ	1. โตขึ้นไหม	2. ใช้เหตุผล/กำลังแก้ปัญหา	3. มีเรื่องบ่อยไหม	4. อื่นๆ
คนที่ 2 (ตัวเอง)	โตขึ้นทั้งความจิตใจและร่างกาย	ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาเหมือนกันแต่ต้องขึ้นอยู่กับปัญหาที่เกิดขึ้น	ไม่ค่อยมีการทะเลาะวิวาท	ไม่ค่อยมีความรู้สึกว่าดีขึ้นหรือเลวลง
เพื่อน	มีความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น	มีการใช้เหตุผลมากกว่าการใช้กำลัง	ไม่ค่อยทะเลาะวิวาทแล้วแก้ปัญหาได้ดี	มีการเปลี่ยนแปลงในด้านความคิด/ความรู้สึกชอบ

ชื่อ	1. โตขึ้นไหม	2. ใช้เหตุผลกำลังแก้ปัญหา	3. มีเรื่องบ่อยไหม	4. อื่นๆ
คนที่ 3 (ตัวเอง)	โตขึ้นทั้งจิตใจ/ความคิดความอ่าน/ร่างกาย	ต้องดูปัญหาและหาเหตุผลก่อนนั้นแล้วตัดสินใจว่าจะใช้เหตุผลหรือกำลังกับปัญหานั้น	ไม่ค่อยมีการทะเลาะวิวาท ถ้าจะมีก็เป็นบางครั้ง ส่วนมากจะเป็นเรื่องของเพื่อนในกลุ่มที่ไม่มีเรื่องกับกลุ่มอื่นเรื่องของตัวเองไม่ค่อยมี	ไม่ค่อยรู้ดีกว่าตัวเองดีขึ้นหรือเลวลง ส่วนตัวแล้วจะมีการพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลาในทางที่ดีขึ้น
เพื่อน	โตขึ้นทั้งทางร่างกาย/ความคิด/สติปัญญา	ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาบ่อยกว่าการใช้กำลัง	ทะเลาะวิวาทบ่อย	มีความรับผิดชอบ/รู้จักหน้าที่ของตัวเอง/รักเพื่อนฝูง
เพื่อน	โตขึ้นทุกด้าน	ใช้เหตุผลแก้ปัญหาบ้างและใช้กำลังในบางครั้ง	ทะเลาะวิวาทบ่อย	ดีขึ้น มีจุดเปลี่ยนแปลงคือใจเย็นลง มีสติกับปัญหาต่างๆ ดีขึ้น
เพื่อน	โตขึ้นในด้านความคิด/ร่างกาย	ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาเป็นบางครั้ง/ใช้กำลังเป็นบางครั้ง	ทำโครงการหรือไม่ทำก็มีเรื่องทะเลาะวิวาทเหมือนกัน	มีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นคือไม่รู้จักหน้าที่ของตนเองแต่มีความรับผิดชอบต่อบางครั้ง
เพื่อน	โตขึ้นในด้านความคิด/สติปัญญา/ร่างกาย	ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาตามเพื่อน	ไม่ค่อยแต่ก็มีบ้าง (มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบที่บ้าน)	รู้ดีกว่าใจเย็นลงและมีความคิดในการแก้ปัญหา

ชื่อ	1. โตขึ้นใหม่	2. ใช้เหตุผล/กำลังแก้ปัญหา	3. มีเรื่องบ่อยไหม	4. อื่นๆ
คนที่ 4 (ตัวเอง)	รู้สึกโตขึ้นมาก	ใช้กำลังมากกว่าเหตุผล	ไม่บ่อยเพราะส่วนมากจะไม่ออกไปข้างนอกบ่อย	ดีขึ้นเป็นบางส่วน
เพื่อน	โตขึ้นกันมากแต่ก็น่าหึงมอ จะโตขึ้นมากกว่าเพื่อน	ยังใช้กำลังอยู่สังเกตจากที่ไปเที่ยว ส่วนมากจะยังมีเรื่องอยู่	ทะเลาะบ่อยมากเพราะแก๊งค์อื่นจะมาหาเรื่องบ่อย	ดีขึ้นกันมากประมาณ 70 %

ชื่อ	1. โตขึ้นใหม่	2. ใช้เหตุผล/กำลังแก้ปัญหา	3. มีเรื่องบ่อยไหม	4. อื่นๆ
คนที่ 5(ตัวเอง)	โตขึ้นมากทั้งร่างกายและสติปัญญา	เริ่มมีเหตุผลเข้ามาในการตัดสินใจ/แก้ปัญหามากขึ้นแต่การใช้กำลังก็ยังมีอยู่เป็นบางครั้ง	บ่อยเป็นบางครั้ง ถ้าเจอคู่อริหรือ บัญชีเก่าก็ทะเลาะตามความคิดของตนเอง	รู้สึกตัวเองว่าดีขึ้นมากพอถึงแบบแต่การทะเลาะวิวาทก็มีบางถ้าทนไม่ไหวจริง
เพื่อน	โตอยู่แล้วทั้งความคิดและร่างกาย	ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาทุกครั้ง ถ้าไม่รู้เรื่องถึงจะใช้กำลัง และใช้ความคิดในการทำงานทุกครั้ง	ทะเลาะวิวาทไม่ค่อยบ่อยเพราะรุ่งเป็นคนขยขม ร่ม พุดจริงทางจริง	มีฐานะดี และคืออยู่อย่างสบายเสมอ คิดว่าต่อไปคงดีขึ้น
เพื่อน	โตขึ้นแต่ความคิดไม่ค่อยเป็นผู้ใหญ่เท่าไรนัก	ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาเป็นส่วนใหญ่	มีเรื่องเป็นบางครั้ง	ความคิดดีขึ้นแต่มีแฟนงั้น ไม่มีเวลาให้เพื่อน ขาดการติดต่อ พุดไม่เป็นคำพูด

ชื่อ	1. โตขึ้นใหม่	2. ใช้เหตุผล/กำลังแก้ปัญหา	3. มีเรื่องบอຍใหม่	4. อื่นๆ
คนที่ 6 (ตัวเอง)	โตขึ้นทั้งร่างกายและจิตใจ มีความรับผิดชอบมากขึ้น	มีเหตุผลในการแก้ปัญหามากขึ้น การใช้กำลังน้อยลง	น้อยลงมากจนเกือบจะไม่มี	รู้สึกว่าเป็นวัยรุ่นรวมกลุ่มกันในที่ต่างๆมากขึ้น
เพื่อน	โตขึ้นกันมากและดูมีความคิดมากขึ้น	มีการใช้เหตุผลมากขึ้น การใช้กำลังในการทะเลาะวิวาทน้อยลง	เรื่องการทะเลาะวิวาทมีน้อยมาก เพราะแต่ละกลุ่มก็อย่างมีชื่อเสียง จึงทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท	รู้สึกว่าเรื่องที่เปลี่ยนแปลงมากที่สุดคือเรื่องความรัก การมีแฟนเป็นต้นทำให้นิสัยเปลี่ยนไป

ชื่อ	1. โตขึ้นใหม่	2. ใช้เหตุผล/กำลังแก้ปัญหา	3. มีเรื่องบอຍใหม่	4. อื่นๆ
คนที่ 7 (ตัวเอง)	โตขึ้นกว่าเดิมมากจากคนที่ไม่เคยมีใครรู้จัก ตอนนี้มีคนรู้จักมากขึ้น			
เพื่อน	เป็นคนที่ไม่เคยโตแต่ปัจจุบันมีความคิดมากขึ้น และโตขึ้นกว่าเมื่อก่อน			

ชื่อ	1. โตขึ้นใหม่	2. ใช้เหตุผล/กำลังแก้ปัญหา	3. มีเรื่องบ่อยไหม	4. อื่นๆ
คนที่ 8 (ตัวเอง)	มีความคิดมากขึ้นรู้ว่าอะไรควรทำ และอะไรไม่ควรทำ สิ่งไหนดีสิ่ง ไหนไม่ดี มีความรับผิดชอบมาก ขึ้น สรุปว่าโตขึ้น	ใช้เหตุผลมากขึ้น	ไม่บ่อยแต่ก็มีบางถ้าโดนคนหา เรื่องหรือโดนทำร้ายก่อน	นิสัยเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น
เพื่อน	มีความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น มี ความคิดที่โตมากขึ้น	ใช้เหตุผล		ดีขึ้น
เพื่อน	โตขึ้น มีความคิดมากขึ้น	ใช้เหตุผล		
เพื่อน	มีความคิดดีขึ้น	ใช้เหตุผลมากขึ้น		ถอนประสาทขึ้นด้วย
เพื่อน	มีความคิดที่ดี โตขึ้นและเป็นผู้ ใหญ่มากขึ้น			ดีขึ้นมาก
เพื่อน	โตขึ้นรู้จักคิด			

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) สำนักงานภาค

ชั้น ๒ อาคารเฉลิมพระเกียรติ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตู ปณ. 259 ปณ. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50202

โทรศัพท์ (053) 218250, 218200, 944648, 01-993-7834, 01-472-0365 โทรสาร. (053) 892662 ต่อ 115

ที่ นร. 6810/0002/2548

4 มกราคม 2548

เรื่อง ผลการพิจารณารายงานโครงการวิจัย

เรียน คุณลัดดาวัลย์ ชัยนิลพันธ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อรายงานผลการวิจัย

ตามที่ท่านได้ส่งรายงานฉบับสมบูรณ์โครงการวิจัย “แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสถียรใน
กลุ่มเยาวชน NDR จังหวัดเชียงใหม่” ต่อ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย สำนักงานภาค (สกว.สำนักงานภาค)
นั้น

ผู้ทรงคุณวุฒิได้พิจารณารายงานผลการวิจัยของท่านเป็นที่เรียบร้อยแล้ว สกว.สำนักงานภาค จึงขอเรียน
ให้ทราบถึงผลการพิจารณาดังกล่าวตามความละเอียดดังแนบ

ทั้งนี้ นอกเหนือจากการปรับแก้รายงานตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิที่แนบมาแล้ว สกว.สำนักงานภาค
ขอให้ท่านเพิ่มประวัติทีมวิจัยไว้ในภาคผนวกท้ายเล่มได้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และพิจารณาดำเนินการต่อไป จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.สินธุ์ สโรบล)

ผู้ประสานงาน สกว. สำนักงานภาค

ฝ่ายงานโครงการภาคเหนือ

โทรศัพท์ 0-5321-8200 ต่อ 112

“ ส ร ำ ง ส ร ร ั ก ั บ ุ ณ ำ เ พื ่ อ พ ั ฒ ะ บ ำ ก ั อ ง ใ ้ ุ น ”

The Thailand Research Fund Regional Office PO. Box 259 Chiangmai University Post Office, Chiangmai 50202
Tel : (053) 218250, 218200, 944648, 01-993-7834, 01-472-0365 Fax: (053) 892662 Ext. 115 E-mail : trfnorth@tcfinfo.co.th Website : www.vjtal.org

ความเห็นต้องงานวิจัยเรื่อง
“แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในกลุ่มเยาวชน NDR
จังหวัดเชียงใหม่”

การวิจัยครั้งนี้ ยังไม่บรรลุเป้าหมาย เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ (คือ เพื่อลด “พฤติกรรมเสี่ยง ได้แก่การทะเลาะวิวาท การเที่ยวกลางคืน การใช้ยาเสพติด และเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของแกนนำและสมาชิกกลุ่มในการเข้าใจปัญหา และนำไปสู่การแก้ไข) เป็นวัตถุประสงค์ที่หากจะบรรลุได้จะต้องอาศัยการเปลี่ยนแปลงปัจจัยหลายอย่าง เช่น ตัวเยาวชนเอง ครอบครัว โรงเรียน และชุมชน แต่กิจกรรมหลักที่ผู้วิจัยได้ทำไป ส่วนใหญ่เป็นเพียงการสนทนา อภิปรายกันในกลุ่ม ในเชิงของการพยายามสร้างความเข้าใจปัญหา หรือความเป็นมาของกลุ่ม ประกอบกับการทำกิจกรรมบางอย่าง (เช่น แข่งฟุตบอล สองครั้ง เพนท์เสื้อหนึ่งครั้ง เลี้ยงอาหารเด็กกำพร้าหนึ่งครั้ง อบรมทักษะการให้คำปรึกษาหนึ่งวัน)
2. กิจกรรมแต่ละอย่างที่ได้ทำไป เป็นการทำแบบเป็นครั้งคราว ไม่มีลักษณะต่อเนื่องหรือส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน ผู้ร่วมกิจกรรมจึงยังไม่มีโอกาสเรียนรู้ทักษะที่สำคัญต่อการเปลี่ยนพฤติกรรม (คือพฤติกรรมใช้ยาเสพติด ก้าวร้าว ทะเลาะวิวาท ฯลฯ) เช่น ทักษะการจัดการกับความโกรธความก้าวร้าว การแก้ไขข้อขัดแย้ง ทักษะการสร้างมนุษยสัมพันธ์ ทักษะการเรียนรู้ ฯลฯ
3. เยาวชนหลายคนมีสภาพครอบครัวที่เป็นปัญหา ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ก็ไม่มีโอกาสได้รับการแก้ไข เพราะโครงการนี้ไม่ได้ให้ครอบครัวมีส่วนร่วมแต่อย่างใด (ในทำนองเดียวกัน โรงเรียน และชุมชนของเยาวชนแต่ละคนก็ไม่ได้มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือเยาวชนเหล่านี้ เช่นเดียวกัน)
4. การวัดผลหรือประเมินความเปลี่ยนแปลงไม่ชัดเจน ไม่มีเครื่องมือ หรือเกณฑ์ที่ชัดเจน เช่น ไม่ได้ประเมินว่า ก่อนการเข้าร่วมโครงการนี้ อัตราการทะเลาะวิวาท และการใช้ยาเสพติด มีความถี่เพียงใด รุนแรงแค่ไหน พฤติกรรมในด้านบวก เช่น การเรียนหรือผลการสอบเป็นอย่างไร เมื่อเสร็จสิ้นโครงการแล้ว จึงไม่สามารถประเมินเปรียบเทียบความเปลี่ยนแปลงได้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีสมมุติฐานของการวิจัยที่ชัดเจน เช่น จากทฤษฎีหรือการวิจัยที่มีผู้ทำไว้แล้ว พฤติกรรมของเยาวชนที่ผู้วิจัยต้องการเปลี่ยนแปลง เช่น การทะเลาะวิวาท และการใช้ยาเสพติด น่าจะมีสาเหตุจากปัจจัยอะไรที่เกี่ยวข้องบ้าง เพื่อที่จะได้มีทิศทางของการออกแบบโครงการที่ชัดเจน
2. ควรเตรียมเครื่องมือสำหรับการประเมินตัวแปรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องก่อน เพื่อนำมาใช้ในการประเมินความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการดำเนินโครงการได้ชัดเจน
3. ผู้วิจัยควรที่จะได้ศึกษาโครงการต่างๆ ที่มีผู้ทำได้แล้ว และได้รับการประเมินแล้วว่ามีประสิทธิภาพดี แล้วพิจารณานำมาดัดแปลง ปรับปรุงให้เข้ากับบริบทของกลุ่มเยาวชนที่ต้องการศึกษา แล้วจึงนำออกดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน มีโครงสร้าง มีการกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ต่อเนื่อง ชัดเจน สนับสนุน ส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในเยาวชนกลุ่มเป้าหมายอย่างยั่งยืน
4. ควรมีการวางแผนประเมินในระยะติดตามผล (เช่น หกเดือน หรือหนึ่งปี สองปี ฯลฯ) เพื่อให้ทราบว่าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้น คงอยู่นานหรือไม่เพียงใด

ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 1

ความเห็นงานวิจัยเรื่อง

"แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในกลุ่มเยาวชน NDR จังหวัดเชียงใหม่"

1. การศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้องและมีประโยชน์ทั้ง 3 ทฤษฎี ซึ่งมีประโยชน์ต่อคนที่ทำความเข้าใจเบื้องหลังความคิดที่ทำงานกับเด็ก แต่โครงการนี้ยังขาดการเขียนเชื่อมโยงเข้าสู่กลุ่ม NDR ว่ามีความเกี่ยวข้อง และมีส่วนจะนำมาใช้ให้เกิดการแก้ปัญหากับใคร อย่างไร กล่าวคือ นักวิจัยควรชัดเจนว่าการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องนั้นเพื่อจะนำไปใช้ประโยชน์ในการตั้งวัตถุประสงค์ วางทิศทางการทำงาน และเป็นแนวทางในการประเมินผล
2. การเขียนควรวกตัวอย่างเนื้อหาที่เป็นนามธรรมมาสู่การอธิบายได้ เช่น
 - จิตวิทยาเด็กเท่าที่สรุปได้จะทำให้เราเข้าใจเด็กวัยรุ่นที่อยู่ในกลุ่ม NDR และยังจะช่วยให้รู้จักเด็ก และรู้ปัญหาเป็นรายบุคคลอย่างไร
 - การประคับคองเด็กจะเกิดผลเสียต่อเด็กอย่างไร
 - การเข้าใจวัฒนธรรมย่อย คือ วัฒนธรรมของเด็ก จะช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กเปิดโอกาส หรือขยายพื้นที่วัฒนธรรมย่อยของเด็กได้อย่างไร

ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 2